

ภาคผนวก ก
ร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ
ที่นำเสนอโดยกระทรวงยุติธรรม



ร่าง

พระราชบัญญัติ หลักประกันทางธุรกิจ

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยหลักประกันทางธุรกิจเพื่อให้สามารถนำทรัพย์สินที่มีมูลค่าในทางเศรษฐกิจมาใช้เป็นหลักประกันได้มากขึ้น

เหตุผล

โดยที่บทบัญญัติเกี่ยวกับการประกันหนี้ด้วยทรัพย์สินตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ไม่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของธุรกิจ และสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบันทรัพย์สินที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจหลายประเภทไม่สามารถนำมาใช้เป็นหลักประกันได้ ดังนั้น เพื่อแก้ไขสถานะดังกล่าวสมควรปรับปรุงระบบกฎหมายเกี่ยวกับหลักประกันให้สามารถนำทรัพย์สินที่มีมูลค่าในทางเศรษฐกิจมาใช้เป็นหลักประกันในลักษณะที่ไม่ต้องส่งมอบการครอบครองแก่เจ้าหนี้ได้มากขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยหลักประกันทางธุรกิจ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับ มาตรา 35 มาตรา 48 และมาตรา 50 ของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ
แห่งกฎหมาย

.....

.....

ข้อความเบื้องต้น

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ
พ.ศ.

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“นายทะเบียนที่เกี่ยวข้อง” หมายความว่า ผู้ที่มีอำนาจจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินตามกฎหมาย รวมทั้งผู้ที่มีอำนาจจดทะเบียนโอนทรัพย์สินทางปัญญาตามกฎหมาย

“ทรัพย์สินมีทะเบียน” หมายความว่า ทรัพย์สินมีทะเบียนที่อาจจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมได้ตามกฎหมาย รวมทั้งทรัพย์สินทางปัญญาซึ่งกฎหมายกำหนดให้มีการจดทะเบียนการโอน

“เจ้าพนักงานบังคับคดี” หมายความว่า เจ้าพนักงานบังคับคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

“หลักประกันที่เป็นกิจการ” หมายความว่า หลักประกันซึ่งนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นเพื่อทำกิจการ คือ โครงการอย่างหนึ่งอย่างใดเพียงอย่างเดียวใช้ทรัพย์สินทั้งหมด หรือ ทรัพย์สินส่วนใหญ่ที่เป็นสาระสำคัญในการดำเนินโครงการดังกล่าวเป็นประกันหนี้ที่เกี่ยวกับโครงการดังกล่าว ตามกฎหมายนี้ หนี้ที่เป็นประกันในกรณีดังกล่าวต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าจำนวนที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา แต่มิให้น้อยกว่าห้าร้อยล้านบาท ทั้งนี้ ต้องอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

“ผู้บริหารกิจการชั่วคราว” หมายความว่า ผู้บริหารของผู้ให้หลักประกัน เจ้าพนักงานบังคับคดี หรือบุคคลอื่นที่ศาลสั่งให้มีอำนาจจัดการหลักประกันที่เป็นกิจการเป็นการชั่วคราว และดำเนินการจำหน่ายหลักประกันที่เป็นกิจการดังกล่าวในลักษณะที่ผู้รับโอนสามารถดำเนินกิจการต่อไปได้

“ผู้บริหารของผู้ให้หลักประกัน” หมายความว่า กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจดำเนินกิจการของผู้ให้หลักประกันอยู่ในวันที่ศาลมีคำสั่งตั้งผู้บริหารกิจการชั่วคราว

“ผู้ถือหุ้นของผู้ให้หลักประกัน” หมายความว่า ผู้ถือหุ้นของบริษัทจำกัด หรือ บริษัทมหาชนจำกัด ซึ่งเป็นผู้ให้หลักประกัน และหมายความรวมถึงผู้มีส่วนได้เสีย ในนิติบุคคลอื่น ซึ่งเป็นผู้ให้หลักประกันทำนองเดียวกับผู้ถือหุ้น

มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวง-ยุติธรรม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอนพนักงาน-เจ้าหน้าที่ที่กักออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

บททั่วไป

มาตรา 5 สัญญาหลักประกันทางธุรกิจ คือ สัญญาซึ่งคู่สัญญาฝ่ายหนึ่ง เรียกว่า ผู้ให้หลักประกันเอาทรัพย์สินตราไว้แก่คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง เรียกว่า ผู้รับหลักประกัน เป็นประกันการชำระหนี้ โดยจะส่งมอบทรัพย์สินนั้นให้แก่ผู้รับหลักประกันหรือไม่ก็ได้

มาตรา 6 ผู้ให้หลักประกันต้องเป็นบุคคลดังต่อไปนี้

(1) บริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด ห้างหุ้นส่วนจำกัด และห้างหุ้นส่วนสามัญ-นิติบุคคล ที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย หรือนิติบุคคลที่มีลักษณะเช่นเดียวกันตามกฎหมายของต่างประเทศ

(2) นิติบุคคลที่มีกฎหมายไทย หรือกฎหมายของต่างประเทศจัดตั้งขึ้นเป็นการเฉพาะ

(3) นิติบุคคลที่ดำเนินการโดยรัฐบาลต่างประเทศ นิติบุคคลอื่นที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ องค์การของรัฐบาลต่างประเทศ หรือองค์การที่ตั้งขึ้นตามข้อตกลงระหว่างประเทศ

(4) บุคคลอื่นที่กำหนดโดยรัฐมนตรี และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 7 ผู้รับหลักประกันต้องเป็นบุคคลดังต่อไปนี้

(1) บริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด ห้างหุ้นส่วนจำกัด และห้างหุ้นส่วนสามัญ นิติบุคคล ที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย หรือนิติบุคคลที่มีลักษณะเช่นเดียวกันตามกฎหมายของต่างประเทศ

(2) นิติบุคคลที่มีกฎหมายไทย หรือกฎหมายของต่างประเทศจัดตั้งขึ้น เป็นการเฉพาะ

(3) นิติบุคคลที่ดำเนินการ โดยรัฐบาลต่างประเทศ นิติบุคคลอื่นที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ องค์การของรัฐบาลต่างประเทศ หรือองค์การที่ตั้งขึ้นตามข้อตกลงระหว่างประเทศ

(4) บุคคลอื่นที่กำหนดโดยรัฐมนตรี และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 8 ทรัพย์สินไม่ว่าประเภทใดทั้งที่มีอยู่ในขณะทำสัญญา และที่จะมีในอนาคตอาจใช้เป็นหลักประกันตามพระราชบัญญัตินี้ได้ ทั้งนี้ ทรัพย์สินต่อไปนี้จะเป็นหลักประกันไม่ได้

(1) อสังหาริมทรัพย์ ยกเว้นหลักประกันที่เป็นกิจการซึ่งมีอสังหาริมทรัพย์รวมอยู่ด้วย

(2) ทรัพย์สินและสิทธิที่ยึดหรืออายัดไม่ได้ตามกฎหมาย หรือไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

(3) ทรัพย์สินและสิทธิที่โอนกันไม่ได้ตามกฎหมาย รวมทั้งสิทธิที่โดยสภาพไม่เปิดช่องให้โอนกันได้

(4) สิทธิที่มีตราสาร

(5) เงิน ยกเว้นเงินที่ได้มาตรา 14 และมาตรา 29

มาตรา 9 สัญญาหลักประกันทางธุรกิจ ต้องทำเป็นหนังสือและมีรายการตามมาตรา 10 มิฉะนั้นตกเป็นโมฆะ ,

ภายใต้บังคับบทบัญญัติมาตรา 13 สิทธิเหนือทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันตามสัญญาในวรรคหนึ่ง จะยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้บุคคลภายนอกได้ เมื่อจดแจ้งการให้หลักประกันต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

เมื่อมีการจดทะเบียนการให้หลักประกันตามวรรคก่อนแล้ว ให้ถือว่าผู้รับหลักประกันเป็นเจ้าหนี้มีประกันตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

มาตรา 10 สัญญาหลักประกันทางธุรกิจต้องมีรายการต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย

- (1) ชื่อของผู้ให้หลักประกัน
- (2) ชื่อของผู้รับหลักประกัน
- (3) หนี้ที่กำหนดให้มีการประกันการชำระ
- (4) ทรัพย์สินที่ใช้เป็นหลักประกัน
- (5) ลายมือชื่อของผู้ให้หลักประกัน และผู้รับหลักประกัน

มาตรา 11 บุคคลตามมาตรา 6 อาจตราทรัพย์สินของตนไว้เพื่อประกันหนี้อันบุคคลอื่นจะต้องชำระก็ได้

มาตรา 12 ผู้ให้หลักประกันอาจใช้ทรัพย์สินที่ผู้ให้หลักประกันจะได้มาในอนาคตเป็นหลักประกันด้วยก็ได้ แต่สิทธิเหนือทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันตามสัญญาจะมีขึ้นเมื่อผู้ให้หลักประกันได้ทรัพย์สินนั้น

หลักประกันอาจเป็นประกันการชำระหนี้ที่เกิดขึ้นแล้ว หรือหนี้ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต หรือหนี้ที่มีเงื่อนไขด้วยก็ได้

มาตรา 13 กรณีทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเป็นสิทธิเรียกร้อง ผู้รับหลักประกันจะยกสิทธิตามสัญญาหลักประกันทางธุรกิจขึ้นเป็นข้อต่อสู้ลูกหนี้แห่งสิทธิได้เมื่อปฏิบัติตามมาตรา 9 และได้บอกกล่าวไปยังลูกหนี้ หรือลูกหนี้ยินยอมตามสัญญานั้น คำบอกกล่าวหรือความยินยอมเช่นนี้ต้องทำเป็นหนังสือ

มาตรา 14 ถ้าสิทธิเรียกร้องซึ่งเป็นหลักประกันนั้นถึงกำหนดชำระก่อนหนี้ซึ่งประกันไว้ ลูกหนี้แห่งสิทธิต้องส่งมอบทรัพย์สินอันเป็นวัตถุแห่งสิทธิให้แก่ผู้รับหลักประกัน และทรัพย์สินนั้นก็กลายเป็นของที่เป็นหลักประกันแทนสิทธิซึ่งเป็นหลักประกัน

ถ้าสิทธิซึ่งเป็นหลักประกันนั้นเป็นมูลหนี้ซึ่งต้องชำระเป็นเงิน และถึงกำหนดชำระก่อนหนี้ซึ่งประกันไว้ ลูกหนี้แห่งสิทธิต้องจ่ายเงินให้แก่ผู้รับหลักประกัน และผู้ให้หลักประกันร่วมกัน ถ้าทั้งสองฝ่ายตกลงกันไม่ได้ แต่ละฝ่ายอาจเรียกให้วางเงินจำนวนนั้นไว้ ณ สำนักงานฝากทรัพย์ได้เพื่อประโยชน์ร่วมกัน

บทบัญญัติมาตรานี้ให้อยู่ภายใต้บังคับบทบัญญัติมาตรา 29

มาตรา 15 การที่จะตกลงกันไว้ก่อนเวลาหนึ่งถึงกำหนดชำระเป็นข้อความอย่างใดอย่างหนึ่งว่า ถ้าไม่ชำระหนี้ ให้ผู้รับหลักประกันเข้าเป็นเจ้าของทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน หรือว่าให้จัดการแก่ทรัพย์สินนั้นเป็นประการอื่นอย่างใดนอกจากตามบทบัญญัติในหมวด 5 หมวด 6 และหมวด 7 ข้อตกลงเช่นนั้นเป็นโมฆะ

มาตรา 16 ในกรณีที่ผู้ให้หลักประกันครอบครองทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในเรื่องจำนองมาใช้บังคับโดยอนุโลม เท่าที่ไม่ขัดแย้งกับกฎหมายนี้

มาตรา 17 ในกรณีที่ผู้รับหลักประกันครอบครองทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในเรื่องจำนองมาใช้บังคับโดยอนุโลม เท่าที่ไม่ขัดแย้งกับกฎหมายนี้

หมวด 2

การจดทะเบียนการให้หลักประกัน

มาตรา 18 การจดทะเบียนการให้หลักประกัน ให้ดำเนินการต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

กรณีที่ทรัพย์สินที่ใช้เป็นหลักประกันเป็นทรัพย์สินมีทะเบียน นอกจากจะต้องดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้แจ้งการให้หลักประกันโดยระบุหมายเลขทะเบียนการจดทะเบียนการให้หลักประกันต่อนายทะเบียนที่เกี่ยวข้องด้วย การจดทะเบียนการให้หลักประกันจะสมบูรณ์เมื่อนายทะเบียนที่เกี่ยวข้องได้บันทึกการจดทะเบียนลงในทะเบียนทรัพย์สินนั้นแล้ว

มาตรา 19 การจดทะเบียนการให้หลักประกัน ให้มีรายการดังต่อไปนี้

- (1) หมายเลขทะเบียนการจดทะเบียน
- (2) วันที่ และเวลาที่จดทะเบียน
- (3) วันที่ที่ต้องต่ออายุการจดทะเบียน
- (4) ชื่อและที่อยู่ของผู้ให้หลักประกันและลูกหนี้

(5) ชื่อและที่อยู่ของผู้รับหลักประกัน

(6) ข้อความซึ่งแสดงว่าผู้ให้หลักประกันเอาทรัพย์สินที่ระบุในรายการจดทะเบียนไว้แก่ผู้รับหลักประกันเป็นการประกันการชำระหนี้

(7) หนี้ที่กำหนดให้มีการประกันการชำระ

(8) จำนวนเงินสูงสุดที่ตกลงใช้ทรัพย์สินเป็นประกัน

(9) ทรัพย์สินที่ใช้เป็นหลักประกัน

(10) หากมีการใช้หลักประกันที่เป็นกิจการเป็นประกันให้ระบุไว้ด้วย

(11) รายชื่อเอกสารที่แนบมาด้วยตามมาตรา 20

(12) ลายมือชื่อของผู้ให้หลักประกัน และผู้รับหลักประกัน

(13) รายการอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 20 การจดทะเบียนการให้หลักประกัน ให้แนบเอกสารดังต่อไปนี้พร้อมกับเอกสารการจดทะเบียน

(1) ใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนนิติบุคคลของผู้ให้หลักประกัน ผู้รับหลักประกัน และลูกหนี้

(2) สำเนาทะเบียนทรัพย์สินที่จะจดทะเบียนเป็นหลักประกันในกรณีที่เป็นทรัพย์สินมีทะเบียน

การแนบเอกสารดังกล่าว ให้ถือว่าเป็นการรับรองว่าข้อมูลในเอกสารนั้นถูกต้องและสมบูรณ์ ณ วันที่จดทะเบียนนั้น โดยไม่ได้ปกปิดหรือละเว้นในการเปิดเผยข้อเท็จจริงที่สำคัญใด ๆ อันอาจทำให้ผู้ตรวจสอบข้อมูลดังกล่าวหลงผิดในสาระของเอกสารนั้น

มาตรา 21 การจดทะเบียนการให้หลักประกันให้มีผลใช้บังคับเป็นเวลา 5 ปี นับจากวันที่จดทะเบียน เมื่อพ้นกำหนดดังกล่าวแล้วให้ถือว่าการจดทะเบียนนั้นสิ้นผล เว้นแต่จะมีการต่ออายุการจดทะเบียน

การต่ออายุการจดทะเบียนต้องดำเนินการภายใน 6 เดือนก่อนวันหมดอายุการจดทะเบียน และให้มีผลบังคับครั้งละ 5 ปี นับจากวันที่การจดทะเบียนครั้งก่อนหมดอายุลง ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา 18 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด 3

สิทธิและหน้าที่ของผู้ให้หลักประกันและผู้รับหลักประกัน

มาตรา 22 ถ้ามิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในสัญญา ในกรณีที่ผู้ให้หลักประกันครอบครองทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน ผู้ให้หลักประกันมีสิทธิจำหน่าย จ่าย โอน ใช้สอย ใช้ในการผลิต นำไปรวมเข้ากับทรัพย์สินอื่น ใช้ไปสิ้นไป ในกรณีที่ครอบครองเพื่อการใช้สอยเปลี่ยน และได้ออกผลของทรัพย์สินนั้น จนกว่าศาลจะมีคำสั่งบังคับหลักประกัน

มาตรา 23 ภายใต้บังคับมาตรา 22 กรณีที่ผู้ให้หลักประกันครอบครองทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน ผู้ให้หลักประกันต้องสงวนรักษาทรัพย์สินนั้นเหมือนเช่นวิญญูชนพึงสงวนทรัพย์สินของตนเอง หากผู้ให้หลักประกันเป็นผู้มีวิชาชีพเฉพาะกิจการค้าขาย หรืออาชีพะอย่างหนึ่งอย่างใด ก็จำเป็นต้องใช้ความระมัดระวังและใช้ฝีมือเท่าที่เป็นธรรมดาจะต้องใช้ และสมควรจะต้องใช้ในกิจการค้าขายหรืออาชีพะอย่างนั้น ถ้าผู้ให้หลักประกันทำให้ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันสูญหายหรือเสื่อมราคาลง เพราะการกระทำหรือความประมาทเลินเล่อแห่งตน เป็นเหตุให้ผู้รับหลักประกันต้องเสียหาย ผู้ให้หลักประกันจะต้องรับผิดชอบเพื่อความเสียหายนั้น

มาตรา 24 กรณีที่ผู้รับหลักประกันครอบครองทรัพย์สินที่เป็นประกัน ผู้รับหลักประกันต้องสงวนรักษาทรัพย์สินนั้นเหมือนเช่นวิญญูชนพึงสงวนทรัพย์สินของตนเอง หากผู้รับหลักประกันเป็นผู้มีวิชาชีพเฉพาะกิจการค้าขายหรืออาชีพะอย่างหนึ่งอย่างใด ก็จำเป็นต้องใช้ความระมัดระวังและใช้ฝีมือเท่าที่เป็นธรรมดาจะต้องใช้ และสมควรจะต้องใช้ในกิจการค้าขาย หรืออาชีพะอย่างนั้น

ในกรณีตามวรรคก่อน หากผู้รับหลักประกันให้บุคคลภายนอกใช้สอยหรือเก็บรักษาโดยผู้ให้หลักประกันมิได้ยินยอมด้วย ผู้รับหลักประกันจะต้องรับผิดชอบในเหตุทรัพย์สินนั้นสูญหายหรือบุบสลายไป แม้จะเป็นเพราะเหตุสุดวิสัย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าถึงอย่างไรทรัพย์สินนั้นก็จะต้องสูญหายหรือบุบสลายอยู่นั่นเอง

มาตรา 25 คู่สัญญาที่ครอบครองทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันต้องยอมให้ผู้สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งหรือตัวแทนเข้าตรวจดูทรัพย์สินนั้นเป็นครั้งคราวในเวลาและระยะอันสมควร

มาตรา 26 เมื่อผู้ให้หลักประกันมีหนังสือไปยังผู้รับหลักประกันโดยระบุจำนวนหนี้ที่ยังมิได้ชำระแก่ผู้รับหลักประกัน ซึ่งเป็นหนี้ที่มีประกันตามกฎหมายนี้ เพื่อให้ผู้รับหลักประกันรับรองความถูกต้อง ผู้รับหลักประกันต้องมีหนังสือตอบยืนยัน หรือระบุจำนวนหนี้ที่เห็นว่าถูกต้องไปยังผู้ให้หลักประกันภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือจากผู้ให้หลักประกัน มิฉะนั้นหากเกิดความเสียหายผู้รับหลักประกันต้องชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ให้หลักประกัน

ผู้ให้หลักประกันมีสิทธิที่จะดำเนินการตามวรรคก่อนโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย หากผู้ให้หลักประกันใช้สิทธิตามวรรคก่อนภายในระยะเวลาหกเดือนนับแต่วันที่หนังสือไปยังผู้รับหลักประกันครั้งก่อน ผู้ให้หลักประกันต้องชำระค่าใช้จ่ายแก่ผู้รับหลักประกันในแต่ละครั้งตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด 4

สิทธิและหน้าที่ระหว่างผู้ให้หลักประกันและผู้รับหลักประกันกับบุคคลภายนอก

มาตรา 27 ภายใต้บังคับบทบัญญัติมาตรา 29 ผู้รับหลักประกันมีสิทธิที่จะได้รับชำระหนี้จากทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันก่อนเจ้าหนี้สามัญ ไม่ว่ากรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินจะได้โอนไปยังบุคคลภายนอกแล้วหรือไม่ ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้ ให้สิทธิดังกล่าวสิ้นสุดลงเมื่อกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันโอนไปยังบุคคลภายนอก แต่ผู้รับหลักประกันยังคงมีสิทธิเหนือทรัพย์สินตามมาตรา 29

(1) ผู้ให้หลักประกันมีสิทธิโอนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน โดยปลอดจากภาระหลักประกัน จนกว่าศาลจะมีคำสั่งบังคับหลักประกัน ในกรณีที่ผู้รับหลักประกันทำหนังสือยินยอมให้กระทำเช่นนั้น หรือ

(2) ผู้ให้หลักประกันมีสิทธิโอนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันซึ่งอยู่ในครอบครองของตน โดยปลอดจากภาระหลักประกัน จนกว่าศาลจะมีคำสั่งบังคับหลักประกัน

ในกรณีที่เป็นการขายทรัพย์สินนั้นในลักษณะที่เป็นสินค้าในทางการค้าตามปกติของผู้ให้หลักประกัน หากมีข้อตกลงห้ามหรือจำกัดสิทธิดังกล่าวให้ข้อตกลงมีผลผูกพันคู่สัญญา แต่จะยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้บุคคลภายนอกที่ไม่รู้ข้อตกลงดังกล่าวไม่ได้

มาตรา 28 ภายใต้บังคับมาตรา 56 สิทธิเหนือทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันตามกฎหมายนี้ จะยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้บุคคลดังต่อไปนี้ไม่ได้

(1) บุคคลภายนอกซึ่งซื้อทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันโดยไม่รู้ว่าเป็นการกระทำที่ขัดต่อสัญญาหลักประกันทางธุรกิจในการขายทอดตลาด หรือในท้องตลาด หรือจากพ่อค้าซึ่งขายของชนิดนั้น หรือ

(2) บุคคลภายนอกซึ่งได้เงินที่เป็นหลักประกันโดยไม่รู้ว่าเป็นการกระทำที่ขัดต่อสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ

มาตรา 29 ทรัพย์สินที่ได้มาจากการจำหน่ายจ่ายโอน แลกเปลี่ยน หรือได้มาแทนที่ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน รวมทั้งค่าสินไหมทดแทนที่ได้มาเนื่องจากทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันสูญหรือเสียหายให้ถือว่าเป็นทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันด้วยแต่จะยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้บุคคลภายนอกได้เมื่อจดแจ้งทรัพย์สินดังกล่าวเป็นหลักประกันต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในกรณีที่ทรัพย์สินที่ได้มาดังกล่าวเป็นสิทธิเรียกร้อง จะยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้ลูกหนี้แห่งสิทธิได้เมื่อได้ปฏิบัติตามมาตรา 13

ให้ใช้บทบัญญัติตามวรรคก่อนกับทรัพย์สินที่ได้มาจากการจำหน่ายจ่ายโอน แลกเปลี่ยน หรือได้มาแทนที่ทรัพย์สินตามวรรคก่อนด้วย

มาตรา 30 เมื่อมีการจดแจ้งทรัพย์สินใดเป็นหลักประกันหลายครั้ง ให้ถือลำดับสิทธิของผู้รับหลักประกันเรียงตามวันและเวลาจดแจ้ง ผู้รับหลักประกันที่จดแจ้งก่อนมีสิทธิรับชำระหนี้ก่อนผู้รับหลักประกันที่จดแจ้งภายหลัง

มาตรา 31 ทรัพย์สินใดที่เป็นหลักประกันตามกฎหมายนี้ หากมีการจำนอง และจำนำทรัพย์สินดังกล่าวด้วย หรือมีการจำนองหรือจำนำทรัพย์สินดังกล่าวด้วย ให้ถือลำดับสิทธิเรียงตามวันและเวลาที่จดแจ้งในกรณีของผู้รับหลักประกัน วันและเวลาที่จดทะเบียนในกรณีของผู้รับจำนอง และวันและเวลาที่มีการจำนำในกรณีของผู้รับจำนำ ผู้รับหลักประกันที่จดแจ้งก่อน ผู้รับจำนองที่จดทะเบียนก่อน หรือผู้รับจำนำที่รับจำนำ

ก่อนจะได้รับชำระหนี้ก่อนผู้รับหลักประกันที่จดทะเบียนภายหลัง ผู้รับจำนองที่จดทะเบียนภายหลัง หรือผู้รับจำนำที่รับจำนำภายหลัง

มาตรา 32 เมื่อมีบุริมสิทธิแย้งกับสิทธิตามสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ ให้ถือลำดับบุริมสิทธิดังนี้ คือ

ในกรณีที่มีการจดทะเบียนสิทธิเป็นหลักประกันตามกฎหมายนี้ ให้ผู้รับหลักประกันมีสิทธิเป็นอย่างเดียวกันกับผู้รับจำนองตามมาตรา 287 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ในกรณีที่มีการจดทะเบียนสิทธิเป็นหลักประกันตามกฎหมายนี้ ให้ผู้รับหลักประกันมีสิทธิเป็นอย่างเดียวกันกับผู้รับจำนำตามมาตรา 282 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หากมีการจดทะเบียนจำนองสิทธิอันนั้นไว้ด้วย ให้ผู้รับจำนองมีสิทธิเป็นอย่างเดียวกันกับผู้รับหลักประกันและผู้รับจำนำ

มาตรา 33 ถ้าเอาสิทธิที่จดทะเบียนเป็นหลักประกันมารวมเข้ากับสิทธิอันอื่นจนเป็นส่วนควบหรือแบ่งแยกไม่ได้ ผู้รับหลักประกันมีสิทธิตามกฎหมายนี้เหนือทรัพย์สินที่รวมเข้ากันตามส่วนของค่าแห่งทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันของตน ในเวลาที่ทรัพย์สินรวมเข้ากัน

หมวด 5

การบังคับหลักประกัน

มาตรา 34 ผู้รับหลักประกันอาจบังคับหลักประกันตามบทบัญญัติแห่งหมวดนี้ โดยยึดและจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเพื่อนำเงินมาชำระหนี้ หรือบังคับทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันหลุดเป็นสิทธิ

มาตรา 35 ห้ามมิให้ผู้รับหลักประกันบังคับทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันหลุดเป็นสิทธิของตน เว้นแต่

(1) ผู้รับหลักประกันได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้ให้หลักประกัน ภายหลังจากการผิณัด หรือเมื่อได้มีหนังสือบอกกล่าวบังคับหลักประกัน ซึ่งแจ้งเจตนาบังคับทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันหลุดเป็นสิทธิแล้ว ผู้ให้หลักประกันมิได้คัดค้าน

การบังคับทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันหลุดเป็นสิทธิเป็นหนังสือภายในสามสิบวันนับแต่ได้รับหนังสือบอกกล่าวบังคับหลักประกัน และ

(2) ผู้ให้หลักประกัน หรือลูกหนี้ชำระหนี้อื่นเป็นต้นเงินน้อยกว่าร้อยละ 60 และ

(3) ไม่มีหลักประกันรายอื่นที่จดทะเบียนไว้ จ้างนอง จ้างนา หรือบุริมสิทธิอื่นอันจดทะเบียนไว้

ในกรณีที่ผู้รับหลักประกันบังคับทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันหลุดเป็นสิทธิ ห้ามมิให้ผู้รับหลักประกันเรียกให้ผู้ให้หลักประกัน หรือลูกหนี้ชำระหนี้จากทรัพย์สินอื่นอีก และให้ถือว่าหนี้อื่นเป็นประธานนั้นระงับสิ้นไป

การใดที่แตกต่างจากความในมาตรานี้ตกเป็นโมฆะ

มาตรา 36 เมื่อลูกหนี้ผิดนัด หรือมีเหตุที่จะบังคับหลักประกันตามสัญญา และผู้รับหลักประกันได้ส่งหนังสือบอกกล่าวบังคับหลักประกันไปยังลูกหนี้ และผู้ให้หลักประกัน ถ้าลูกหนี้และผู้ให้หลักประกันไม่ปฏิบัติตามหนังสือบอกกล่าว ผู้รับหลักประกันอาจยื่นคำขอฝ่ายเดียวเพื่อให้ศาลมีคำสั่งบังคับหลักประกัน

ผู้รับหลักประกันอาจร้องขอต่อศาล พร้อมคำขอบังคับหลักประกันให้ศาลมีคำสั่งจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันด้วยการขายทอดตลาด โดยเจ้าพนักงานบังคับคดี การจำหน่ายโดยวิธีการอื่นแทนการขายทอดตลาดโดยเจ้าพนักงานบังคับคดี หรือการบังคับทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันหลุดเป็นสิทธิก็ได้ ในการร้องขอจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันโดยวิธีการอื่นแทนการขายทอดตลาดโดยเจ้าพนักงานบังคับคดี ให้ผู้รับหลักประกันแสดงหลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลา สถานที่ และผู้ดำเนินการจำหน่าย รวมทั้งรายละเอียดอื่นที่จำเป็นต่อศาลด้วย

ในการพิจารณาของศาลตามวรรคก่อน ห้ามมิให้ศาลมีคำสั่งอนุญาตให้จำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันโดยวิธีการอื่นแทนการขายทอดตลาดโดยเจ้าพนักงานบังคับคดี เว้นแต่วิธีการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันตามที่ร้องขอเป็นวิธีที่ใช้ในทางการค้าตามปกติ และกำหนดวันเวลาจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันตามที่ร้องขอล่วงพ้นระยะเวลาที่ลูกหนี้ ผู้ให้หลักประกัน บุคคลซึ่งต้องรับผิดชอบในการชำระหนี้ตามสิทธิเรียกร้อง หรือผู้มีสิทธิเหนือทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันอาจร้องขอเพิกถอนคำสั่งบังคับหลักประกันแล้ว

มาตรา 37 หนังสือบอกกล่าวบังคับหลักประกันดังมาตราก่อน ให้มีข้อความอย่างน้อยดังต่อไปนี้

- (1) ชื่อและที่อยู่ของผู้ให้หลักประกัน
- (2) ชื่อและที่อยู่ของผู้รับหลักประกัน
- (3) รายละเอียดของทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันที่ประสงค์จะบังคับ พร้อมด้วยหมายเลขทะเบียนการจดทะเบียนการให้หลักประกัน
- (4) หนี้ที่ใช้ทรัพย์สินดังกล่าวเป็นหลักประกัน
- (5) เหตุแห่งการผิณัด หรือเหตุที่จะบังคับหลักประกันได้ตามสัญญา
- (6) ข้อความที่แสดงถึงเจตนาที่จะบังคับหลักประกัน รวมทั้งวิธีการบังคับหลักประกัน

มาตรา 38 ห้ามมิให้ศาลมีคำสั่งบังคับหลักประกัน เว้นแต่ผู้รับหลักประกันจะแสดงให้เห็นที่พอใจแก่ศาลถึงสัญญาหลักประกัน หลักฐานการจดทะเบียนหนังสือบอกกล่าวบังคับหลักประกัน และบันทึกถ้อยคำเป็นลายลักษณ์อักษรของผู้มีอำนาจกระทำการของผู้รับหลักประกัน พร้อมถ้อยคำยืนยันว่า ผู้ให้หลักประกันหรือลูกหนี้ผิณัดชำระหนี้ หรือมีเหตุตามสัญญาที่จะบังคับหลักประกันได้ เพื่อประโยชน์แห่งการนี้ ศาลอาจไต่สวนตามที่เห็นจำเป็นเกี่ยวกับข้ออ้างของผู้รับหลักประกัน และจะยกขึ้นอ้างโดยลำพังซึ่งข้อกฎหมายอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชนก็ได้

เมื่อศาลมีคำสั่งบังคับหลักประกัน ให้ศาลมีหมายแจ้งคำสั่งบังคับหลักประกันให้ผู้ให้หลักประกัน ลูกหนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ และนายทะเบียนที่เกี่ยวข้องทราบโดยเร็ว และแต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดีเพื่อยึดทรัพย์ และดำเนินการให้ผู้รับหลักประกันเข้าครอบครองทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเพื่อการจำหน่าย หรือการบังคับทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันหลุดเป็นสิทธิ และเมื่อศาลมีคำสั่งบังคับหลักประกันแล้ว ห้ามมิให้เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาอื่นยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันอีก

ก่อนศาลมีคำสั่งบังคับหลักประกัน ศาลอาจมีคำสั่งให้ผู้รับหลักประกันวางเงินประกัน หรือให้ประกันตามสมควรภายในระยะเวลาที่กำหนด เพื่อป้องกันความเสียหายอันเกิดจากการบังคับหลักประกันก็ได้ หากผู้รับหลักประกันไม่ปฏิบัติตาม ให้ศาลมีคำสั่งยกคำขอบังคับหลักประกัน

เมื่อได้รับแจ้งคำสั่งศาลให้บังคับหลักประกัน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่และ
นายทะเบียนที่เกี่ยวข้องแจ้งคำสั่งบังคับหลักประกันไว้ในทะเบียนโดยเร็ว

มาตรา 39 ในกรณีที่ผู้รับหลักประกันเข้าครอบครองทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน
ตามมาตรา 38 ก่อน ให้นำบทบัญญัติมาตรา 24 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 40 กรณีที่ผู้รับหลักประกันครอบครองทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันอยู่
ก่อนศาลมีคำสั่งบังคับหลักประกันตามมาตรา 38 คำสั่งบังคับหลักประกันมีผลให้
ผู้รับหลักประกันมีสิทธิในการบังคับหลักประกันเช่นเดียวกับผู้รับจำนำ

มาตรา 41 กรณีที่ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเป็นสิทธิเรียกร้อง และ
ผู้รับหลักประกันได้ปฏิบัติตามมาตรา 13 แล้ว คำสั่งบังคับหลักประกันมีผลเป็น
การห้ามมิให้บุคคลซึ่งต้องรับผิดชอบในการชำระหนี้ตามสิทธิเรียกร้องชำระหนี้แก่ผู้ให้-
หลักประกัน เมื่อผู้รับหลักประกันส่งคำสั่งบังคับหลักประกันให้บุคคลดังกล่าวแล้ว

ถ้าเป็นสิทธิเรียกร้องขอให้ชำระเงินจำนวนหนึ่ง ให้บุคคลซึ่งต้องรับผิดชอบ
ในการชำระหนี้ตามสิทธิเรียกร้องชำระเงินแก่ผู้รับหลักประกันเมื่อหนี้แห่งสิทธิเรียกร้อง
ถึงกำหนดชำระ หรือภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด

ถ้าเป็นสิทธิเรียกร้องอื่น ๆ เมื่อหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องถึงกำหนดชำระ หรือภายใน
ระยะเวลาที่ศาลกำหนด ให้บุคคลซึ่งต้องรับผิดชอบในการชำระหนี้ตามสิทธิเรียกร้อง
ชำระหนี้แก่เจ้าพนักงานบังคับคดี หรือผู้รับหลักประกัน กรณีที่ศาลมีคำสั่งให้จำหน่าย
ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันโดยวิธีอื่น หรือกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ผู้รับหลักประกัน หรือ
บุคคลอื่นเป็นผู้ขายทอดตลาด

มาตรา 42 กรณีที่ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเป็นสิทธิในเงินฝากในสถาบัน-
การเงิน และผู้รับหลักประกันเป็นผู้รับฝากเงินนั้น หรือเป็นผู้รับฝากเงินเพื่อประโยชน์
ของผู้รับหลักประกันทั้งหมด เมื่อศาลมีคำสั่งบังคับหลักประกันแล้ว ผู้รับหลักประกัน
มีสิทธินำเงินฝากดังกล่าวหักชำระหนี้ได้เอง

มาตรา 43 เว้นแต่ศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น กรณีที่ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน
เป็นทรัพย์สินที่จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงทางทะเบียน เมื่อเจ้าพนักงานบังคับคดี หรือ
ผู้รับหลักประกัน แล้วแต่กรณี แสดงคำสั่งบังคับหลักประกัน ให้นายทะเบียนที่เกี่ยวข้อง



เปลี่ยนแปลงทะเบียนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน โดยถือว่าคำสั่งบังคับหลักประกันเป็นเสมือนการแสดงเจตนาของผู้ให้หลักประกัน

มาตรา 44 ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งมาตราก่อน เมื่อศาลมีคำสั่งบังคับหลักประกัน ให้ดำเนินการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันตามบทบัญญัติในหมวดต่อไป เพื่อนำเงินมาชำระหนี้ เว้นแต่ผู้รับหลักประกันจะมีสิทธิบังคับทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันหลุดเป็นสิทธิ

มาตรา 45 ลูกหนี้ หรือผู้ให้หลักประกันอาจยื่นคำร้องต่อศาล เพื่อขอเพิกถอนคำสั่งบังคับหลักประกันภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งศาล อันเนื่องมาจากลูกหนี้ หรือผู้ให้หลักประกันมิได้ผิดนัด หรือมีข้อโต้แย้งอันอันแสดงให้เห็นว่าผู้รับหลักประกันไม่มีสิทธิบังคับหลักประกัน

บทบัญญัติในวรรคก่อน ให้ใช้บังคับกับบุคคลซึ่งต้องรับผิดชอบในการชำระหนี้ตามสิทธิเรียกร้อง หรือผู้มีสิทธิเหนือทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันด้วย เมื่อบุคคลดังกล่าวมีข้อโต้แย้งว่าผู้รับหลักประกันไม่มีสิทธิบังคับหลักประกัน และได้ยื่นคำร้องภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เจ้าพนักงานบังคับคดียึดทรัพย์ และดำเนินการให้ผู้รับหลักประกันเข้าครอบครองทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันตามมาตรา 38

มาตรา 46 เมื่อศาลได้รับคำร้องตามมาตรา 45 แล้ว ให้ศาลออกหมายส่งสำเนาคำร้องให้แก่ผู้รับหลักประกันภายในเจ็ดวัน นับแต่วันรับคำร้อง เพื่อให้ผู้รับหลักประกันคัดค้าน โดยให้ผู้ยื่นคำร้องตามมาตรา 45 เสียค่าธรรมเนียมในการส่ง และให้ศาลมีคำสั่งงดการบังคับ และการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันไว้ก่อนจนกว่าศาลจะมีคำสั่งหรือคำพิพากษา

เมื่อได้ส่งหมายเรียก และสำเนาคำร้องให้ผู้รับหลักประกันแล้ว ให้ผู้รับหลักประกันทำคำคัดค้านเป็นหนังสือยื่นต่อศาลภายในสิบห้าวัน มิฉะนั้นถือว่าไม่มีคำคัดค้าน

ในกรณีที่ไม่มีคำคัดค้านจากผู้รับหลักประกัน ให้ศาลมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งบังคับหลักประกัน และแจ้งให้เจ้าพนักงานบังคับคดี พนักงานเจ้าหน้าที่ นายทะเบียนที่เกี่ยวข้อง และบุคคลซึ่งต้องรับผิดชอบในการชำระหนี้ตามสิทธิเรียกร้องตามมาตรา 41 ทราบด้วย

ในกรณีที่มิมีคำคัดค้านจากผู้รับหลักประกัน ให้ศาลดำเนินคดีต่อไปเช่นคดีสามัญ โดยถือว่าคำร้องขอเพิกถอนคำสั่งบังคับหลักประกันเป็นคำฟ้อง และคำคัดค้านเป็นคำให้การ ให้ศาลดำเนินการนั่งพิจารณาคดีติดต่อกันไปโดยไม่เลื่อนคดีจนกว่าจะเสร็จ การพิจารณา เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอันมิอาจก้าวล่วงเสียได้ และเมื่อเสร็จการพิจารณาคดี ให้ศาลรีบทำคำพิพากษาโดยเร็ว

ถ้ามีคำร้องขอให้เพิกถอนคำสั่งบังคับหลักประกันหลายราย ศาลมีอำนาจสั่งให้รวมการพิจารณาได้ แต่เมื่อศาลมีคำพิพากษา หรือคำสั่งให้เพิกถอนคำสั่งบังคับหลักประกันในคดีหนึ่งแล้ว ให้จำหน่ายคดีอื่นที่ร้องขอเพิกถอนคำสั่งบังคับหลักประกันเดียวกันนั้น

คำพิพากษา หรือคำสั่งของศาลตามมาตรานี้ ให้อุทธรณ์ไปยังศาลอุทธรณ์ได้ และคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

มาตรา 47 ลูกหนี้ ผู้ให้หลักประกัน บุคคลซึ่งต้องรับผิดชอบในการชำระหนี้ตามสิทธิเรียกร้อง หรือผู้มีสิทธิเหนือทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน อาจมีคำขอรวมไปกับคำร้องขอเพิกถอนการบังคับหลักประกัน หรือภายในสามสิบวันนับแต่ศาลมีคำพิพากษา หรือคำสั่งตามมาตรา 46 เพื่อให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้รับหลักประกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ตนได้ และเมื่อศาลทำการไต่สวนแล้วเห็นว่าคำสั่งบังคับหลักประกันที่ถูกเพิกถอนนั้น เป็นการสั่งโดยมีความเห็นผิดหลงไป อันเนื่องมาจากความผิด หรือความประมาทเลินเล่อของผู้รับหลักประกัน ให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้รับหลักประกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ลูกหนี้ ผู้ให้หลักประกัน บุคคลซึ่งต้องรับผิดชอบในการชำระหนี้ตามสิทธิเรียกร้อง หรือผู้มีสิทธิเหนือทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันที่ยื่นคำร้องตามจำนวนที่ศาลเห็นสมควร และถ้าผู้รับหลักประกันไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาล ศาลมีอำนาจบังคับผู้รับหลักประกันเสมือนหนึ่งเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษา

คำสั่งของศาลตามมาตรานี้ ให้อุทธรณ์ไปยังศาลอุทธรณ์ได้ และคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

มาตรา 48 เมื่อศาลเห็นเป็นการสมควร หรือผู้รับหลักประกันยื่นคำร้องขอต่อศาลว่า การยื่นคำร้องขอเพิกถอนคำสั่งบังคับหลักประกันไม่มีเหตุอันสมควร หรือมีลักษณะ

เป็นการประวิงคดี ศาลอาจมีคำสั่งให้ผู้ร้องตามมาตรา 45 วางเงินประกัน หรือให้ประกันตามสมควรก็ได้

กรณีที่ผู้ร้องไม่วางเงินประกัน หรือให้ประกันตามที่ศาลมีคำสั่ง ให้ศาลยกคำร้องขอเพิกถอนคำสั่งบังคับหลักประกัน

การยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นการตัดสิทธิของผู้รับหลักประกันในอันที่จะเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากผู้ร้องตามมาตรา 45 และให้นำบทบัญญัติแห่งมาตรา 47 มาบังคับใช้โดยอนุโลม

คำสั่งของศาลตามวรรคหนึ่ง และวรรคสองให้เป็นที่สุด

มาตรา 49 ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับกับการบังคับหลักประกัน โดยอนุโลม เท่าที่ไม่ขัดแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 50 เว้นแต่คู่สัญญาจะตกลงไว้เป็นอย่างอื่น ลูกหนี้หรือผู้ให้หลักประกัน มีสิทธิที่จะไถ่ถอนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันในเวลาใด ๆ ก็ได้ก่อนมีการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน โดยชำระหนี้ตามจำนวนหนี้ที่กำหนดให้มีการประกัน การชำระ รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษา และการจัดการทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ตามสมควร อันเกิดจากการบังคับหลักประกัน และค่าฤชาธรรมเนียมการบังคับหลักประกันแก่ผู้รับหลักประกัน

หมวด 6

การจำหน่ายหลักประกัน

มาตรา 51 เมื่อศาลมีคำสั่งบังคับหลักประกันแล้ว เจ้าพนักงานบังคับคดีอาจขายทอดตลาดทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเมื่อพ้นระยะเวลาที่ลูกหนี้ผู้ให้หลักประกัน-บุคคลซึ่งต้องรับผิดชอบในการชำระหนี้ตามสิทธิเรียกร้องหรือผู้มีสิทธิเหนือทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน อาจร้องขอเพิกถอนคำสั่งบังคับหลักประกันได้ตามมาตรา 45

ก่อนทำการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีมีหนังสือแจ้งวัน เวลา และสถานที่จำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน ให้ผู้ให้-

หลักประกัน ลูกหนี้ และเจ้าหนี้อื่นที่มีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน ซึ่งปรากฏหลักฐานทางทะเบียนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

บทบัญญัติแห่งมาตรานี้ให้ใช้บังคับกับผู้รับหลักประกัน กรณีที่ศาลมีคำสั่งให้จำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน โดยวิธีการอื่น หรือมีคำสั่งให้ผู้รับหลักประกัน หรือบุคคลอื่นเป็นผู้ขายทอดตลาดโดยอนุโลม

มาตรา 52 บทบัญญัติแห่งมาตราก่อน มิให้ใช้บังคับแก่ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันอันมีสภาพเป็นของสดของเสียได้ หรือถ้าห่วงวงซ้ำไว้จะเป็นการเสียความเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายจะเกินส่วนกับค่าของทรัพย์สิน เจ้าพนักงานบังคับคดี หรือผู้รับหลักประกันมีอำนาจขายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันดังกล่าวได้ทันที โดยวิธีขายทอดตลาด หรือวิธีอื่นที่เห็นสมควร

มาตรา 53 กรณีที่ศาลมีคำสั่งให้จำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน โดยวิธีการอื่นแทนการขายทอดตลาดโดยเจ้าพนักงานบังคับคดี ให้ผู้รับหลักประกันปฏิบัติตามวิธีการที่กำหนดไว้ในคำสั่งศาล รวมทั้งดำเนินการอื่นใดที่เหมาะสมดังเช่นวิญญูชนจะพึงปฏิบัติในสถานการณ์เช่นนั้น

มาตรา 54 ในกรณีการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันฝ่าฝืนกฎหมาย หรือคำสั่งศาล ไม่ว่าเวลาใด ๆ ก่อนการชำระเงินตามมาตรา 55 เมื่อศาลเห็นสมควร หรือเมื่อเจ้าพนักงานบังคับคดีรายงานต่อศาล หรือเมื่อผู้รับหลักประกัน ผู้ให้หลักประกัน หรือผู้มีส่วนได้เสียในการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันซึ่งต้องเสียหายจากเหตุดังกล่าว ยื่นคำร้องต่อศาล ให้ศาลมีอำนาจที่จะสั่งเพิกถอนการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันได้ คำสั่งของศาลที่ออกตามความในวรรคนี้ให้เป็นที่สุด

ผู้ให้หลักประกัน หรือผู้มีส่วนได้เสียจากการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน อาจเรียกร้อยค่าเสียหาย อันเกิดจากการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันโดยฝ่าฝืนกฎหมาย หรือคำสั่งศาลได้ เว้นแต่ได้ใช้สิทธิในการร้องขอเพิกถอนการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันตามวรรคก่อนแล้ว คำสั่งศาลที่ให้ชดเชยค่าเสียหายตามวรรคนี้ ให้อุทธรณ์ไปยังศาลอุทธรณ์ได้ และคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 296
วรรคห้า และวรรคหก มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 55 เงินที่ได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน ให้จัดสรรชำระ
ตามลำดับดังนี้

- (1) ค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษา และการจัดการทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน
- (2) ค่าใช้จ่ายตามสมควรอันเกิดจากการบังคับหลักประกัน ค่าฤชาธรรมเนียม
การบังคับหลักประกัน และค่าธรรมเนียมการขายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน
- (3) ชำระหนี้ให้แก่ผู้รับหลักประกัน และเจ้าหนี้อื่นที่มีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินที่
เป็นหลักประกันซึ่งปรากฏหลักฐานทางทะเบียนตามลำดับ
- (4) เงินที่เหลือหากมี ให้ชำระคืนแก่ผู้ให้หลักประกัน

ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 287
มาตรา 289 และมาตรา 319 มาใช้บังคับกับการชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้อื่นที่มีบุริมสิทธิ
ตาม (3) โดยอนุโลม

ลูกหนี้จะต้องรับผิดชอบชำระหนี้ส่วนที่ขาด หากนำทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน
จำหน่ายแล้วได้เงินสุทธิน้อยกว่าจำนวนหนี้ที่ค้างชำระ

ผู้ให้หลักประกันไม่ต้องรับผิดชอบชำระหนี้ส่วนที่ขาด หากนำทรัพย์สินที่เป็น
หลักประกันจำหน่ายแล้วได้เงินสุทธิน้อยกว่าจำนวนหนี้ที่ค้างชำระ และห้ามมิให้ตกลง
เกี่ยวกับความรับผิดชอบของผู้ให้หลักประกันตามสัญญาเป็นอย่างอื่น มิฉะนั้นตกเป็นโมฆะ

มาตรา 56 ผู้ที่ซื้อทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันจากการจำหน่ายตามบทบัญญัติแห่ง
หมวดนี้ ย่อมได้รับโอนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันไปโดยปลอดจากภาระหลักประกัน
จำนอง และจำนำ เว้นแต่ได้รู้ว่าการบังคับหรือการจำหน่ายหลักประกันขัดต่อกฎหมาย
หรือคำสั่งศาล หรือกระทำการโดยไม่สุจริตในการซื้อทรัพย์สินดังกล่าว

หมวด 7

การบังคับและจำหน่ายหลักประกันที่เป็นกิจการ

มาตรา 57 การบังคับหลักประกันที่เป็นกิจการ ซึ่งได้จดทะเบียนไว้แล้วตาม มาตรา 19 (10) ผู้รับหลักประกันอาจใช้สิทธิบังคับหลักประกันตามวิธีการที่บัญญัติใน หมวด 5 หรือวิธีการที่บัญญัติในหมวดนี้ก็ได้ แต่ถ้ามิได้มีการจดทะเบียนรายการดังกล่าว ผู้รับหลักประกันอาจใช้สิทธิบังคับหลักประกันตามวิธีการที่บัญญัติในหมวด 5 เท่านั้น ผู้รับหลักประกันไม่มีสิทธิบังคับหลักประกันตามวิธีการที่บัญญัติในหมวดนี้

มาตรา 58 ให้นำบทบัญญัติแห่งหมวด 5 มาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดแย้ง กับบทบัญญัติแห่งหมวดนี้

มาตรา 59 เมื่อจะบังคับหลักประกันตามวิธีการที่บัญญัติในหมวดนี้ หนังสือบอก กล่าวบังคับหลักประกันตามมาตรา 36 และมาตรา 37 ต้องมีข้อความที่แสดงถึงเจตนาที่จะบังคับหลักประกันโดยวิธีจำหน่ายหลักประกันที่เป็นกิจการ ในลักษณะที่ผู้รับโอน สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้

มาตรา 60 เมื่อผู้รับหลักประกันแสดงให้เห็นที่พอใจแก่ศาล ตามมาตรา 38 และ แสดงให้เห็นว่าสามารถจำหน่ายหลักประกันที่เป็นกิจการ ในลักษณะที่ผู้รับโอนสามารถ ดำเนินกิจการต่อไปได้ ให้ศาลมีคำสั่งบังคับหลักประกัน โดยมีคำสั่งตั้งผู้บริหารกิจการ ชั่วคราวให้เป็นผู้มีอำนาจจัดการหลักประกันที่เป็นกิจการเป็นการชั่วคราว และ ดำเนินการจำหน่ายหลักประกันที่เป็นกิจการดังกล่าวในลักษณะที่ผู้รับโอนสามารถ ดำเนินกิจการต่อไปได้ โดยศาลมีอำนาจกำหนดอำนาจหน้าที่ของผู้บริหารกิจการ ชั่วคราว วิธีการ เงื่อนไข และกำหนดเวลาในการจัดการ และจำหน่ายหลักประกันได้ ตามที่เห็นสมควร

เมื่อศาลมีคำสั่งตั้งผู้บริหารกิจการชั่วคราวแล้ว ห้ามมิให้ผู้รับหลักประกันใช้สิทธิ บังคับหลักประกันตามวิธีการที่บัญญัติในหมวด 5 เว้นแต่ผู้ให้หลักประกันยินยอม หรือ ศาลเห็นสมควร

มาตรา 61 ถ้าข้อเท็จจริง หรือพฤติการณ์ที่ศาลอาศัยเป็นหลักในการมีคำสั่งตาม มาตรา 60 เปลี่ยนแปลงไปก่อนมีการจำหน่ายหลักประกัน ศาลจะมีคำสั่งแก้ไข หรือ

ยกเลิกคำสั่งเดิมก็ได้ เมื่อศาลนั้นเห็นสมควร หรือเมื่อผู้บริหารของผู้ให้หลักประกัน ผู้รับหลักประกัน ผู้บริหารกิจการชั่วคราว หรือเจ้าพนักงานบังคับคดีมีคำขอ

มาตรา 62 กรณีที่รัฐมนตรีเห็นสมควร รัฐมนตรีจะออกกฎกระทรวงกำหนด เกี่ยวกับการจดทะเบียน คุณสมบัติ และคำตอบแทนของผู้บริหารกิจการชั่วคราวก็ได้

มาตรา 63 ให้ศาลมีคำสั่งตั้งบุคคลที่ผู้ให้หลักประกัน และผู้รับหลักประกันตกลง กันให้เป็นผู้บริหารกิจการชั่วคราว หากไม่มีข้อตกลงเช่นนั้นให้ศาลมีคำสั่งตั้งผู้บริหาร ของผู้ให้หลักประกัน เจ้าพนักงานบังคับคดี หรือบุคคลอื่นเป็นผู้บริหารกิจการชั่วคราว ตามที่เห็นสมควร เมื่อบุคคลนั้นยินยอม ทั้งนี้ ให้ศาลกำหนดคำตอบแทนของผู้บริหาร กิจการชั่วคราวด้วย เว้นแต่กฎกระทรวงตามมาตรา 62 กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น แต่ไม่ว่า กรณีใด ห้ามมิให้ศาลมีคำสั่งตั้งผู้รับหลักประกันเป็นผู้บริหารกิจการชั่วคราว

มาตรา 64 เมื่อศาลมีคำสั่งตั้งผู้บริหารกิจการชั่วคราวแล้ว ในการพิจารณาของศาล ทุกครั้งเพื่อดำเนินการตามบทบัญญัติในหมวดนี้ ให้ผู้ให้หลักประกันไปศาล และ ตอบคำถามของศาล เจ้าพนักงานบังคับคดี และผู้บริหารกิจการชั่วคราว ในเรื่อง ที่เกี่ยวกับกิจการที่เป็นหลักประกัน ในกรณีเช่นนี้ผู้ให้หลักประกันจะเสนอความเห็น อย่างหนึ่งอย่างใดต่อศาลก็ได้

เมื่อผู้ให้หลักประกันร้องขอ ศาลจะอนุญาตให้ผู้ให้หลักประกันไม่ต้องไปศาล ในนัดใดก็ได้ แล้วแต่กรณี

ให้นำบทบัญญัติในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับแก่ผู้บริหารกิจการ ชั่วคราว ในระหว่างที่ยังคงมีหน้าที่ตามตำแหน่งดังกล่าวโดยอนุโลม

มาตรา 65 เมื่อศาลมีคำสั่งตั้งผู้บริหารกิจการชั่วคราว ให้ผู้รับหลักประกันแจ้ง คำสั่งนั้นแก่ผู้บริหารกิจการชั่วคราว เจ้าพนักงานบังคับคดี ผู้บริหารของผู้ให้หลักประกัน ลูกหนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ นายทะเบียนที่เกี่ยวข้อง และนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท หรือ นายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยด่วน เพื่อพนักงานเจ้าหน้าที่และนายทะเบียน ดังกล่าวจะได้จัดแจ้งคำสั่งศาลไว้ในทะเบียน อำนาจหน้าที่ของผู้บริหารกิจการชั่วคราว เริ่มแต่วันที่ศาลมีคำสั่งดังกล่าว แต่จะยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้บุคคลภายนอกได้เมื่อ มีการจัดแจ้งคำสั่งศาลดังกล่าว และให้อำนาจหน้าที่ของผู้บริหารของผู้ให้หลักประกัน สิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งดังกล่าว

เมื่อได้รับทราบคำสั่งตั้งผู้บริหารกิจการชั่วคราวแล้ว ผู้บริหารของผู้ให้หลักประกันต้องส่งมอบทรัพย์สิน ควตตรา สมุดบัญชี และเอกสารเกี่ยวกับทรัพย์สินนี้สิน และกิจการของผู้ให้หลักประกันแก่ผู้บริหารกิจการชั่วคราวโดยเร็วที่สุด เพื่อการนี้ให้ผู้บริหารกิจการชั่วคราวมีอำนาจเรียกให้ผู้ครอบครองส่งมอบทรัพย์สิน ควตตรา สมุดบัญชี และเอกสารข้างต้นแก่ตนได้ด้วย

มาตรา 66 เมื่อศาลมีคำสั่งตั้งผู้บริหารกิจการชั่วคราว ให้อำนาจหน้าที่ในการจัดการหลักประกันที่เป็นกิจการของผู้บริหารของผู้ให้หลักประกันแก่ผู้บริหารกิจการชั่วคราว ให้บรรดาสิทธิตามกฎหมายของผู้ถือหุ้นของผู้ให้หลักประกัน ยกเว้นสิทธิที่จะได้รับเงินปันผลตกแก่ผู้บริหารกิจการชั่วคราว

อำนาจหน้าที่ของผู้บริหารกิจการชั่วคราวตามความในวรรคก่อน ห้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของเจ้าพนักงานบังคับคดี เจ้าพนักงานบังคับคดีจะกำหนดอำนาจหน้าที่รวมทั้งสั่งให้ผู้บริหารกิจการชั่วคราวทำคำชี้แจงในเรื่องบัญชี เรื่องการเงิน หรือเรื่องใด ๆ เกี่ยวกับการจัดการกิจการและทรัพย์สิน หรือจะสั่งให้กระทำหรือมิให้กระทำการใด ๆ ตามที่เห็นสมควรก็ได้

ห้ามมิให้ผู้บริหารกิจการชั่วคราวจำหน่าย จ่าย โอน ให้เช่า ชำระหนี้ ก่อหนี้ หรือกระทำการใด ๆ ที่ก่อให้เกิดภาระในทรัพย์สิน นอกจากเป็นการกระทำที่จำเป็นเพื่อให้การดำเนินการค้าตามปกติของผู้ให้หลักประกันสามารถดำเนินต่อไปได้ เว้นแต่เป็นการดำเนินการตามบทบัญญัติในหมวดนี้หรือศาลที่รับคำร้องขอจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

มาตรา 67 เว้นแต่ศาลกำหนดเป็นอย่างอื่น ภายในเวลาเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่งตั้งผู้บริหารกิจการชั่วคราว ให้ผู้บริหารของผู้ให้หลักประกันยื่นคำชี้แจงตามมาตรา 68 เกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของผู้ให้หลักประกันที่ตนรับรองแล้วต่อผู้บริหารกิจการชั่วคราว

เมื่อผู้บริหารของผู้ให้หลักประกันมีคำขอขยายระยะเวลา ก่อนสิ้นกำหนดเวลาดังกล่าวข้างต้น โดยมีเหตุอันควร ผู้บริหารกิจการชั่วคราวอาจขยายระยะเวลาให้อีกได้ ตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินสามสิบวัน

ถ้าผู้บริหารของผู้ให้หลักประกันไม่ทำ หรือไม่สามารถทำคำชี้แจงได้ ให้ผู้บริหารกิจการชั่วคราวเป็นผู้ทำแทน และเพื่อการนี้ให้มีอำนาจจ้างบุคคลอื่นเข้าช่วยตามที่เห็นจำเป็น โดยคิดหักค่าใช้จ่ายจากทรัพย์สินของผู้ให้หลักประกัน

มาตรา 68 คำชี้แจงเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของผู้ให้หลักประกัน จะต้องแสดงโดยชัดแจ้งถึงรายการต่อไปนี้ ณ วันที่ศาลมีคำสั่งตั้งผู้บริหารกิจการชั่วคราว

(1) กิจการของผู้ให้หลักประกัน

(2) สินทรัพย์ หนี้สิน และภาระผูกพันต่าง ๆ ที่ผู้ให้หลักประกันมีต่อบุคคลภายนอก

(3) ทรัพย์สินที่ได้ให้เป็นประกันแก่เจ้าหนี้ และวันที่ได้ให้ทรัพย์สินนั้นเป็นประกัน

(4) ทรัพย์สินของบุคคลอื่นที่อยู่ในความยึดถือของผู้ให้หลักประกัน

(5) การเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทหรือนิติบุคคล หรือเป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนอื่น

(6) ชื่อ อาชีพ และที่อยู่โดยละเอียดของเจ้าหนี้ทั้งหลาย

(7) ชื่อ อาชีพ และที่อยู่โดยละเอียดของผู้เป็นลูกหนี้ของผู้ให้หลักประกัน

(8) รายละเอียดแห่งทรัพย์สินที่จะตกแก่ผู้ให้หลักประกันในภายหน้า

(9) ข้อมูลอื่นตามที่ผู้บริหารกิจการชั่วคราวเห็นสมควรให้แจ้งเพิ่มเติม

คำชี้แจงเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของผู้ให้หลักประกัน ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นหลักฐานอันถูกต้องที่ใช้ยืนยันผู้ให้หลักประกันได้

มาตรา 69 ผู้บริหารของผู้ให้หลักประกันต้องให้ข้อมูลที่จำเป็น และให้ความช่วยเหลือผู้บริหารกิจการชั่วคราวในการจัดการทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน ดำเนินกิจการต่อไป และจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน

มาตรา 70 ผู้บริหารกิจการชั่วคราวอาจร้องขอให้ศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ทำข้อบังคับของผู้ให้หลักประกันขึ้นใหม่ หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับ หรือข้อความในหนังสือบริคณห์สนธิของผู้ให้หลักประกัน

เมื่อศาลมีคำสั่งอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บริหารกิจการชั่วคราวแจ้งคำสั่งดังกล่าวไปยังนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท หรือนายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยด่วน เพื่อนายทะเบียนจะได้แจ้งคำสั่งศาลไว้ในทะเบียน

มาตรา 71 ให้ผู้บริหารกิจการชั่วคราวมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) จัดการกิจการและทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันแทนผู้บริหารของผู้ให้หลักประกัน
- (2) ดำเนินกิจการของผู้ให้หลักประกันต่อไป
- (3) มอบเงินรายได้ทั้งหมด หรือแต่บางส่วนต่อศาล หรือเจ้าพนักงานบังคับคดี ภายในเวลาและกำหนดตามที่ศาลเห็นสมควร
- (4) แจ้งศาล เจ้าพนักงานบังคับคดี และผู้รับหลักประกัน ในกรณีที่เห็นว่าจะไม่สามารถจำหน่ายหลักประกันที่เป็นกิจการในลักษณะที่ผู้รับโอนสามารถดำเนินการต่อไปได้
- (5) ดำเนินการให้มีการจำหน่ายหลักประกันที่เป็นกิจการในลักษณะที่ผู้รับโอนสามารถดำเนินการต่อไปได้ โดยบุคคลและวิธีการที่ศาลกำหนด เช่น ขายทอดตลาด ขายในท้องตลาด หรือขายโดยการประมูล เพื่อให้ได้ราคาอันสมควร
- (6) แจ้งผู้ที่ได้รับโอนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันทั้งหมดให้ชำระราคาแก่เจ้าพนักงานบังคับคดีโดยตรง
- (7) หน้าที่อื่นตามที่ศาลกำหนด

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคก่อน ผู้บริหารกิจการชั่วคราวต้องใช้ความเอื้อเฟื้อ สอดส่องอย่างบุคคลค้าขายผู้ประกอบด้วยความระมัดระวัง

มาตรา 72 ผู้บริหารกิจการชั่วคราวพ้นจากตำแหน่งในกรณีดังต่อไปนี้

- (1) ตาย
- (2) นิติบุคคลซึ่งเป็นผู้บริหารกิจการชั่วคราวเลิกกัน
- (3) ศาลอนุญาตให้ลาออก
- (4) ถูกศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ หรือให้เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (5) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ
- (6) พ้นจากตำแหน่งตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในคำสั่งศาล

(7) เมื่อระยะเวลาดำเนินการตามคำสั่งศาลสิ้นสุดลง หรือเมื่อได้ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามคำสั่งศาล

(8) ศาลมีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 74

มาตรา 73 ให้ผู้บริหารกิจการชั่วคราวจัดทำรายงานการปฏิบัติงานตามคำสั่งศาล เสนอต่อเจ้าพนักงานบังคับคดีทุกกรอบสามเดือน หรือภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานบังคับคดีกำหนด

มาตรา 74 ในกรณีที่ผู้บริหารกิจการชั่วคราวไม่ดำเนินการตามคำสั่งศาล หรือปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ให้หลักประกัน หรือผู้รับหลักประกัน หรือขาดคุณสมบัติของผู้บริหารกิจการชั่วคราวตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง หรือมีเหตุอื่นที่ไม่สมควรเป็นผู้บริหารกิจการชั่วคราวต่อไป เมื่อศาลเห็นสมควร หรือเมื่อผู้บริหารของผู้ให้หลักประกัน ผู้รับหลักประกัน หรือเจ้าพนักงานบังคับคดีมีคำขอโดยทำเป็นคำร้อง ศาลจะมีคำสั่งให้ผู้บริหารกิจการชั่วคราวพ้นจากตำแหน่ง หรือมีคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา 75 เมื่อผู้บริหารกิจการชั่วคราวพ้นจากตำแหน่ง และยังมีกิจการที่จะต้องดำเนินต่อไป ให้ศาลมีคำสั่งตั้งผู้บริหารกิจการชั่วคราวใหม่โดยเร็วที่สุด

ให้ผู้บริหารกิจการชั่วคราวเดิมมีสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบเดียวกับผู้บริหารของผู้ให้หลักประกันตามพระราชบัญญัตินี้

ให้นำบทบัญญัติในหมวดนี้เกี่ยวกับผู้บริหารกิจการชั่วคราว และผู้บริหารของผู้ให้หลักประกันมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 76 ให้นำบทบัญญัติมาตรา 55 และมาตรา 56 มาใช้บังคับในการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันตามวิธีการที่บัญญัติในหมวดนี้โดยอนุโลม

มาตรา 77 ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งบังคับหลักประกันตามมาตรา 61 หรือผู้บริหารกิจการชั่วคราวพ้นจากตำแหน่งเมื่อได้ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามคำสั่งศาลแล้ว ให้ศาลแจ้งคำสั่ง หรือข้อเท็จจริงดังกล่าวไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่ นายทะเบียนที่เกี่ยวข้อง และนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท หรือนายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยด่วน เพื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ และนายทะเบียนดังกล่าวจะได้จัดแจ้งคำสั่งศาล หรือข้อเท็จจริงดังกล่าวไว้ในทะเบียน และให้ศาลแจ้งคำสั่งหรือข้อเท็จจริงดังกล่าวแก่

ผู้บริหารกิจการชั่วคราว เจ้าพนักงานบังคับคดี ผู้บริหารของผู้ให้หลักประกัน และลูกหนี้ โดยไม่ชักช้า

เมื่อได้ทราบคำสั่งของศาลตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้บริหารกิจการชั่วคราวต้องส่งมอบทรัพย์สิน ควตตรา สมุดบัญชี และเอกสารเกี่ยวกับทรัพย์สิน หนี้สิน และกิจการของผู้ให้หลักประกันแก่ผู้บริหารของผู้ให้หลักประกันโดยเร็วที่สุด

มาตรา 78 ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งบังคับหลักประกันตามมาตรา 61 หรือผู้บริหารกิจการชั่วคราวพ้นจากตำแหน่ง ในกรณีมีการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันตามคำสั่งศาลแล้ว ให้อำนาจหน้าที่ในการจัดการกิจการและทรัพย์สินของผู้ให้หลักประกันกลับเป็นของผู้บริหารของผู้ให้หลักประกัน และให้ผู้ถือหุ้นของผู้ให้หลักประกันกลับมีสิทธิตามกฎหมายต่อไป และให้นำบทบัญญัติมาตรา 67 และมาตรา 68 มาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยให้ผู้บริหารกิจการชั่วคราวมีสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้บริหารของผู้ให้หลักประกัน และให้ผู้บริหารของผู้ให้หลักประกันมีสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้บริหารกิจการชั่วคราวตามบทบัญญัติดังกล่าว

มาตรา 79 ค่าตอบแทนของผู้บริหารกิจการชั่วคราว และหนี้ซึ่งผู้บริหารกิจการชั่วคราวก่อขึ้นเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามบทบัญญัติในหมวดนี้ ยกเว้นหนี้ละเมิดเป็นหนี้บุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดที่เป็นหลักประกันของผู้ให้หลักประกัน โดยให้อยู่ในลำดับเดียวกับบุริมสิทธิลำดับที่ 1 ตามมาตรา 253 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา 80 คำสั่งศาลที่ให้ยกเลิกคำสั่งบังคับหลักประกันตามมาตรา 61 หรือผู้บริหารกิจการชั่วคราวพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 72 ไม่กระทบถึงการใดที่ผู้บริหารกิจการชั่วคราวได้กระทำไปแล้วก่อนศาลมีคำสั่งเช่นนั้น หรือก่อนพ้นจากตำแหน่ง

หมวด 8

ความระงับสิ้นไปแห่งสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ

มาตรา 81 สัญญาหลักประกันทางธุรกิจย่อมระงับสิ้นไป

(1) เมื่อหนี้ที่ประกันระงับสิ้นไปด้วยเหตุประการอื่นใดมิใช่เหตุอายุความ

- (2) เมื่อปลดหลักประกันให้แก่ผู้ให้หลักประกันด้วยหนังสือ
- (3) เมื่อผู้ให้หลักประกันหลุดพ้น
- (4) เมื่อถอนหลักประกัน
- (5) เมื่อจำหน่ายทรัพย์สินซึ่งเป็นหลักประกันตามคำสั่งศาล อันเนื่องมาจากการบังคับหลักประกัน หรือถอนหลักประกัน
- (6) เมื่อเอาทรัพย์สินซึ่งเป็นหลักประกันหลุด

มาตรา 82 ผู้รับหลักประกันจะบังคับหลักประกัน แม้เมื่อหนี้ที่ประกันนั้นขาดอายุความแล้วก็ได้ แต่จะบังคับเอาดอกเบี้ยที่ค้างชำระตามสัญญาหลักประกันทางธุรกิจเกินกว่าห้าปีไม่ได้

มาตรา 83 การชำระหนี้ไม่ว่าครั้งใด ๆ สิ้นเชิงหรือแต่บางส่วนก็ดี การระงับหนี้ อย่างไรก็ดี ก็ดี การตกลงกันแก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือยกเลิกสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ หรือหนี้อันเป็นประกันนั้นเป็นประการใดก็ดี ต้องนำความไปจดแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสามสิบวันนับแต่ได้รับคำบอกกล่าวเป็นหนังสือจากผู้มีส่วนได้เสีย หากยังมิได้มีการจดแจ้งดังกล่าว ห้ามมิให้ยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้บุคคลภายนอก ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา 18 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

กรณีทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเป็นสิทธิเรียกร้อง ให้นำบทบัญญัติมาตรา 13 มาใช้บังคับในการดำเนินการตามวรรคก่อนด้วยโดยอนุโลม

หมวด 9

บทกำหนดโทษ

มาตรา 84 ผู้ใดกระทำ หรือยินยอมให้กระทำการดังต่อไปนี้ในการจดแจ้งการให้หลักประกันทางธุรกิจ

- (1) แสดงออกซึ่งความเท็จ หรือ
- (2) ปกปิดความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้ง

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินสองเท่าของจำนวนหนี้ที่เป็นประกันตามสัญญาหรือทั้งจำทั้งปรับ แต่ทั้งนี้ เงินค่าปรับต้องไม่น้อยกว่าห้าหมื่นบาท

มาตรา 85 ผู้ใดเอาไปเสีย ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่า ทำให้ไร้ประโยชน์ ย้ายไปเสีย ซ่อนเร้นหรือโอนไปให้แก่ผู้อื่นซึ่งทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันโดยทุจริต จนเป็นเหตุให้ผู้รับหลักประกันไม่อาจบังคับหลักประกันทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองเท่าของจำนวนหนี้ที่เป็นประกันตามสัญญาหรือทั้งจำทั้งปรับ แต่ทั้งนี้ เงินค่าปรับต้องไม่น้อยกว่าสองหมื่นบาท

มาตรา 86 ผู้ใดกระทำ หรือยินยอมให้กระทำการดังต่อไปนี้ในกระบวนการร้องขอ ให้ศาลมีคำสั่งให้บังคับหลักประกันตามมาตรา 36 หรือมาตรา 60 หรือในกระบวนการร้องขอ ให้ศาลเพิกถอนคำสั่งให้บังคับหลักประกันตามมาตรา 45

- (1) แสดงออกซึ่งความเท็จ หรือ
- (2) ปกปิดความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้ง

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองเท่าของจำนวนหนี้ที่เป็นประกันตามสัญญา หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่ทั้งนี้ เงินค่าปรับต้องไม่น้อยกว่าห้าหมื่นบาท

มาตรา 87 ผู้ใดกระทำ หรือยินยอมให้กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดโดยทุจริต ในการจำหน่ายหลักประกันตามหมวด 6 และหมวด 7 แห่งพระราชบัญญัตินี้ อันเป็นเหตุให้การซื้อหรือขายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันผิดไปจากสภาพปกติ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองเท่าของผลประโยชน์ที่บุคคลนั้นได้รับไว้ หรือพึงจะได้รับเพราะการกระทำความดังกล่าว หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่ทั้งนี้ เงินค่าปรับต้องไม่น้อยกว่าห้าหมื่นบาท

มาตรา 88 ผู้ใดให้ถ้อยคำ หรือส่งสมุดบัญชี เอกสาร หรือวัตถุพยานอันเป็นเท็จ ในสาระสำคัญเกี่ยวกับกิจการ และทรัพย์สินของผู้ให้หลักประกันต่อเจ้าพนักงานบังคับคดี หรือผู้บริหารกิจการชั่วคราว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 89 ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งมาตรา 64 มาตรา 65 มาตรา 66 วรรคสอง มาตรา 67 และมาตรา 77 วรรคสอง โดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 90 ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งมาตรา 66 วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 91 ผู้บริหารของผู้ให้หลักประกันผู้ใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(1) ไม่ชี้แจงข้อความอันเป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับกิจการ หรือทรัพย์สินของผู้ให้หลักประกันต่อศาล เจ้าพนักงานบังคับคดี หรือผู้บริหารกิจการชั่วคราว เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่ามิได้มีเจตนาฉ้อฉล

(2) ยื่นคำชี้แจงเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของผู้ให้หลักประกันตามมาตรา 68 อันเป็นเท็จในสาระสำคัญซึ่งอาจทำให้ผู้รับหลักประกันเสียหาย

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 92 ผู้ใดล่วงรู้กิจการ หรือข้อมูลใด ๆ ของผู้ให้หลักประกัน เนื่องมาจากการปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ อันเป็นกิจการ หรือข้อมูลที่ตามปกติวิสัยของผู้ให้หลักประกันจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ถ้าผู้นั้นนำไปเปิดเผยด้วยประการใด ๆ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความในวรรคหนึ่ง มิให้นำมาใช้บังคับแก่การเปิดเผยในกรณีดังต่อไปนี้

(1) การเปิดเผยตามหน้าที่หรือเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่น

(2) การเปิดเผยเพื่อประโยชน์แก่การสอบสวน หรือการพิจารณาคดี

(3) การเปิดเผยเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(4) การเปิดเผยตามคำสั่งศาล

(5) การเปิดเผยต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อมูลดังกล่าวได้

มาตรา 93 ผู้ใดเป็นผู้บริกรกิจการชั่วคราว ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต หรือกระทำการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ โดยมุ่งหมายให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ให้หลักประกันหรือผู้รับหลักประกัน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 94 ให้ผู้ให้หลักประกัน และผู้รับหลักประกันเป็นผู้เสียหายในความผิดตามความในพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา 95 ในกรณีผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ให้กรรมการผู้จัดการ หุ้นส่วนผู้จัดการ หรือผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลในเรื่องนั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำนั้นได้กระทำโดยคนมิได้รู้เห็นหรือยินยอม หรือคนได้จัดการตามสมควรเพื่อป้องกันมิให้เกิดความผิดนั้นแล้ว

หมวด 10

ค่าธรรมเนียม

มาตรา 96 การจดทะเบียนการให้หลักประกัน การแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียน การต่ออายุการจดทะเบียน การยกเลิกการจดทะเบียน การตรวจสอบ และการออกหลักฐานการตรวจสอบการจดทะเบียน และการดำเนินการอื่น ๆ ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา 97 ค่าธรรมเนียมและค่าขึ้นศาลในการบังคับหลักประกันให้คิดตามอัตราดังต่อไปนี้

(1) ค่าธรรมเนียมการขอบังคับหลักประกัน หรือการขอบังคับหลักประกันหลุดเป็นสิทธิ ให้เรียกอัตราหนึ่งบาทต่อทุกหนึ่งร้อยบาท ตามจำนวนหนี้ที่เรียกร้อง แต่ไม่เกินหนึ่งแสนบาท

(2) ค่าคำร้องขอเพิกถอนคำสั่งบังคับหลักประกัน คำร้องละสองร้อยบาท ต่อเมื่อผู้รับหลักประกันคัดค้าน จึงให้เรียกเป็นค่าขึ้นศาลในอัตราสองบาทห้าสิบสตางค์ต่อทุกหนึ่งร้อยบาท ตามจำนวนหนี้ที่ศาลมีคำสั่งให้บังคับหลักประกัน แต่ไม่ให้เกินสองแสนบาท

(3) ค่าขอให้ศาลใช้คำสั่งใหม่ทดแทนตามมาตรา 47 ค่าขอละสองร้อยบาท

(4) ค่าขอให้ศาลมีคำสั่งวางเงินประกัน หรือให้ประกัน ค่าขอละสองร้อยบาท

ในการคำนวณ ถ้าทุนทรัพย์ไม่ถึงหนึ่งร้อยบาท ให้นับเป็นหนึ่งร้อยบาท เศษของหนึ่งร้อยบาท ถ้าถึงห้าสิบบาท ให้นับเป็นหนึ่งร้อยบาท ถ้าต่ำกว่าห้าสิบบาท ให้ปัดทิ้ง

ในกรณีที่มีอุทธรณ์หรือฎีกา ให้คิดค่าธรรมเนียมตามอัตราเดียวกันนี้

ค่าธรรมเนียมอื่น ๆ นอกจากนี้ และอัตราค่าทนายความ ให้คิดอัตราเดียวกันกับค่าธรรมเนียม และค่าทนายความตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

มาตรา 98 ค่าธรรมเนียมในการขายทอดตลาดโดยเจ้าพนักงานบังคับคดี ให้เรียกอัตราร้อยละห้าของจำนวนเงินที่ขายได้

ในกรณีที่ผู้รับหลักประกันร้องขอให้มีการจำหน่ายโดยวิธีการอื่น นอกจากการขายตามวรรคก่อน ให้คิดค่าธรรมเนียมการจำหน่ายเท่าที่จ่ายจริง แต่ต้องไม่เกินอัตราร้อยละห้าของจำนวนเงินที่จำหน่ายได้

ค่าธรรมเนียมการยึดทรัพย์แล้วไม่มีการจำหน่ายร้อยละหนึ่งของราคาทรัพย์สินที่ยึด

มาตรา 99 ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ให้เรียกเก็บตามอัตราที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ภาคผนวก ข

ร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ
ที่เสนอโดยกระทรวงการคลัง

ร่างฯ ที่ สคก. ตรวจพิจารณาแล้ว
เรื่องเสร็จที่ ๔๔๓/๒๕๕๓

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยหลักประกันทางธุรกิจ

เหตุผล

โดยที่ทรัพย์สินที่อาจนำมาใช้เป็นประกันการชำระหนี้ในลักษณะที่
ผู้ให้หลักประกันไม่ต้องส่งมอบการครอบครองทรัพย์สินนั้นให้แก่ผู้รับหลักประกันหรือการจำนอง
ตามมาตรา ๗๐๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จำกัดเฉพาะอสังหาริมทรัพย์และ
สังหาริมทรัพย์มีทะเบียนบางประเภทเท่านั้น ผู้ประกอบธุรกิจจึงไม่สามารถนำทรัพย์สินอื่นที่ใช้
ในการประกอบธุรกิจนอกจากทรัพย์สินดังกล่าวมาใช้เป็นประกันการชำระหนี้ในลักษณะที่
ผู้ให้หลักประกันไม่ต้องส่งมอบการครอบครองทรัพย์สินนั้นให้แก่ผู้รับหลักประกันได้ เช่น
สังหาริมทรัพย์ที่ผู้ให้หลักประกันใช้ในการประกอบธุรกิจ สินค้าคงคลัง หรือวัตถุดิบที่ใช้ใน
การผลิตสินค้า ทั้งที่ทรัพย์สินเหล่านี้มีมูลค่าทางเศรษฐกิจเช่นกัน อีกทั้งกระบวนการบังคับจำนอง
มีความล่าช้าอันเป็นอุปสรรคต่อการประกอบธุรกิจ สมควรตรากฎหมายเพื่อรองรับ
การนำทรัพย์สินที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจมาใช้เป็นประกันการชำระหนี้ในลักษณะที่ไม่ต้องส่งมอบ
การครอบครองแก่เจ้าหนี้ และสร้างระบบการบังคับหลักประกันที่มีความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ
และเป็นธรรมอันจะเป็นประโยชน์ต่อการประกอบธุรกิจ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้มีอำนาจหน้าที่จดทะเบียนกรรมสิทธิ์
ตามกฎหมาย

“ผู้บังคับหลักประกัน” หมายความว่า บุคคลคนหนึ่งหรือหลายคนซึ่งผู้ให้หลักประกันและผู้รับหลักประกันตกลงกันให้เป็นผู้บังคับหลักประกันในกรณีที่นำกิจการมาเป็นหลักประกัน

“ผู้รับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้รับใบอนุญาตทำการเป็นผู้บังคับหลักประกันตามพระราชบัญญัตินี้

“สถาบันการเงิน” หมายความว่า

(๑) สถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

(๒) บริษัทที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต และบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย

(๓) ธนาคารหรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายจัดตั้ง

“สิทธิเรียกร้อง” หมายความว่า สิทธิที่จะได้รับชำระหนี้เงิน แต่ไม่หมายความรวมถึงสิทธิที่มีตราสาร

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น หรือออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของตน กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

สัญญาหลักประกันทางธุรกิจ

มาตรา ๕ สัญญาหลักประกันทางธุรกิจ คือสัญญาซึ่งคู่สัญญาฝ่ายหนึ่ง เรียกว่า ผู้ให้หลักประกัน ตราทรัพย์สินไว้แก่คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง เรียกว่า ผู้รับหลักประกัน เพื่อเป็นประกันการชำระหนี้ โดยไม่ส่งมอบทรัพย์สินนั้นแก่ผู้รับหลักประกัน

ผู้ให้หลักประกันอาจตราทรัพย์สินของตนไว้เพื่อประกันการชำระหนี้อันบุคคลอื่นต้องชำระก็ได้

มาตรา ๖ ผู้ให้หลักประกันจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลก็ได้

มาตรา ๗ ผู้รับหลักประกันต้องเป็นสถาบันการเงินหรือบุคคลอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง



มาตรา ๘ หลักประกันได้แก่ทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

- (๑) กิจการ
- (๒) สิทธิเรียกร้อง
- (๓) สิ่งหามทรัพย์สินที่ผู้ให้หลักประกันใช้ในการประกอบธุรกิจ เช่น เครื่องจักร
สินค้าคงคลัง หรือวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตสินค้า
- (๔) อสังหาริมทรัพย์ในกรณีที่ผู้ให้หลักประกันประกอบธุรกิจอสังหาริมทรัพย์
โดยตรง
- (๕) ทรัพย์สินอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๙ ผู้ให้หลักประกันจะนำทรัพย์สินที่ตนมีกรรมสิทธิ์อยู่ในปัจจุบัน
หรือที่จะได้มาในอนาคตตามสัญญาหรือนิติสัมพันธ์ใด ๆ มาใช้เป็นหลักประกันก็ได้ แต่สิทธิ
เหนือทรัพย์สินอันเป็นวัตถุแห่งสิทธิที่เป็นหลักประกันตามสัญญาจะมีขึ้นเมื่อผู้ให้หลักประกัน
ได้มาซึ่งทรัพย์สินนั้น

มาตรา ๑๐ ผู้ให้หลักประกันมีสิทธิในทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันภายใต้บังคับ
เงื่อนไขเช่นใดจะใช้ทรัพย์สินนั้นเป็นหลักประกันได้ภายใต้บังคับเงื่อนไขเช่นนั้น

มาตรา ๑๑ คู่สัญญาอาจตกลงกันกำหนดเหตุที่จะบังคับหลักประกันตามสัญญา
หลักประกันทางธุรกิจเป็นประการใดก็ได้ แต่ข้อตกลงดังกล่าวต้องไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อย
หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่นำกิจการมาเป็นหลักประกัน ให้คู่สัญญาตกลงกันเลือก
ผู้รับใบอนุญาตคนหนึ่งหรือหลายคนเป็นผู้บังคับหลักประกัน

ผู้รับใบอนุญาตซึ่งยินยอมเป็นผู้บังคับหลักประกันต้องมีหนังสือแจ้งให้คู่สัญญา
ทราบ พร้อมทั้งระบุอัตราหรือจำนวนค่าตอบแทนในการดำเนินการไว้ด้วย

มาตรา ๑๓ สัญญาหลักประกันทางธุรกิจต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียน
ต่อเจ้าพนักงานทะเบียนตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๒

ในกรณีที่นำกิจการมาเป็นหลักประกัน สัญญาตามวรรคหนึ่งต้องระบุชื่อ
ผู้รับใบอนุญาตคนหนึ่งหรือหลายคนซึ่งยินยอมเป็นผู้บังคับหลักประกันไว้ด้วย

หมวด ๒

การดำเนินการทางทะเบียน

มาตรา ๑๔ ให้จัดตั้งสำนักงานทะเบียนหลักประกันทางธุรกิจขึ้นในกรมพัฒนาธุรกิจการค้า

สำนักงานทะเบียนหลักประกันทางธุรกิจมีหน้าที่รับจดทะเบียน แก้ไขรายการจดทะเบียน ยกเลิกการจดทะเบียน และเพิกถอนการจดทะเบียนสัญญาหลักประกันทางธุรกิจตามพระราชบัญญัตินี้ และจัดให้มีข้อมูลเกี่ยวกับการจดทะเบียนและข้อมูลเกี่ยวกับผู้รับใบอนุญาตเพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้

การจดทะเบียน การแก้ไขรายการจดทะเบียน การยกเลิกการจดทะเบียน และการเพิกถอนการจดทะเบียนสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ รวมถึงการให้ประชาชนตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับการจดทะเบียนและข้อมูลเกี่ยวกับผู้รับใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้ากำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๕ ให้อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าเป็นเจ้าพนักงานทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๖ ให้เจ้าพนักงานทะเบียนรับจดทะเบียน แก้ไขรายการจดทะเบียน หรือยกเลิกการจดทะเบียนสัญญาหลักประกันทางธุรกิจตามข้อมูลที่ได้รับแจ้งจากผู้มีหน้าที่ดำเนินการทางทะเบียนตามหมวดนี้ โดยผู้มีหน้าที่ดำเนินการทางทะเบียนเป็นผู้รับผิดชอบในความถูกต้องของข้อมูลนั้น

ในกรณีข้อมูลที่ได้รับแจ้งจากผู้มีหน้าที่ดำเนินการทางทะเบียนไม่ครบถ้วน เจ้าพนักงานทะเบียนต้องไม่รับจดทะเบียน แก้ไขรายการจดทะเบียน หรือยกเลิกการจดทะเบียนสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ

มาตรา ๑๗ ให้ผู้รับหลักประกันโดยได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้ให้หลักประกันเป็นผู้ดำเนินการขอจดทะเบียนต่อเจ้าพนักงานทะเบียน

เมื่อได้รับจดทะเบียนตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่งแล้ว ให้ถือว่าผู้รับหลักประกันเป็นเจ้าหนี้มีประกันตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

ในกรณีที่นำกิจการมาเป็นหลักประกัน ผู้รับหลักประกันต้องยื่นหนังสือของผู้รับใบอนุญาตซึ่งยินยอมเป็นผู้บังคับหลักประกันไปพร้อมกับคำขอจดทะเบียน

หากผู้ให้หลักประกันต้องได้รับความยินยอมจากผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการก่อนจึงจะโอนสิทธิดังกล่าวให้แก่บุคคลอื่นได้ ผู้รับหลักประกันต้องยื่นหนังสือของผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิที่ยินยอมให้ผู้ให้หลักประกันโอนสิทธิดังกล่าวให้แก่บุคคลอื่นได้ต่อเจ้าพนักงานทะเบียนไปพร้อมกับคำขอจดทะเบียนด้วย

มาตรา ๑๘ การจดทะเบียนอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) วัน เดือน ปี และเวลาที่จดทะเบียน
- (๒) ชื่อและที่อยู่ของลูกหนี้และผู้ให้หลักประกัน
- (๓) ชื่อและที่อยู่ของผู้รับหลักประกัน
- (๔) ชื่อและที่อยู่ของผู้รับใบอนุญาตซึ่งยินยอมเป็นผู้บังคับหลักประกันและอัตราหรือจำนวนค่าตอบแทนของผู้บังคับหลักประกัน ในกรณีที่นำกิจการมาเป็นหลักประกัน
- (๕) หนี้ที่กำหนดให้มีการประกันการชำระ
- (๖) รายละเอียดของทรัพย์สินที่ใช้เป็นหลักประกัน หากเป็นทรัพย์สินมีทะเบียน ให้ระบุประเภทของทะเบียน หมายเลขทะเบียน และนายทะเบียนไว้ด้วย หากเป็นสังหาริมทรัพย์ ที่ผู้ให้หลักประกันใช้ในการประกอบธุรกิจ ให้ระบุประเภท ปริมาณ และมูลค่าของทรัพย์สิน ดังกล่าวไว้ด้วย
- (๗) ข้อความที่แสดงว่าผู้ให้หลักประกันตราทรัพย์สินที่ระบุในรายการ จดทะเบียนไว้แก่ผู้รับหลักประกันเพื่อเป็นประกันการชำระหนี้
- (๘) จำนวนเงินสูงสุดที่ตกลงใช้ทรัพย์สินเป็นประกัน
- (๙) เหตุบังคับหลักประกันตามสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ
- (๑๐) รายการอื่นตามที่เจ้าพนักงานทะเบียนกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเป็นทรัพย์สินมีทะเบียน ให้เจ้าพนักงานทะเบียนแจ้งให้นายทะเบียนและเจ้าหน้าที่อื่นซึ่งมีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเท่าที่ปรากฏรายชื่อในหลักฐานทางทะเบียนทราบถึงการจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้
ให้นายทะเบียนบันทึกการประกันตามพระราชบัญญัตินี้ลงในทะเบียนทรัพย์สิน ที่เป็นหลักประกันโดยเร็วเมื่อได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๒๐ ผู้สัญญาอาจตกลงแก้ไขรายการจดทะเบียนเป็นประการอื่นก็ได้
ในการนี้ ให้ผู้รับหลักประกันโดยได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้ให้หลักประกัน เป็นผู้ดำเนินการขอแก้ไขรายการจดทะเบียน

หากรายละเอียดของทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเปลี่ยนแปลงไปจากที่จดทะเบียนไว้ ผู้ให้หลักประกันต้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้รับหลักประกันทราบโดยเร็ว ถ้าการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ไม่เป็นเหตุบังคับหลักประกัน ให้ถือว่าหนังสือแจ้งการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดของทรัพย์สิน ที่เป็นหลักประกันเป็นหนังสือให้ความยินยอมของผู้ให้หลักประกัน และให้ผู้รับหลักประกัน เป็นผู้ดำเนินการขอแก้ไขรายการจดทะเบียน

ในกรณีที่มีการนำทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันมารวมเข้ากับทรัพย์สินของบุคคลอื่น จนเป็นส่วนควบหรือแบ่งแยกไม่ได้ ให้ระบุชื่อและที่อยู่ของบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของทรัพย์สินอื่นนั้น รวมทั้งประเภท ปริมาณ และมูลค่าของทรัพย์สินที่นำมารวมเข้ากับทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันในเวลาที่ทรัพย์สินรวมเข้ากันไว้ในหนังสือสามารถสองด้วย

ผู้มีหน้าที่ดำเนินการขอแก้ไขรายการจดทะเบียนตามมาตรานี้ซึ่งมิได้ดำเนินการขอแก้ไขรายการจดทะเบียนจะยกเหตุดังกล่าวขึ้นเป็นข้อต่อสู้บุคคลภายนอกผู้ทำการโดยสุจริตหาได้ไม่ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับแก่การแก้ไขรายการจดทะเบียนตามมาตรานี้โดยอนุโลม

มาตรา ๒๑ เมื่อหนี้ที่ประกันระงับสิ้นไปด้วยเหตุอื่นใดอันมิใช่เหตุอายุความ หรือเมื่อคู่สัญญาตกลงกันยกเลิกสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ หรือเมื่อมีการไถ่ถอนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน ให้ผู้ให้หลักประกันโดยได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้รับหลักประกันเป็นผู้ดำเนินการขอยกเลิกการจดทะเบียน

เมื่อมีการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันในการบังคับหลักประกันหรือเมื่อทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันหลุดเป็นสิทธิแก่ผู้รับหลักประกัน ให้ผู้รับหลักประกันเป็นผู้ดำเนินการขอยกเลิกการจดทะเบียน

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของผู้ให้หลักประกันและผู้รับหลักประกัน

มาตรา ๒๒ ผู้ให้หลักประกันมีสิทธิครอบครอง ใช้สอย แลกเปลี่ยน จำหน่าย จ่ายโอน และจำนองทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน รวมทั้งใช้เป็นหลักประกัน ใช้ในการผลิต นำไปรวมเข้ากับทรัพย์สินอื่น ใช้ไปสิ้นไปในกรณีที่ครอบครองเพื่อการใช้สิ้นเปลือง และได้ดอกผลของทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน

ผู้ให้หลักประกันจะนำทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันตามพระราชบัญญัตินี้ไปจำนำเพื่อเป็นประกันการชำระหนี้ต่อไปมิได้

การใดที่แตกต่างจากความในมาตรานี้ตกเป็นโมฆะ

มาตรา ๒๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๒ ผู้ให้หลักประกันต้องใช้ความระมัดระวัง และใช้ฝีมือเพื่อสงวนรักษาทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเสมือนเช่นวิญญูชนจะต้องใช้ในการประกอบกิจการและอาชีพเช่นนั้น และต้องบำรุงรักษารวมทั้งซ่อมแซมทรัพย์สินนั้นด้วย

ผู้ให้หลักประกันต้องรับผิดชอบเพื่อความเสียหายในกรณีที่ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันสูญหายหรือเสื่อมราคาลง เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าความเสียหายดังกล่าวมิได้เกิดขึ้นจากเหตุที่ตนต้องรับผิดชอบ

มาตรา ๒๔ ผู้ให้หลักประกันต้องจัดทำบัญชีทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ ผู้ให้หลักประกันต้องยอมให้ผู้รับหลักประกันหรือตัวแทนเข้าตรวจดูทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันและบัญชีทรัพย์สินเป็นครั้งคราวในเวลาและระยะอันสมควร ในการนี้

ผู้รับหลักประกันต้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้ให้หลักประกันทราบโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับก่อนเข้าดำเนินการไม่น้อยกว่าสามวัน

การเข้าตรวจดูทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันและบัญชีทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งให้กระทำต่อหน้าผู้ให้หลักประกันหรือผู้ซึ่งผู้ให้หลักประกันมอบหมาย และผู้ให้หลักประกันต้องอำนวยความสะดวกแก่ผู้รับหลักประกันตามสมควร

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ผู้ให้หลักประกันมีหนังสือไปยังผู้รับหลักประกันโดยระบุจำนวนหนี้ที่ยังมิได้ชำระแก่ผู้รับหลักประกัน อันเป็นหนี้ที่มีประกันตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อให้ผู้รับหลักประกันรับรองความถูกต้อง ผู้รับหลักประกันต้องมีหนังสือตอบยืนยันหรือระบุจำนวนหนี้ที่เห็นว่าถูกต้องไปยังผู้ให้หลักประกันภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือดังกล่าว มิฉะนั้นหากเกิดความเสียหายผู้รับหลักประกันต้องชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ให้หลักประกัน

ผู้ให้หลักประกันมีสิทธิที่จะดำเนินการตามวรรคหนึ่งโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย เว้นแต่การใช้สิทธิดังกล่าวได้กระทำภายในระยะเวลาหกเดือนนับแต่วันที่หนังสือไปยังผู้รับหลักประกันครั้งก่อน ในกรณีนี้ผู้ให้หลักประกันต้องชำระค่าใช้จ่ายแก่ผู้รับหลักประกันในแต่ละครั้งตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๗ ผู้ให้หลักประกันมีสิทธิไถ่ถอนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันในเวลาใด ๆ ก็ได้ก่อนมีการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันหรือก่อนที่ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันหลุดเป็นสิทธิแก่ผู้รับหลักประกัน โดยชำระหนี้ตามจำนวนที่กำหนดให้มีการประกันการชำระรวมทั้งค่าใช้จ่ายในการวางทรัพย์สิน ค่าใช้จ่ายในการสงวนรักษาทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน ค่าใช้จ่ายตามสมควร และค่าธรรมเนียมอันเกิดจากการบังคับหลักประกัน

มาตรา ๒๘ เมื่อหนี้ที่ประกันระงับสิ้นไปด้วยเหตุอื่นใดอันมิใช่เหตุอายุความหรือเมื่อคู่สัญญาตกลงกันยกเลิกสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ หรือเมื่อมีการไถ่ถอนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน ให้ผู้รับหลักประกันออกหนังสือยินยอมให้ยกเลิกการจดทะเบียนแก่ผู้ให้หลักประกันทันที มิฉะนั้นหากเกิดความเสียหายผู้รับหลักประกันต้องชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ให้หลักประกัน

หมวด ๔

สิทธิและหน้าที่ระหว่างผู้ให้หลักประกันและผู้รับหลักประกันกับบุคคลภายนอก

มาตรา ๒๙ ผู้รับหลักประกันมีสิทธิที่จะได้รับชำระหนี้จากทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันก่อนเจ้าหนี้สามัญไม่ว่ากรรมสิทธิในทรัพย์สินจะโอนไปยังบุคคลภายนอกแล้วหรือไม่

มาตรา ๓๐ ถ้านำทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันมารวมเข้ากับทรัพย์สินของบุคคลอื่นจนเป็นส่วนควบหรือแบ่งแยกไม่ได้ ผู้รับหลักประกันมีสิทธิตามมาตรา ๒๙ เหนือทรัพย์สินที่รวมเข้ากันตามส่วนของค่าแห่งทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันของตนในเวลาทรัพย์สินรวมเข้ากัน

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ผู้ให้หลักประกันได้ทรัพย์สินมาจากการจำหน่ายจ่ายโอน แลกเปลี่ยน หรือได้มาแทนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันหรือที่มีทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน รวมอยู่ด้วย รวมทั้งค่าสินไหมทดแทนที่ได้มาเนื่องจากทรัพย์สินดังกล่าวสูญหายหรือเสียหาย ให้ถือว่าทรัพย์สินที่ได้มานั้นเป็นหลักประกันด้วย

ผู้รับหลักประกันมีสิทธิตามมาตรา ๒๙ เพื่อยกทรัพย์สินที่ได้มาแทนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันตามวรรคหนึ่งเมื่อได้แก้ไขรายการจดทะเบียนเพื่อให้ทรัพย์สินดังกล่าว เป็นหลักประกันต่อเจ้าพนักงานทะเบียนแล้ว และในกรณีที่ทรัพย์สินที่ได้มาดังกล่าว เป็นสิทธิเรียกร้อง ผู้รับหลักประกันจะยกสิทธิดังกล่าวขึ้นเป็นข้อต่อสู้ลูกหนี้แห่งสิทธิได้ต่อเมื่อ ได้มีหนังสือบอกกล่าวไปยังลูกหนี้แห่งสิทธินั้นด้วยแล้ว

บทบัญญัติมาตรานี้ให้ใช้บังคับแก่ทรัพย์สินที่ได้มาจากการจำหน่ายจ่ายโอน แลกเปลี่ยน หรือได้มาแทนทรัพย์สินที่ได้มาแทนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน และค่าสินไหม ทดแทนเนื่องจากทรัพย์สินดังกล่าวสูญหายหรือเสียหายด้วย

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันหรือที่มีทรัพย์สินที่เป็น หลักประกันรวมอยู่ด้วยหรือที่ได้มาแทนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันตามมาตรา ๓๑ เป็นทรัพย์สินที่ผู้ให้หลักประกันใช้ในการประกอบธุรกิจและมีลักษณะหมุนเวียนเปลี่ยนมือ ตลอดเวลา บุคคลภายนอกซึ่งได้ทรัพย์สินนั้นไปโดยทางการค้ำประกันของทรัพย์สินนั้นหรือ โดยความยินยอมของผู้รับหลักประกัน ย่อมได้ทรัพย์สินนั้นโดยปลอดภาระหลักประกัน

หากทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันหรือที่มีทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันรวมอยู่ด้วย หรือที่ได้มาแทนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันตามมาตรา ๓๑ มิใช่ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง บุคคลภายนอกซึ่งได้ทรัพย์สินนั้นไปโดยไม่รู้ว่าทรัพย์สินนั้นเป็นหลักประกันการชำระหนี้ ตามพระราชบัญญัตินี้หรือโดยความยินยอมของผู้รับหลักประกัน ย่อมได้ทรัพย์สินนั้นโดย ปลอดภาระหลักประกัน

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่มีการนำทรัพย์สินสิ่งหนึ่งตราไว้เป็นประกันการชำระหนี้ ตามพระราชบัญญัตินี้แก่ผู้รับหลักประกันหลายราย ให้ถือลำดับผู้รับหลักประกันเรียงตามวันและ เวลาที่ได้รับการจดทะเบียน โดยผู้รับหลักประกันที่ได้รับการจดทะเบียนก่อนมีสิทธิได้รับ ชำระหนี้ก่อนผู้รับหลักประกันที่ได้รับการจดทะเบียนภายหลัง

หากมีการใช้ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันตามพระราชบัญญัตินี้ไปจำนองเป็น ประกันการชำระหนี้ด้วย ให้ถือลำดับผู้รับหลักประกันและผู้รับจำนองเรียงตามวันและเวลา ที่ได้รับการจดทะเบียน โดยผู้รับหลักประกันหรือผู้รับจำนองที่ได้รับการจดทะเบียนก่อนมีสิทธิ ได้รับชำระหนี้ก่อนผู้รับหลักประกันหรือผู้รับจำนองที่ได้รับการจดทะเบียนภายหลัง

มาตรา ๓๔ หากมีการนำสิทธิเรียกร้องมาเป็นหลักประกัน ผู้รับหลักประกัน จะยกสิทธิตามสัญญาหลักประกันทางธุรกิจขึ้นเป็นข้อต่อสู้ลูกหนี้แห่งสิทธิได้ต่อเมื่อได้มีหนังสือ บอกกล่าวการนำสิทธิเรียกร้องดังกล่าวมาใช้เป็นหลักประกันไปยังลูกหนี้แห่งสิทธินั้นแล้ว

มาตรา ๓๕ ถ้าสิทธิเรียกร้องที่เป็นหลักประกันถึงกำหนดชำระก่อนหนี้ที่ประกันไว้ ให้ถือว่าทรัพย์สินอันเป็นวัตถุแห่งสิทธินั้นเป็นหลักประกันแทนสิทธิที่เป็นหลักประกัน และให้ลูกหนี้แห่งสิทธินำทรัพย์สินอันเป็นวัตถุแห่งสิทธินั้นไปวางไว้ ณ สำนักงานวางทรัพย์สิน และมีหนังสือแจ้งให้ผู้รับหลักประกันและผู้ให้หลักประกันทราบโดยเร็ว

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๓๖ มาตรา ๓๓๗ มาตรา ๓๓๘ และมาตรา ๓๓๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาใช้บังคับแก่การวางทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๓๖ เมื่อมีบุริมสิทธิแย้งกับสิทธิตามสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ ให้ถือลำดับบุริมสิทธิดังนี้

(๑) หากทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเป็นสังหาริมทรัพย์ ให้ผู้รับหลักประกันมีสิทธิเป็นอย่างเดียวกันกับผู้รับจำนองตามมาตรา ๒๔๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หากมีการจดทะเบียนจำนองสังหาริมทรัพย์นั้นไว้ด้วย ให้ผู้รับหลักประกันมีสิทธิเป็นอย่างเดียวกันกับผู้รับจำนองตามมาตรา ๒๔๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(๒) หากทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเป็นอสังหาริมทรัพย์ ให้ผู้รับหลักประกันมีสิทธิเป็นอย่างเดียวกันกับผู้รับจำนองตามมาตรา ๒๔๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(๓) หากทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเป็นทรัพย์สินที่ตกอยู่ภายใต้ข้อตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีและยังมิได้มีการตรากฎหมายอนุวัติการตามข้อตกลงระหว่างประเทศดังกล่าว ให้ลำดับบุริมสิทธิเป็นไปตามที่กำหนดในข้อตกลงระหว่างประเทศนั้น

หมวด ๕

การบังคับหลักประกันที่เป็นทรัพย์สิน

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่มีการนำทรัพย์สินที่มีการจำนองเป็นประกันการชำระหนี้ตามกฎหมายอื่นมาจดทะเบียนเป็นหลักประกันตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย หรือมีการนำทรัพย์สินที่จดทะเบียนเป็นหลักประกันตามพระราชบัญญัตินี้ไปจำนองเป็นประกันการชำระหนี้ตามกฎหมายอื่นด้วย ผู้รับจำนองจะบังคับจำนองโดยวิธีการบังคับหลักประกันตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้

ในระหว่างที่ผู้รับจำนองบังคับจำนองตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หากปรากฏว่ามีเหตุบังคับหลักประกันตามสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ เมื่อได้รับแจ้งเหตุดังกล่าวจากผู้รับหลักประกันตามสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ ผู้รับจำนองต้องดำเนินการบังคับจำนองโดยวิธีการบังคับหลักประกันตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่เหตุบังคับหลักประกันตามสัญญาหลักประกันทางธุรกิจเกิดขึ้นระหว่างที่คดีบังคับจำนองอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล ให้ผู้รับหลักประกันตามสัญญาหลักประกันทางธุรกิจยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องต่อศาลเพื่อให้ศาลยุติการพิจารณาและมีคำสั่งจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ ในการนี้ ให้ศาลดำเนินการไต่สวนโดยเร็ว หากความปรากฏต่อศาลว่ามีเหตุบังคับ

หลักประกันตามสัญญาหลักประกันทางธุรกิจเกิดขึ้นจริง ให้ศาลยุติการพิจารณาและมีคำสั่งจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ แต่หากไม่มีเหตุดังกล่าว ให้ศาลยกคำร้องนั้นเสีย ในกรณีที่ศาลยุติการพิจารณา และมีคำสั่งจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ ให้ผู้รับจำนองดำเนินการบังคับจำนองโดยวิธีการบังคับหลักประกันตามพระราชบัญญัตินี้ แต่หากเหตุบังคับหลักประกันตามสัญญาหลักประกันทางธุรกิจเกิดขึ้นระหว่างการบังคับคดีตามคำพิพากษาของศาล ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีดำเนินการบังคับคดีตามคำพิพากษาของศาลให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

มาตรา ๓๘ ผู้รับหลักประกันอาจบังคับหลักประกันโดยให้ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันหลุดเป็นสิทธิหรือโดยจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเพื่อนำเงินมาชำระหนี้

มาตรา ๓๙ ห้ามมิให้ผู้รับหลักประกันบังคับหลักประกันโดยให้ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันหลุดเป็นสิทธิ เว้นแต่ลูกหนี้ค้างชำระหนี้อันเป็นต้นเงินมากกว่าร้อยละหกสิบและไม่มีหลักประกันรายอื่นหรือจำนองหรือบุริมสิทธิอื่นอันจดทะเบียนไว้เหนือทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน

มาตรา ๔๐ เมื่อมีเหตุบังคับหลักประกันตามสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ ห้ามมิให้ผู้ให้หลักประกันจำหน่ายจ่ายโอนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน และให้ผู้รับหลักประกันมีสิทธิเข้าครอบครองทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน

การใช้สิทธิเข้าครอบครองทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่ขัดต่อบทบัญญัติของกฎหมายอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

มาตรา ๔๑ เมื่อมีเหตุที่จะบังคับหลักประกันตามสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ หากผู้ให้หลักประกันหรือผู้ที่ยึดถือทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันยินยอมส่งมอบการครอบครองทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันแก่ผู้รับหลักประกัน ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาอื่นยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันแต่ให้เจ้าหน้าที่ดังกล่าวมีหนังสือแจ้งไปยังผู้รับหลักประกัน เพื่อขอเฉลี่ยทรัพย์สินหรือเงินที่ได้จากการขายทรัพย์สินนั้น

ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ครอบครองทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้รับหลักประกันมีหนังสือแจ้งให้ลูกหนี้ชำระหนี้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือดังกล่าวและให้แจ้งไปด้วยว่าหากไม่ชำระหนี้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ผู้รับหลักประกันจะบังคับหลักประกันโดยให้ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันหลุดเป็นสิทธิ หรือโดยจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเพื่อนำเงินมาชำระหนี้ และให้ส่งสำเนาหนังสือดังกล่าวให้ผู้รับหลักประกันอื่น และเจ้าหน้าที่อื่นซึ่งมีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเท่าที่ปรากฏรายชื่อในหลักฐานทางทะเบียนทราบด้วย

ถ้าทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันมีสภาพเป็นของสละเสียได้ หรือหากหน่วงช้าไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายจะเกินส่วนกับค่าของทรัพย์สิน ผู้รับหลักประกันอาจจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันโดยวิธีที่เห็นสมควรเพื่อนำเงินมาชำระหนี้ได้ทันทีโดยไม่ต้องดำเนินการตามวรรคสอง

ในกรณีที่ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเป็นสิทธิเรียกร้องและผู้รับหลักประกัน มีหนังสือบอกกล่าวการนำสิทธิเรียกร้องนั้นมาใช้เป็นหลักประกันไปยังลูกหนี้แห่งสิทธิแล้ว หากผู้รับหลักประกันโดยได้รับความยินยอมจากผู้ให้หลักประกันมีหนังสือแจ้งการเข้าครอบครอง ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันไปยังลูกหนี้แห่งสิทธิ ห้ามมิให้ลูกหนี้แห่งสิทธิชำระหนี้ แก่ผู้ให้หลักประกันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือดังกล่าว หากหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องถึงกำหนดชำระ ให้ลูกหนี้แห่งสิทธิชำระหนี้แก่ผู้รับหลักประกัน

การส่งหนังสือตามมาตรานี้ให้ทำโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

มาตรา ๔๒ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๑ ในกรณีที่ผู้ให้หลักประกันไม่ชำระหนี้ ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหนังสือตามมาตรา ๔๑ วรรคสอง และผู้รับหลักประกันจะบังคับ หลักประกันโดยการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเพื่อนำเงินมาชำระหนี้ ให้ผู้รับหลักประกัน ดำเนินการจำหน่ายหลักประกันโดยวิธีการประมูลโดยเปิดเผย ในการนี้ ผู้รับหลักประกันต้องมี หนังสือแจ้งวัน เวลา สถานที่ และวิธีการจำหน่ายหลักประกันให้ผู้ให้หลักประกันและเจ้าหนี้คนอื่น ซึ่งมีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเท่าที่ปรากฏรายชื่อในหลักฐานทางทะเบียน ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันก่อนดำเนินการจำหน่ายหลักประกันโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียน ตอบรับ

มาตรา ๔๓ ในการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันตามมาตรา ๔๑ วรรคสาม และมาตรา ๔๒ ผู้รับหลักประกันต้องใช้ความระมัดระวังในการดำเนินการตั้งเช่นวิญญูชนจะพึง ปฏิบัติโดยพฤติการณ์เช่นนั้น

มาตรา ๔๔ ผู้ซื้อทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันจากการจำหน่ายตามมาตรา ๔๑ วรรคสาม และมาตรา ๔๒ ย่อมได้รับโอนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันโดยปลอดภาระหลักประกัน และจำนอง

มาตรา ๔๕ ในกรณีที่ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเป็นสิทธิในเงินฝากในสถาบัน การเงิน และผู้รับหลักประกันเป็นสถาบันการเงินที่รับฝากเงินนั้นไว้เองหรือเป็นผู้รับฝากเงิน เพื่อประโยชน์ของผู้รับหลักประกันทั้งหมด ผู้รับหลักประกันอาจนำเงินฝากดังกล่าวหักชำระหนี้ ได้ทันทีเมื่อมีเหตุบังคับหลักประกันตามสัญญา แต่ต้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้ให้หลักประกันทราบ ภายในสามวันนับแต่วันที่ดำเนินการดังกล่าวโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

หากผู้ให้หลักประกันและผู้รับหลักประกันตกลงกันให้สถาบันการเงินผู้รับฝากเงิน นำเงินฝากดังกล่าวหักชำระหนี้ตามสัญญาหลักประกันทางธุรกิจแทนผู้รับหลักประกัน สถาบัน การเงินผู้รับฝากเงินอาจนำเงินฝากดังกล่าวหักชำระหนี้ได้ทันทีเมื่อได้รับหนังสือแจ้งจาก ผู้รับหลักประกันว่ามีเหตุบังคับหลักประกันตามสัญญา

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๔ มาใช้บังคับแก่การนำเงินฝากมาหักชำระหนี้ ตามมาตรานี้โดยอนุโลม

มาตรา ๔๖ ถ้าผู้รับหลักประกันจะบังคับหลักประกันโดยให้ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันหลุดเป็นสิทธิ และผู้ให้หลักประกันไม่ชำระหนี้ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหนังสือตามมาตรา ๔๑ วรรคสอง โดยไม่มีหนังสือคัดค้านการบังคับหลักประกันหลุดเป็นสิทธิภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันและดอกผลที่เกิดขึ้นนับแต่วันที่ผู้รับหลักประกันมีสิทธิเข้าครอบครองทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันหลุดเป็นสิทธิแก่ผู้รับหลักประกัน แต่หากผู้รับหลักประกันได้รับหนังสือคัดค้านภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ผู้รับหลักประกันจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันโดยวิธีการประมูลโดยเปิดเผย และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับแก่การจำหน่ายหลักประกันตามมาตรา นี้โดยอนุโลม

การส่งหนังสือคัดค้านตามวรรคหนึ่ง ให้ทำโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

มาตรา ๔๗ ก่อนจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันตามมาตรา ๔๑ วรรคสาม มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๖ หรือก่อนที่ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันจะหลุดเป็นสิทธิแก่ผู้รับหลักประกันตามมาตรา ๔๖ ผู้รับหลักประกันต้องรักษาทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันที่อยู่ในความครอบครองของตนให้ปลอดภัยและต้องสงวนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเสมือนเช่น วิชาญจะพึงสงวนทรัพย์สินของตนเอง

หากทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันที่อยู่ในความครอบครองของผู้รับหลักประกันชำรุดเสียหายหรือสูญหายโดยเหตุอันจะโทษผู้ให้หลักประกันมิได้ ให้นำจำนวนค่าเสียหายนั้นไปหักออกจากจำนวนหนี้ที่ผู้ให้หลักประกันต้องรับผิดชอบตามสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ

มาตรา ๔๘ เมื่อมีเหตุที่จะบังคับหลักประกันตามสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ หากผู้ให้หลักประกันหรือผู้ยึดถือทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันไม่ยินยอมส่งมอบการครอบครองทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน ผู้รับหลักประกันอาจยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อให้มีคำพิพากษาบังคับหลักประกัน โดยให้ระบุในคำร้องด้วยว่าจะบังคับหลักประกันโดยให้ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันหลุดเป็นสิทธิ หรือโดยจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเพื่อนำเงินมาชำระหนี้

มาตรา ๔๙ เมื่อได้รับคำร้องตามมาตรา ๔๘ ให้ศาลกำหนดวันนัดพิจารณาโดยเร็วและออกหมายเรียกไปยังผู้ให้หลักประกัน ในหมายนั้นให้แจ้งเหตุที่ผู้รับหลักประกันร้องขอต่อศาลเมื่อมีคำพิพากษาบังคับหลักประกันและวิธีการบังคับหลักประกันตามคำร้อง และข้อความว่าให้ผู้ให้หลักประกันมาศาลเพื่อการและสืบพยานในวันเดียวกัน และให้ศาลสั่งให้ผู้รับหลักประกันมาศาลในวันนัดพิจารณานั้นด้วย

ให้ศาลนั่งพิจารณาคดีติดต่อกันทุกวันจนกว่าจะเสร็จการพิจารณาและมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง เว้นแต่กรณีมีพฤติการณ์พิเศษอันมีอาจกล่าวอ้างได้

ให้คู่ความมาศาลในวันนัดพิจารณาทุกนัด และเพื่อประโยชน์แห่งการนี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๐๐ มาตรา ๒๐๑ มาตรา ๒๐๒ มาตรา ๒๐๓ มาตรา ๒๐๔ มาตรา ๒๐๕ และ

มาตรา ๒๐๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาใช้บังคับแก่การพิจารณาคดีของศาลตามมาตรานี้โดยอนุโลม

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่ศาลเห็นว่ามีความเสี่ยงที่จะบังคับหลักประกันตามสัญญาหลักประกันทางธุรกิจและข้อตกลงเกี่ยวกับเหตุที่จะบังคับหลักประกันที่ผู้รับหลักประกันยกขึ้นเป็นเหตุบังคับหลักประกันตามสัญญาหลักประกันทางธุรกิจไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้ศาลพิพากษาบังคับหลักประกันตามวิธีการที่ผู้รับหลักประกันร้องขอ เว้นแต่ผู้รับหลักประกันจะร้องขอให้บังคับหลักประกันหลุดเป็นลัทธิ แต่กรณีไม่เข้าเงื่อนไขตามมาตรา ๓๙ ให้ศาลพิพากษาให้จำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันโดยการขายทอดตลาดเพื่อนำเงินมาชำระหนี้

หากศาลเห็นว่าไม่มีเหตุที่จะบังคับหลักประกันตามสัญญาหลักประกันทางธุรกิจหรือข้อตกลงเกี่ยวกับเหตุที่จะบังคับหลักประกันที่ผู้รับหลักประกันยกขึ้นเป็นเหตุบังคับหลักประกันตามสัญญาหลักประกันทางธุรกิจขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้ศาลมีคำสั่งยกคำร้อง

คำพิพากษาหรือคำสั่งศาลตามมาตรา ๕๐ ให้อุทธรณ์ต่อศาลอุทธรณ์ภายในสิบห้าวัน และให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์การบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นต้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาใช้บังคับแก่การอุทธรณ์ตามมาตรา ๕๐ โดยอนุโลม

คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๕๑ ผู้รับหลักประกันอาจมีคำขอต่อศาลพร้อมกับคำร้องตามมาตรา ๕๐ เพื่อมีคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งตามมาตรา ๕๐ ได้ โดยต้องวางเงินประกันหรือให้หลักประกันเพื่อป้องกันความเสียหายอันเกิดจากการยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันตามจำนวนที่ศาลกำหนด ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบห้าของจำนวนเงินสูงสุดที่ตกลงใช้ทรัพย์สินเป็นหลักประกัน

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันไว้เป็นการชั่วคราว แต่ผู้ให้หลักประกันมีความจำเป็นต้องจำหน่ายจ่ายโอนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันตามสัญญาที่ทำไว้ต่อบุคคลภายนอก เมื่อผู้ให้หลักประกันร้องขอและวางเงินประกันหรือให้หลักประกันตามจำนวนที่ศาลเห็นสมควร ศาลอาจอนุญาตให้ผู้ให้หลักประกันจำหน่ายจ่ายโอนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันได้

มาตรา ๕๓ ในกรณีที่ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเป็นทรัพย์สินมีทะเบียนเมื่อผู้รับหลักประกันโดยได้รับความยินยอมจากผู้ให้หลักประกันมีหนังสือแจ้งให้ทราบถึงการจำหน่ายหลักประกันตามมาตรา ๕๑ วรรคสาม มาตรา ๕๒ หรือมาตรา ๕๖ หรือเมื่อผู้รับหลักประกันมีหนังสือแจ้งข้อเท็จจริงและเอกสารหรือหลักฐานเกี่ยวกับการบังคับหลักประกันหลุดเป็นลัทธิตามมาตรา ๕๖ หรือเมื่อผู้รับหลักประกันแสดงคำพิพากษาบังคับหลักประกันตาม

มาตรา ๕๐ ให้นำทะเบียนเปลี่ยนแปลงทะเบียนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันโดยถือว่าหนังสือแจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการบังคับหลักประกันหรือคำพิพากษาบังคับหลักประกันเป็นเสมือนการแสดงเจตนาของผู้ให้หลักประกัน

มาตรา ๕๔ เงินที่ได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันตามมาตรา ๔๑ บรรดาสมา มาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๖ และดอกผลที่เกิดขึ้นนับแต่วันที่ผู้รับหลักประกันมีสิทธิเข้าครอบครองทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันให้จัดสรรชำระตามลำดับ ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าธรรมเนียมการวางทรัพย์สินตามมาตรา ๓๕ และค่าใช้จ่ายในการส่งมอบทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันตามมาตรา ๕๗

(๒) ค่าใช้จ่ายตามสมควรและค่าฤชาธรรมเนียมอันเกิดจากการบังคับหลักประกัน

(๓) ชำระหนี้ให้แก่ผู้รับหลักประกัน และเจ้าหนี้อื่นซึ่งมีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเท่าที่ปรากฏรายชื่อในหลักฐานทางทะเบียนตามลำดับ

(๔) ชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาอื่นซึ่งขอเฉลี่ยทรัพย์สินหรือเงินที่ได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินตามมาตรา ๕๑

(๕) เงินที่เหลือหากมี ให้ชำระคืนแก่ผู้ให้หลักประกัน

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๘๗ มาตรา ๒๘๙ และมาตรา ๓๑๙ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาใช้บังคับแก่การชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้อื่นซึ่งมีบุริมสิทธิตาม (๓) โดยอนุโลม

ถ้าจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันแล้วได้เงินจำนวนสุทธิน้อยกว่าจำนวนหนี้ที่ค้างชำระ เงินยังขาดจำนวนอยู่เท่าใดให้ถือเป็นหนี้ที่ผู้รับหลักประกันอาจเรียกร้องจากลูกหนี้ได้ แต่ถ้าผู้ให้หลักประกันไม่ได้เป็นลูกหนี้จะเรียกร้องจากผู้ให้หลักประกันไม่ได้

การใดที่แตกต่างจากความในมาตรานี้ตกเป็นโมฆะ

มาตรา ๕๕ หากผู้รับหลักประกันบังคับหลักประกันโดยให้ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันหลุดเป็นสิทธิ ให้ถือว่าหนี้ประธานและหนี้ตามสัญญาหลักประกันทางธุรกิจจะจับลั่นไป การใดที่แตกต่างจากความในมาตรานี้ตกเป็นโมฆะ

หมวด ๖

การบังคับหลักประกันที่เป็นกิจการ

ส่วนที่ ๑

ผู้บังคับหลักประกัน

มาตรา ๕๖ ผู้ใดจะทำการเป็นผู้บังคับหลักประกันต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานทะเบียน

มาตรา ๕๗ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้บังคับหลักประกันต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายหรือบัญชี มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพดังกล่าว มีประสบการณ์ และผลงานด้านการบริหารกิจการและการตรวจสอบและประเมินราคาสินทรัพย์ของนิติบุคคล ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย
- (๒) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดเกี่ยวกับ ทรัพย์ หรือความผิดตามมาตรา ๙๒ มาตรา ๙๓ หรือมาตรา ๙๔
- (๓) เคยเป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลผู้มีอำนาจในการจัดการของ สถาบันการเงินที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต เว้นแต่ได้รับยกเว้นตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนด
- (๔) เป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลผู้มีอำนาจในการจัดการของ ผู้ให้หลักประกันหรือผู้รับหลักประกัน
- (๕) เคยถูกถอดถอนจากการเป็นประธานกรรมการ กรรมการ หรือผู้จัดการ ตามมาตรา ๑๔๔ หรือมาตรา ๑๔๕ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่น
- (๖) เป็นข้าราชการการเมือง
- (๗) เป็นข้าราชการประจำ
- (๘) มีลักษณะต้องห้ามอย่างอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๕๘ การขอรับใบอนุญาตเป็นผู้บังคับหลักประกันให้อื่นคำขอต่อ เจ้าพนักงานทะเบียนตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

หากเจ้าพนักงานทะเบียนตรวจสอบแล้วเห็นว่าผู้ขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕๗ ให้เจ้าพนักงานทะเบียนออกใบอนุญาต เป็นผู้บังคับหลักประกันให้

ให้เจ้าพนักงานทะเบียนแจ้งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบถึงการอนุญาตหรือไม่ อนุญาตตามวรรคสอง ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอตามวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่เจ้าพนักงานทะเบียนไม่ออกใบอนุญาตเป็นผู้บังคับหลักประกัน ผู้ขอมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการไม่อนุญาต โดยให้ ผู้ขออื่นอุทธรณ์ต่อเจ้าพนักงานทะเบียน

ให้รัฐมนตรีวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ และให้คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีเป็นที่สุด

มาตรา ๕๙ ใบอนุญาตเป็นผู้บังคับหลักประกันมีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออก ใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ในกรณีที่เจ้าพนักงานทะเบียนไม่ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขอมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการไม่อนุญาต โดยให้ผู้ขอยื่นอุทธรณ์ต่อเจ้าพนักงานทะเบียน

ให้รัฐมนตรีวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ และให้คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีเป็นที่สุด

มาตรา ๖๐ ในกรณีที่ใบอนุญาตเป็นผู้บังคับหลักประกันสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานทะเบียน

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๖๑ หากปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕๗ หรือศาลมีคำพิพากษาให้ผู้บังคับหลักประกันพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๗๙ ให้เจ้าพนักงานทะเบียนเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้บังคับหลักประกันดังกล่าว

ผู้รับใบอนุญาตที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการเพิกถอนใบอนุญาต โดยให้ผู้รับใบอนุญาตนั้นยื่นอุทธรณ์ต่อเจ้าพนักงานทะเบียน

ให้รัฐมนตรีวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ และให้คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีเป็นที่สุด

ในระหว่างที่ยังมิได้วินิจฉัยอุทธรณ์ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งอนุญาตให้ทำการไปพลางก่อนได้เมื่อผู้อุทธรณ์ร้องขอ

มาตรา ๖๒ คำตอบแทนผู้บังคับหลักประกันให้เป็นไปตามอัตราหรือจำนวนที่ปรากฏในรายการจดทะเบียนตามมาตรา ๑๘ (๔)

ส่วนที่ ๒

กระบวนการบังคับหลักประกันที่เป็นกิจการ

มาตรา ๖๓ ในกรณีที่นำกิจการมาเป็นหลักประกัน การบังคับหลักประกันให้เป็นไปตามบทบัญญัติในหมวดนี้

มาตรา ๖๔ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๗ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๕๓ รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับแก่การบังคับหลักประกันที่เป็นกิจการตามหมวดนี้โดยอนุโลม

มาตรา ๖๕ หากมีเหตุบังคับหลักประกันตามสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ ให้ผู้รับหลักประกันมีหนังสือแจ้งผู้บังคับหลักประกันทราบโดยทางไปรษณีย์ถึงทะเบียนตอบรับ

ให้ผู้บังคับหลักประกันกำหนดวัน เวลา และสถานที่ไต่สวนข้อเท็จจริงโดยเร็ว ซึ่งต้องไม่เกินเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือตามวรรคหนึ่ง และมีหนังสือแจ้งผู้ให้หลักประกัน และผู้รับหลักประกันทราบโดยไม่ชักช้าโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ในกรณีนี้ ให้แจ้งเหตุที่ผู้รับหลักประกันยกขึ้นบังคับหลักประกันและประเด็นการพิจารณา รวมทั้งสำเนาหนังสือของผู้รับหลักประกันตามวรรคหนึ่งไปด้วย

ในกรณีที่ผู้บังคับหลักประกันตายหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เนื่องจากขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕๗ ก่อนดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้คู่สัญญาตกลงกันเลือกผู้รับใบอนุญาตอื่นเป็นผู้บังคับหลักประกัน และให้เข้าทบทวนสัญญาตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง มาใช้บังคับแก่การเลือกผู้บังคับหลักประกันตามมาตรา ๖๓ โดยอนุโลม

ในกรณีที่คู่สัญญาไม่สามารถตกลงกันเลือกผู้รับใบอนุญาตอื่นเป็นผู้บังคับหลักประกันแทนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มิเหตุตามวรรคสาม คู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อมีคำสั่งแต่งตั้งผู้รับใบอนุญาตคนหนึ่งหรือหลายคนตามที่ศาลเห็นสมควรเป็นผู้บังคับหลักประกันแทน

มาตรา ๖๖ ผู้ให้หลักประกันต้องมีหนังสือชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับกิจการที่เป็นหลักประกันที่เป็นอยู่ในวันที่ผู้ให้หลักประกันได้รับหนังสือตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง ต่อผู้บังคับหลักประกันภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือดังกล่าว

หากผู้ให้หลักประกันไม่ชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับกิจการที่เป็นหลักประกัน ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าในวันที่ผู้รับหลักประกันได้รับหนังสือตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง นั้น กิจการที่เป็นหลักประกันมีอยู่เท่ากับที่ปรากฏในรายการจดทะเบียนในวันที่ผู้รับหลักประกันได้รับหนังสือดังกล่าว

มาตรา ๖๗ เมื่อได้รับหนังสือตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง ห้ามมิให้ผู้ให้หลักประกันจำหน่ายโอนกิจการที่เป็นหลักประกัน เว้นแต่

(๑) กิจการนั้นมีทรัพย์สินที่มีสภาพเป็นของสละเสียได้หรือหากหน่วงช้าไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายจะเกินส่วนกับค่าของทรัพย์สินนั้นรวมอยู่ด้วย หรือมีทรัพย์สินที่ผู้ให้หลักประกันมีหน้าที่ต้องส่งมอบแก่บุคคลภายนอกตามสัญญาหรือนิติสัมพันธ์ที่ทำไว้ก่อนที่จะได้รับหนังสือตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง รวมอยู่ด้วย ผู้ให้หลักประกันอาจจำหน่ายโอนทรัพย์สินดังกล่าวได้โดยวิธีที่เห็นสมควร แต่ต้องมีหนังสือแจ้งผู้บังคับหลักประกันทราบล่วงหน้าถึงเหตุผลความจำเป็นที่จะต้องจำหน่ายโอนทรัพย์สินดังกล่าว ประเภท ชนิด และปริมาณของทรัพย์สินนั้น วัน เวลา สถานที่ วิธีการจำหน่าย และราคาจำหน่ายในท้องตลาดของทรัพย์สินนั้นในวันที่มีหนังสือแจ้ง และราคาที่จะจำหน่ายต้องไม่ต่ำกว่าสองในสามของราคาจำหน่ายในท้องตลาดของทรัพย์สินนั้น หรือ

(๒) ผู้ให้หลักประกันได้วางเงินประกันหรือให้หลักประกันเพื่อป้องกันความเสียหายอันเกิดจากการจำหน่ายจ่ายโอนกิจการที่เป็นหลักประกันตามจำนวนที่ผู้บังคับหลักประกันกำหนด ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าร้อยละสิบห้าของจำนวนเงินสูงสุดที่ตกลงใช้กิจการเป็นหลักประกัน

มาตรา ๖๘ ในการไต่สวนข้อเท็จจริง ผู้ให้หลักประกันหรือผู้รับหลักประกันจะดำเนินการด้วยตนเอง หรือมอบอำนาจให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือหลายคน หรือตั้งทนายความคนเดียวหรือหลายคนให้เป็นผู้ดำเนินการแทนตนก็ได้

หลักเกณฑ์และวิธีการไต่สวนข้อเท็จจริงให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๙ เมื่อไต่สวนข้อเท็จจริงเสร็จ ให้ผู้บังคับหลักประกันวินิจฉัยว่ามีเหตุบังคับหลักประกันหรือไม่

หากคู่สัญญาตกลงกันให้มีผู้บังคับหลักประกันหลายคน การลงมติวินิจฉัยให้เป็นไปตามเสียงข้างมาก

ในกรณีที่มีเหตุบังคับหลักประกัน และผู้รับหลักประกันประสงค์ที่จะบังคับหลักประกันทันที ให้ผู้บังคับหลักประกันมีคำวินิจฉัยบังคับหลักประกัน แต่หากผู้รับหลักประกันยินยอมผ่อนผันให้แก่ผู้ให้หลักประกันเป็นหนังสือโดยให้ถือว่ายังไม่เคยมีเหตุบังคับหลักประกันดังกล่าวเกิดขึ้น ให้วินิจฉัยว่าไม่มีเหตุบังคับหลักประกันและให้บันทึกคำยินยอมของผู้ให้หลักประกันไว้ในคำวินิจฉัย

ในกรณีที่ไม่มีเหตุบังคับหลักประกัน ให้ผู้บังคับหลักประกันมีคำวินิจฉัยว่าไม่มีเหตุบังคับหลักประกัน

คำวินิจฉัยต้องทำเป็นหนังสือและต้องประกอบด้วยสรุปข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เหตุผลในการวินิจฉัยลายมือชื่อของผู้บังคับหลักประกัน และวันที่มีคำวินิจฉัย

มาตรา ๗๐ ผู้บังคับหลักประกันต้องวินิจฉัยคำร้องขอบังคับหลักประกันให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันไต่สวนข้อเท็จจริงวันแรก

มาตรา ๗๑ ให้ผู้บังคับหลักประกันมีหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยตามมาตรา ๖๙ ให้ลูกหนี้ ผู้ให้หลักประกัน ผู้รับหลักประกัน และเจ้าหนี้อื่นซึ่งมีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเท่าที่ปรากฏรายชื่อในหลักฐานทางทะเบียนตราโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ในกรณีที่มีคำวินิจฉัยบังคับหลักประกัน ให้ผู้บังคับหลักประกันมีหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยดังกล่าวให้เจ้าพนักงานทะเบียน นายทะเบียน นายทะเบียนบริษัท หรือนายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องทราบด้วย

เมื่อได้รับแจ้งคำวินิจฉัยตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานทะเบียน นายทะเบียน นายทะเบียนบริษัท หรือนายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องจดบันทึกคำวินิจฉัยดังกล่าวไว้ในทะเบียนโดยเร็ว

มาตรา ๗๒ ห้ามมิให้คัดค้านคำวินิจฉัยตามมาตรา ๖๔ เว้นแต่การโต้สวนข้อเท็จจริงเพื่อมีคำวินิจฉัยนั้นไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามมาตรา ๖๔ หรือคำวินิจฉัยนั้นบกพร่องในข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายอันเป็นสาระสำคัญ

ให้ผู้คัดค้านคำวินิจฉัยตามวรรคหนึ่ง ยื่นคำร้องต่อศาลภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำวินิจฉัย

การร้องคัดค้านตามมาตรานี้ไม่เป็นเหตุทุเลาการบังคับหลักประกันตามคำวินิจฉัยบังคับหลักประกัน

เมื่อได้รับคำร้องตามวรรคสอง ศาลอาจกำหนดให้ผู้ยื่นคำร้องวางประกันหรือให้หลักประกันตามจำนวนที่ศาลเห็นสมควรก็ได้ หากผู้ยื่นคำร้องไม่วางประกันหรือให้หลักประกันตามที่ศาลกำหนด ให้ศาลมีคำสั่งยกคำร้อง

ให้ศาลกำหนดวันนัดพิจารณาคำร้องตามวรรคสองโดยเร็ว และให้นั่งพิจารณาคัดค้านกันทุกวันจนกว่าจะเสร็จการพิจารณาและมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง เว้นแต่กรณีมีพฤติการณ์พิเศษอันมีอาจกล่าวอ้างได้

ในกรณีที่ศาลเห็นว่ามิเหตุคัดค้านตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนคำวินิจฉัยตามมาตรา ๖๔

ในกรณีที่ศาลเห็นว่าไม่มีเหตุคัดค้านตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลมีคำสั่งยกคำร้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลตามมาตรานี้ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๗๓ ในกรณีที่ผู้บังคับหลักประกันมีคำวินิจฉัยบังคับหลักประกันให้บรรดาสหสิทธิตามกฎหมายของผู้ถือหุ้นของผู้ให้หลักประกันในกิจการที่เป็นหลักประกัน ยกเว้นสิทธิที่จะได้รับเงินปันผลตกแก่ผู้บังคับหลักประกันทันที และห้ามมิให้เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาอื่นยึดหรืออายัดกิจการที่เป็นหลักประกัน แต่ให้เจ้าหนี้นี้ดังกล่าวมีหนังสือแจ้งไปยังผู้บังคับหลักประกันเพื่อขอเฉลี่ยทรัพย์สินหรือเงินที่ได้จากการจำหน่ายกิจการนั้น

มาตรา ๗๔ ภายในสามวันเมื่อได้รับคำวินิจฉัยบังคับหลักประกัน ผู้ให้หลักประกันต้องส่งมอบกิจการที่เป็นหลักประกัน ดวงตรา สมุดบัญชี และเอกสารเกี่ยวกับทรัพย์สิน หนี้สิน ตลอดจนสิทธิต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการที่เป็นหลักประกันให้แก่ผู้บังคับหลักประกัน หากผู้ให้หลักประกันไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ผู้บังคับหลักประกันอาจยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อยึดหรืออายัดกิจการที่เป็นหลักประกันและส่งมอบให้แก่ผู้บังคับหลักประกัน

มาตรา ๗๕ ให้ผู้บังคับหลักประกันมีอำนาจหน้าที่บำรุงรักษา จัดการและดำเนินกิจการที่เป็นหลักประกันจนกว่าจะจำหน่ายกิจการที่เป็นหลักประกันได้ ตรวจสอบและประเมินราคากิจการที่เป็นหลักประกัน กำหนดวิธีการที่เหมาะสมในการจำหน่ายกิจการที่เป็นหลักประกัน ดำเนินการจำหน่ายกิจการที่เป็นหลักประกัน และจัดสรรเงินที่ได้จากการจำหน่ายกิจการที่เป็นหลักประกันตามมาตรา ๗๖ เพื่อประโยชน์แห่งการนี้ ผู้บังคับหลักประกันอาจจำหน่ายจ่ายโอนเช่า ให้เช่า ชำระหนี้ ก่อหนี้ หรือกระทำการใด ๆ ที่ก่อให้เกิดภาระในกิจการที่เป็นหลักประกันได้เพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อให้กิจการสามารถดำเนินการต่อไปได้

ให้ถือว่า การดำเนินการของผู้บังคับหลักประกันตามวรรคหนึ่งเป็นการดำเนินการโดยมติที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นของผู้ให้หลักประกัน

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๖๖ ผู้บังคับหลักประกันต้องใช้ความเอื้อเฟื้อเพื่อสอดคล้องอย่างผู้ประกอบการวิชาชีพจะพึงปฏิบัติโดยพฤติการณ์เช่นนั้น

มาตรา ๗๖ เงินที่ได้จากการจำหน่ายกิจการที่เป็นหลักประกันให้จัดสรรชำระตามลำดับ ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าธรรมเนียมการวางทรัพย์สินตามมาตรา ๓๕ ค่าธรรมเนียมในการยึดหรืออายัดตามมาตรา ๗๕ ค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษา จัดการ และดำเนินการของผู้ให้หลักประกันตามมาตรา ๗๕

(๒) ค่าตอบแทนของผู้บังคับหลักประกัน ค่าใช้จ่ายตามสมควรอันเกิดจากการบังคับหลักประกัน ค่าค่าธรรมเนียมการบังคับหลักประกัน และค่าธรรมเนียมการจำหน่ายกิจการที่เป็นหลักประกัน

(๓) ชำระหนี้ให้แก่ผู้รับหลักประกัน และเจ้าหนี้อื่นซึ่งมีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน เท่าที่ปรากฏรายชื่อในหลักฐานทางทะเบียนตามลำดับ

(๔) ชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาอื่นซึ่งขอเฉลี่ยทรัพย์สินหรือเงินที่ได้จากการจำหน่ายกิจการนั้นตามมาตรา ๗๓

(๕) เงินที่เหลือหากมี ให้ชำระคืนแก่ผู้ให้หลักประกัน

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕๔ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับแก่การจัดสรรชำระตามมาตรา ๖๖ โดยอนุโลม

ส่วนที่ ๓

การคัดค้านผู้บังคับหลักประกัน

มาตรา ๗๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ ผู้บังคับหลักประกันต้องมีความเป็นกลางและเป็นอิสระ และต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงที่อาจเป็นเหตุอันควรสงสัยถึงความเป็นกลางหรือความเป็นอิสระของตน และนับแต่วันที่ได้รับเลือกหรือแต่งตั้งเป็นผู้บังคับหลักประกันตามสัญญาหลักประกันทางธุรกิจใด ผู้บังคับหลักประกันต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงเช่นนั้นต่อคู่สัญญาโดยไม่ชักช้า เว้นแต่จะได้แจ้งให้คู่สัญญาทราบล่วงหน้าแล้ว

มาตรา ๗๘ ในกรณีที่ผู้บังคับหลักประกันปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตหรือประมาทเลินเล่อในการปฏิบัติหน้าที่และก่อหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ให้หลักประกันหรือผู้รับหลักประกัน หรือปรากฏข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุอันควรสงสัยถึงความเป็นกลางหรือความเป็นอิสระของผู้บังคับหลักประกัน หรือผู้บังคับหลักประกันขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕๗ ผู้ให้หลักประกันหรือผู้รับหลักประกันอาจยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อมีคำสั่งให้ผู้บังคับหลักประกันพ้นจากตำแหน่ง

เมื่อได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่ง ศาลอาจกำหนดให้ผู้ยื่นคำร้องวางประกันหรือให้หลักประกันตามจำนวนที่ศาลเห็นสมควรก็ได้ หากผู้ยื่นคำร้องไม่วางประกันหรือให้หลักประกันตามที่ศาลกำหนด ให้ศาลมีคำสั่งยกคำร้อง คำสั่งศาลดังกล่าวให้เป็นที่สุด

ให้ศาลกำหนดวันนัดพิจารณาคำร้องตามวรรคหนึ่งโดยเร็ว และให้นั่งพิจารณาคดีติดต่อกันทุกวันจนกว่าจะเสร็จการพิจารณาและมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง เว้นแต่กรณีมีเหตุการณ์พิเศษอันมีอาจก้าวล่วงได้

ในระหว่างพิจารณา ศาลอาจมีคำสั่งให้ผู้บังคับหลักประกันหยุดการปฏิบัติหน้าที่จนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งก็ได้ หากศาลมีคำสั่งดังกล่าว ให้ศาลแต่งตั้งผู้รับใบอนุญาตคนหนึ่งตามที่ศาลเห็นสมควร ปฏิบัติหน้าที่ผู้บังคับหลักประกันชั่วคราว

ให้ผู้ยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่งเป็นผู้จ่ายค่าตอบแทนแก่ผู้บังคับหลักประกันชั่วคราวตามอัตราหรือจำนวนที่ศาลกำหนด แต่กรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ผู้บังคับหลักประกันพ้นจากตำแหน่งให้ถือว่าค่าตอบแทนผู้บังคับหลักประกันชั่วคราวเป็นค่าใช้จ่ายตามสมควรอันเกิดจากการบังคับหลักประกันตามกฎหมายตรา ๗๖ (๒) และให้จัดสรรชำระแก่ผู้ยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๗๙ หากศาลเห็นว่ามิเหตุคัดค้านผู้บังคับหลักประกันตามมาตรา ๗๘ วรรคหนึ่ง ให้ศาลมีคำพิพากษาให้ผู้บังคับหลักประกันพ้นจากตำแหน่ง แต่หากศาลเห็นว่าไม่มีเหตุดังกล่าว ให้ศาลมีคำสั่งยกคำร้อง

คำพิพากษาหรือคำสั่งศาลตามมาตรา ๗๙ ให้อุทธรณ์ต่อศาลอุทธรณ์ภายในสิบห้าวัน คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่มิได้มีการอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง หรือเมื่อศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษาหรือคำสั่ง แล้วแต่กรณี ให้ศาลสั่งคืนประกันหรือหลักประกันแก่ผู้วางประกันหรือหลักประกันต่อศาลตามมาตรา ๗๘ วรรคสอง

มาตรา ๘๐ ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ผู้บังคับหลักประกันพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๗๙ และยังมีกิจการที่จะต้องดำเนินต่อไป ให้ศาลแต่งตั้งผู้รับใบอนุญาตคนหนึ่งตามที่ศาลเห็นสมควรเป็นผู้บังคับหลักประกันแทน

ให้นำบทบัญญัติในหมวดนี้ที่เกี่ยวกับผู้บังคับหลักประกันมาใช้บังคับแก่ผู้บังคับหลักประกันแทนตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๘๑ คำพิพากษาของศาลที่ให้ผู้บังคับหลักประกันพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๗๙ ไม่กระทบถึงการใดที่ผู้บังคับหลักประกันได้กระทำไปแล้วก่อนที่ศาลจะมีคำพิพากษาเช่นนั้น

หมวด ๗

ความระงับสิ้นไปแห่งสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ

มาตรา ๔๒ สัญญาหลักประกันทางธุรกิจจะระงับสิ้นไปเมื่อ

(๑) หนี้ที่ประกันระงับสิ้นไปด้วยเหตุประการอื่นใดอันมิใช่เหตุอายุความ

(๒) ผู้รับหลักประกันและผู้ให้หลักประกันตกลงกันเป็นหนังสือให้ยกเลิกสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ

(๓) มีการไถ่ถอนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน

(๔) มีการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันในการบังคับหลักประกันหรือเมื่อทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันหลุดเป็นสิทธิแก่ผู้รับหลักประกัน

มาตรา ๔๓ ผู้รับหลักประกันจะบังคับหลักประกันแม้เมื่อหนี้ที่ประกันนั้นขาดอายุความแล้วก็ได้ แต่จะบังคับเอาดอกเบี้ยที่ค้างชำระตามสัญญาหลักประกันทางธุรกิจเกินกว่าห้าปีไม่ได้

หมวด ๘

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๔ ผู้ให้หลักประกันหรือผู้รับหลักประกันผู้ใดแสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดความจริงในการดำเนินการทางทะเบียนตามมาตรา ๑๖ หรือการขอจดทะเบียนตามมาตรา ๑๗ หรือการขอแก้ไขรายการจดทะเบียนตามมาตรา ๒๐ หรือการขอยกเลิกการจดทะเบียนตามมาตรา ๒๑ หรือการดำเนินการตามมาตรา ๕๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสองเท่าของจำนวนหนี้ที่เป็นประกันตามสัญญา หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๕ ผู้รับหลักประกันผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา ๒๑ วรรคสอง มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๔๖ ผู้ให้หลักประกันผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง มาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๖๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๗ ผู้ให้หลักประกันผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๘๘ ผู้ให้หลักประกันผู้ใดเอาไปเสีย ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่า ทำให้ไร้ประโยชน์ ย้าย ซ่อนเร้น หรือโอนไปให้แก่ผู้อื่นซึ่งทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันโดยทุจริต จนเป็นเหตุให้ผู้รับหลักประกันไม่อาจบังคับหลักประกันทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีและปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๘๙ ผู้รับหลักประกันผู้ใดแสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดความจริง ในการร้องขอให้ศาลมีคำพิพากษาบังคับหลักประกันตามมาตรา ๘๘ หรือในการแจ้ง ผู้บังคับหลักประกัน เพื่อมีคำวินิจฉัยบังคับหลักประกันตามมาตรา ๖๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองเท่าของจำนวนหนี้ที่เป็นประกันตามสัญญา หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๐ ผู้ให้หลักประกันผู้ใดส่งมอบหรือแสดงดวงตรา สมุดบัญชี และเอกสาร อันเป็นเท็จเกี่ยวกับทรัพย์สิน หนี้สิน ตลอดจนสิทธิต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันต่อ ผู้รับหลักประกันหรือผู้บังคับหลักประกัน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๑ ผู้ให้หลักประกันผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๒ ผู้รับหลักประกันหรือผู้บังคับหลักประกันผู้ใดล่วงรู้หรือได้มาซึ่งข้อมูล หรือความลับในการประกอบธุรกิจหรือข้อมูลอื่นใดของผู้ให้หลักประกันอันเป็นข้อมูลหรือความลับที่ ตามปกติวิสัยของผู้ให้หลักประกันจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย และเปิดเผยหรือใช้ข้อมูลหรือความลับนั้น เพื่อประโยชน์ตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการหรือเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนหรือ การพิจารณาคดี

ผู้ใดล่วงรู้หรือได้มาซึ่งข้อมูลหรือความลับจากบุคคลตามวรรคหนึ่งเนื่องในการ ปฏิบัติราชการหรือการสอบสวนหรือการพิจารณาคดี แล้วเปิดเผยข้อมูลหรือความลับนั้นในประการที่ น่าจะเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา ๙๓ ผู้บังคับหลักประกันผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยทุจริตหรือกระทำการหรือไม่กระทำการเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย เพื่อตนเองหรือบุคคลอื่น หรือฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้โดยมุ่งหมายให้เกิด ความเสียหายแก่ผู้ให้หลักประกันหรือผู้รับหลักประกัน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีและ ปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๙๔ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นนิติบุคคล ให้กรรมการผู้จัดการ หุ่นส่วนผู้จัดการ หรือผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของ นิติบุคคลในเรื่องนั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่า ตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมหรือได้จัดการตามสมควรเพื่อป้องกันมิให้เกิดความผิดนั้นแล้ว

มาตรา ๙๕ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานทะเบียนมีอำนาจเปรียบเทียบได้ ในกรณี เจ้าพนักงานทะเบียนอาจมอบหมายให้พนักงานสอบสวนดำเนินการเปรียบเทียบได้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขในการเปรียบเทียบตามที่เห็นสมควรไว้ด้วยก็ได้

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่ไม่เกินสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคสอง ให้ดำเนินคดีต่อไป

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๙๖ ในกรณีที่มีการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๔ (๕) ยกเลิกการใช้ทรัพย์สินใดเป็นหลักประกันการชำระหนี้ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้บรรดาสัญญาหลักประกันทางธุรกิจที่ใช้ทรัพย์สินนั้นเป็นประกันการชำระหนี้และจดทะเบียนต่อเจ้าพนักงานทะเบียนก่อนวันที่กฎกระทรวงนั้นมีผลใช้บังคับ ยังคงมีผลผูกพันคู่สัญญาต่อไปจนกว่าสัญญานั้นจะระงับสิ้นไป

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ค่าขอจดทะเบียน แก้ไขรายการจดทะเบียน หรือยกเลิก การจดทะเบียนสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ	ฉบับละ	๒๐ บาท
(๒) การจดทะเบียนสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ		
(ก) กรณีทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเป็นที่ดิน ให้เรียกเท่ากับค่าธรรมเนียมในการ จดทะเบียนจำนอง		
(ข) กรณีทรัพย์สินอื่นนอกจาก (ก) และกิจการ ให้เรียกไม่เกินร้อยละสองของจำนวนเงิน ที่ตกลงใช้ทรัพย์สินเป็นประกัน แต่ต้องไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท		
(๓) การแก้ไขจำนวนเงินที่ตกลงใช้ทรัพย์สินเป็นประกัน ให้เรียกไม่เกินร้อยละสองของจำนวนเงิน ที่ตกลงใช้ทรัพย์สินเป็นประกัน แต่ต้องไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท		
(๔) การแก้ไขรายการจดทะเบียนสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ ยกเว้นรายการจำนวนเงินที่ตกลงใช้ทรัพย์สินเป็นประกัน	ครั้งละ	๒๐๐ บาท
(๕) การยกเลิกการจดทะเบียนสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ		๒๐๐ บาท
(๖) การตรวจสอบและการออกหลักฐาน การตรวจสอบการจดทะเบียน	ครั้งละ	๕๐๐ บาท
(๗) การตรวจดูรายการจดทะเบียน	ครั้งละ	๕๐ บาท
(๘) ค่าขอรับใบอนุญาต	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๙) ใบอนุญาต	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท
(๑๐) ค่าต่ออายุใบอนุญาต	ครั้งละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(๑๑) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างสัญญาจำหน่ายสิทธิในเงินฝาก

[Logo ธนาคารออมสิน]

สัญญาเลขที่ _____

สัญญาจํานำสิทธิที่จะถอนเงินจากบัญชีเงินฝาก

☐ สำนักงานใหญ่
☐ สาขา _____

วันที่ _____

สัญญาคู่ประเภท _____ เลขที่ _____

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้นระหว่าง

- (1) _____ โดย _____
 ผู้มีอำนาจกระทำการแทน สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่ _____ /
 นาย/นาง/นางสาว _____ อยู่บ้านเลขที่ _____
 ซึ่งต่อไป
 ในสัญญานี้จะเรียกว่า “ผู้จํานำ” ฝ่ายหนึ่ง และ
- (2) ธนาคารออมสิน โดย _____ [เป็นผู้แทน]
 [ในฐานะผู้รับมอบอำนาจตามหนังสือมอบอำนาจลงวันที่ _____]
 สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่เลขที่ 470 ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร 10400
 ซึ่งต่อไปในสัญญานี้จะเรียกว่า “ผู้รับจํานำ” อีกฝ่ายหนึ่ง

โดยที่ผู้จํานำเป็นเจ้าของบัญชีเงินฝากและเพื่อเป็นหลักประกันต่อธนาคารเนื่องจากในวันทำสัญญาฉบับนี้ ผู้จํานำ
 ได้รับความสนับสนุนทางการเงินจากผู้รับจํานำในรูปของสินเชื่อ ดังต่อไปนี้

- (ก) สินเชื่อประเภท [●] วงเงิน [●] บาท ([●]) ตามสัญญา [●] ฉบับลงวันที่ [●] ระหว่างผู้จํานำและผู้รับจํานำ
 (“สัญญา [●]”) โดยในแต่ละครั้ง ก่อนที่ผู้จํานำจะใช้จ่ายเงินสินเชื่อดังกล่าว ผู้จํานำจะต้องนำเงินมาฝากใน
 บัญชีเงินฝากก่อนการใช้จ่ายเงิน เป็นจำนวนเงินไม่น้อยกว่าร้อยละ [●] ([●]) ของจำนวนเงินตามที่กำหนด
 ไว้ในสัญญา [●]

- (ข) สิ้นเชื่อประเภท [●] วงเงิน [●] บาท ([●]) ตามสัญญา [●] ลงวันวันที่ [●] ระหว่างผู้จำหน่ายและผู้รับจำหน่าย (“สัญญา [●]”) โดยในแต่ละครั้ง ก่อนที่ผู้จำหน่ายจะใช้วงเงินสิ้นเชื่อ ดังกล่าว ผู้จำหน่ายจะต้องนำเงินมาฝากในบัญชีเงินฝากก่อนการใช้จ่ายเงิน เป็นจำนวนเงินไม่น้อยกว่าร้อยละ [●]([●]) ของจำนวนเงินตามที่กำหนดไว้ใน สัญญา [●]

โดยที่ผู้จำหน่ายประสงค์ที่จะจำหน่ายสิทธิที่จะถอนเงินจากบัญชีเงินฝากตามเงื่อนไขของสัญญาไว้กับผู้รับจำหน่ายเพื่อเป็นประกันหนี้ต่างๆ ตามที่ระบุในสัญญานี้

คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายตกลงกันมีข้อความดังต่อไปนี้

- ข้อ 1. คำต่างๆที่ใช้ในสัญญานี้ นอกจากจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในสัญญานี้ หรือนอกจากจะมีข้อความแสดงให้เห็นโดยชัดแจ้งว่ามีความหมายเป็นอย่างอื่นในสัญญานี้ ให้มีความหมายดังนี้

“บัญชีเงินฝาก” หมายถึง บัญชีเงินฝากของผู้จำหน่ายซึ่งเป็นบัญชีเงินฝาก ประเภท [●] บัญชีเลขที่ [●] ณ ธนาคารออมสิน สาขา [●] รวมถึงบัญชีเงินฝากนี้ที่จะได้มีการเปลี่ยนแปลงชื่อบัญชีหรือเลขหมายบัญชีที่อาจมีขึ้นในอนาคตด้วย

“เงินฝาก” หมายถึง เงินฝากที่อยู่ในบัญชีเงินฝากดังกล่าว และดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นหรือทบเข้าในหลักฐานการรับฝากเงิน รวมถึงดอกเบี้ย ผลประโยชน์ใดๆที่มีอยู่หรือได้รับในขณะนี้ และ/หรือที่จะมีขึ้นในอนาคต

“ทรัพย์สินจำหน่าย” หมายถึง สิทธิที่จะถอนเงินจากบัญชีเงินฝาก

“สิทธิที่จะถอนเงินจากบัญชีเงินฝาก” หมายถึง สิทธิของผู้จำหน่ายในฐานะเจ้าของบัญชีเงินฝากซึ่งเป็นสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการเบิกถอนเงินฝากและสิทธิอื่นๆ ที่ตนมีในบัญชีเงินฝากต่อผู้รับจำหน่าย

“หลักฐานแห่งสิทธิที่จะถอนเงินจากบัญชีเงินฝาก” หมายถึง สมุดบัญชีเงินฝาก

- ข้อ 2. ผู้จำหน่ายตกลงจำหน่ายและผู้รับจำหน่ายตกลงรับจำหน่ายสิทธิที่จะถอนเงินจากบัญชีเงินฝากเพื่อเป็นประกันการชำระหนี้ตามสัญญา [●] (“สัญญา [●]”) และหนี้ทุกชนิด ทุกประเภท ที่ผู้จำหน่ายเป็นหนี้ผู้รับจำหน่ายอยู่แล้วในขณะที่ทำสัญญานี้ และ/หรือที่จะเกิดขึ้นในอนาคต รวมทั้งดอกเบี้ย ค่าสินไหมทดแทนในการไม่ชำระหนี้ ค่าฤชาธรรมเนียม ค่าทนายความในการดำเนินคดี การบังคับคดี ค่าใช้จ่ายและค่าเสียหายต่างๆ ที่มีอยู่ในขณะนี้หรือที่จะมีขึ้นในอนาคตด้วย

เนื่องจากการจำหน่ายทรัพย์สินจำหน่ายตามสัญญานี้เป็นการจำหน่ายเพื่อเป็นประกันหนี้ทุกชนิด ทุกประเภท ของผู้จำหน่ายดังกล่าวข้างต้นที่จะเกิดขึ้นในอนาคตด้วย ผู้จำหน่ายและผู้รับจำหน่ายจึงตกลงกันว่าตราใบที่ทรัพย์สินจำหน่ายยังอยู่ในความครอบครองของผู้รับจำหน่าย แม้จะไม่มีภาระหนี้สินค้างชำระอยู่ก็ตาม ผู้จำหน่ายและผู้รับจำหน่ายยัง

ตกลงให้ถือว่าสัญญาฉบับนี้ยังไม่ระงับสิ้นไป ยังคงมีผลใช้บังคับอยู่เพื่อเป็นประกันหนี้ทุกชนิด ทุกประเภทดังกล่าวข้างต้นที่จะเกิดขึ้นในอนาคตของผู้จำนำต่อไป และผู้จำนำจะไม่ยกเลิกเพิกถอนการจำนำนี้จนกว่าผู้รับจำนำจะได้รับชำระหนี้จนครบถ้วน

- ข้อ 3. ผู้จำนำได้ส่งมอบและ/หรือยอมให้สิทธิที่จะถอนเงินจากบัญชีเงินฝากที่ปรากฏตามหลักฐานแห่งสิทธิที่จะถอนเงินจากบัญชีเงินฝากเพื่อถอนเงินฝากหรือหักบัญชีเงินฝากให้กับผู้รับจำนำ
- ข้อ 4. ผู้จำนำได้ดำเนินการให้มีการจดทะเบียนข้อความต่อไปนี้ในหลักฐานแห่งสิทธิที่จะถอนเงินจากบัญชีเงินฝากไว้ด้วยแล้ว พร้อมทั้งลงลายมือชื่อกำกับ

“เจ้าของบัญชีเงินฝากนี้ได้จำนำสิทธิที่จะถอนเงินจากบัญชีเงินฝากนี้ไว้ตามสัญญาจำนำสิทธิที่จะถอนเงินจากบัญชีเงินฝาก ฉบับลงวันที่ [●] ระหว่าง [●] และ ธนาคารออมสิน เมื่อวันที่ [●]”

- ข้อ 5. เมื่อหนี้สินและ/หรือภาระผูกพันที่ผู้จำนำมีต่อผู้รับจำนำถึงกำหนดชำระ หรือผู้จำนำผิดนัด และ/หรือผิดสัญญา หรือไม่ปฏิบัติตามสัญญาที่ได้ให้ไว้กับผู้รับจำนำ ไม่ว่าจะเป็นสัญญา [●] และ/หรือสัญญานี้ ไม่ว่าข้อหนึ่งข้อใด และไม่ว่าด้วยเหตุใดๆ โดยไม่คำนึงว่าสิทธิที่จะถอนเงินจากบัญชีเงินฝากดังกล่าวจะถึงกำหนดถอนคืนตามสิทธิของผู้จำนำแล้วหรือไม่ ผู้จำนำตกลงยินยอมให้ผู้รับจำนำดำเนินการหักบัญชี หรือถอนเงินฝากจากบัญชีเงินฝากนี้ของผู้จำนำดังกล่าวทั้งหมดหรือแต่บางส่วน เพื่อนำเงินฝากที่ได้รับของผู้จำนำดังกล่าวมาชำระหนี้และ/หรือภาระผูกพันใดๆ ให้แก่ผู้รับจำนำโดยผู้รับจำนำจะบอกกล่าวการบังคับจำนำให้ผู้จำนำได้ทราบ และให้ถือว่าเอกสาร หนังสือ หรือหลักฐานใดๆ ที่ผู้รับจำนำแจ้งและดำเนินการบังคับจำนำโดยชอบนั้น เป็นหลักฐานในการหักบัญชี หรือถอนเงินจากบัญชีเงินฝากด้วย

- ข้อ 6. เมื่อสิทธิที่จะถอนเงินจากบัญชีเงินฝากถึงกำหนดก่อนการถึงกำหนดชำระหนี้ และ/หรือภาระผูกพันที่มีต่อผู้รับจำนำ โดยไม่มีการต่ออายุเงินฝากนี้อีกต่อไป ผู้จำนำตกลงยินยอมให้ผู้รับจำนำดำเนินการหัก/ถอนเงินจากบัญชีเงินฝากนี้เข้าชำระหนี้ และ/หรือภาระผูกพันที่มีต่อผู้รับจำนำได้ทันที

- ข้อ 7. ในการดำเนินการตามข้อ 5. และ ข้อ 6. ของสัญญานี้ หากเงินในบัญชีเงินฝากเป็นสกุลเงินตราต่างประเทศ ผู้จำนำตกลงให้สิทธิและคุณประโยชน์ของผู้รับจำนำที่จะเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่ผู้จำนำได้ฝากไว้จากสกุลเงินตราต่างประเทศเป็นสกุลเงินบาทได้ โดยคำนวณอัตราแลกเปลี่ยนที่ผู้รับจำนำประกาศขายธนบัตรสกุลเงินตราต่างประเทศเป็นสกุลเงินบาทให้แก่ลูกค้าโดยทั่วไปในวันที่ผู้รับจำนำเปลี่ยนสกุลเงิน เพื่อนำเงินที่ได้มาชำระหนี้สินและ/หรือภาระผูกพันที่มีอยู่ต่อผู้รับจำนำ

- ข้อ 8. ผู้จำนำรับรองต่อผู้รับจำนำดังต่อไปนี้ว่า

- 8.1) ผู้จำนำจะไม่ใช้สิทธิในการถอนเงินจากบัญชีเงินฝาก ซึ่งผู้จำนำได้นำมาเป็นหลักประกันไว้ต่อผู้รับจำนำตามสัญญาฉบับนี้ให้หมดสิ้นไปทั้งหมดหรือบางส่วน เว้นแต่เป็นการถอนเพื่อนำมา

ชำระหนี้ที่เป็นประกันให้แก่ผู้รับจำนำ หรือตามดุลพินิจของผู้รับจำนำที่อนุญาตให้ผู้จำนำใช้สิทธิถอนเงินฝากได้ตามเงื่อนไขและจำนวนที่ผู้รับจำนำเห็นสมควร

8.2) ผู้จำนำจะไม่ยินยอมให้บุคคลภายนอกใดๆ หักเงินฝากจากบัญชีนี้เพื่อชำระหนี้ และ/หรือภาระผูกพันใดๆ ที่ผู้จำนำมีต่อบุคคลภายนอก ไม่ว่าหนี้ และ/หรือภาระผูกพันที่ผู้จำนำมีต่อบุคคลภายนอกจะเกิดขึ้นก่อนหรือหลังหนี้และ/หรือภาระผูกพันที่ผู้จำนำมีต่อผู้รับจำนำ หรือไม่ ไม่ว่าหนี้ และ/หรือภาระผูกพันที่มีต่อบุคคลภายนอกจะถึงกำหนดชำระก่อนหนี้ และ/หรือภาระผูกพันที่ผู้จำนำมีต่อผู้รับจำนำ

8.3) ผู้จำนำจะไม่แก้ไขสิทธิหรือก่อนหนี้ใดๆ ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมเกี่ยวกับสิทธิในการถอนเงินจากบัญชีเงินฝากหรือการกระทำอื่นๆ อันจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้รับจำนำ กล่าวคือ ไม่จำกัดอยู่เพียงแต่จะไม่ใช้สิทธิในการถอนเงินจากบัญชีเงินฝากอันจะทำให้ยอดเงินฝากจำนวนเงินคงเหลือในบัญชีต่ำกว่ายอดหนี้สิน และ/หรือภาระผูกพันใดๆ ของผู้จำนำที่มีต่อผู้รับจำนำเท่านั้น เว้นแต่จะได้รับความยินยอมอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้รับจำนำ

ข้อ 9. ในกรณีที่ผู้จำนำได้นำเงินจำนวนใดเข้ามาฝากเพิ่มในบัญชีเงินฝาก หรือเพิ่มขึ้นโดยมีดอกเบี้ย ผู้จำนำยอมให้สิทธิที่จะถอนเงินจากบัญชีเงินฝากที่ได้เพิ่มขึ้นจากจำนวนดังกล่าวเป็นทรัพย์สินจำนำด้วย แต่ทั้งนี้ไม่ลดสิทธิของผู้รับจำนำตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 761 ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ข้อ 10. ผู้จำนำขอให้สัญญาว่าในกรณีที่ผู้รับจำนำมีความจำเป็นที่จะต้องใช้สมุดบัญชีเงินฝาก ไม่ว่าด้วยเหตุใดๆ ก็ตามและผู้รับจำนำได้มีหนังสือบอกกล่าวให้ผู้จำนำทราบและผู้รับจำนำประสงค์จะขอรับสมุดบัญชีเงินฝาก ผู้จำนำยินยอมจะคืนสมุดบัญชีเงินฝากดังกล่าวให้แก่ผู้รับจำนำโดยทันทีและไม่อิดเอื้อน

ข้อ 11. ในกรณีที่เงินในบัญชีดังกล่าว และ/หรือ เงินที่ผู้จำนำมีอยู่ต่อผู้รับจำนำ และ/หรือ เงินที่ผู้จำนำมีสิทธิจะได้รับคืนจากผู้รับจำนำ และ/หรือ เงินที่ผู้จำนำเป็นเจ้าของ ไม่มีให้หัก หรือมีแต่ไม่พอให้หักชำระหนี้ได้ครบถ้วน ผู้จำนำยินยอมให้ผู้รับจำนำมีสิทธิใช้ดุลพินิจนำเงินตามจำนวนที่ผู้จำนำจะต้องรับผิดชอบดังกล่าวหรือหนี้ทั้งจำนวนนั้น หรือหนี้จำนวนที่คงเหลือหลังจากหักชำระหนี้แล้วนั้นไปลงจ่ายในบัญชีเดินสะพัดที่ผู้จำนำมีอยู่ต่อผู้รับจำนำ เพื่อให้ผู้จำนำเป็นหนี้เบิกเงินเกินบัญชีต่อผู้รับจำนำต่อไป และผู้จำนำตกลงที่จะเสียดอกเบี้ยทบต้นของจำนวนเงินที่เป็นหนี้เบิกเงินเกินบัญชีให้แก่ผู้รับจำนำในอัตราดอกเบี้ยสูงสุด เว้นแต่เมื่อผู้จำนำปฏิบัติผิดนัด ผิดเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในคำขอเปิดบัญชีเดินสะพัดและ/หรือสัญญากู้เบิกเงินเกินบัญชีที่ผู้จำนำทำไว้ต่อผู้รับจำนำ ผู้จำนำยอมเสียดอกเบี้ยในอัตราดอกเบี้ยผิดนัดแทนอัตราดอกเบี้ยสูงสุดดังกล่าว ตามประเพณีการคิดดอกเบี้ยในบัญชีเดินสะพัดด้วย นับแต่วันที่พ้นหนี้เบิกเงินเกินบัญชีเป็นต้นไป

ข้อ 12. ในกรณีที่ผู้จำนำถูกบุคคลอื่นเรียกร้องหรือถูกฟ้องหรือกำลังจะถูกฟ้อง ไม่ว่าในคดีแพ่ง คดีอาญา หรือคดีล้มละลาย หรือมีเหตุหรือพฤติการณ์ใดๆ ที่แสดงหรือทำให้ผู้รับจำนำเชื่อได้ว่าผู้จำนำ ไม่สามารถหรือ

น่าจะไม่สามารถชำระหนี้ตามสัญญา [●] ได้ครบถ้วน ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้รับจำนำจะได้เรียกร้องให้ผู้จำนำชำระหนี้ตามสัญญา [●] แล้วหรือไม่ก็ตาม ผู้จำนำขอให้ความยินยอมต่อผู้รับจำนำที่จะโอนเงินฝากตามจำนวนที่ผู้รับจำนำเห็นสมควร เข้าบัญชีผู้รับจำนำ เพื่อที่ผู้รับจำนำจะถอนเงินจำนวนนี้ไว้เพื่อค่าใช้จ่ายของผู้รับจำนำต่อไป

เมื่อผู้รับจำนำพิจารณาแล้วเห็นว่า เหตุหรือเหตุการณ์ตามวรรคแรกจะจับลงหรือหมดสิ้นไปแล้ว ผู้จำนำอาจขอให้ผู้รับจำนำโอนเงินจำนวนดังกล่าวเข้าบัญชีเงินฝากของผู้จำนำตามเดิม เว้นแต่ผู้รับจำนำได้นำเงินดังกล่าวหักใช้หนี้แล้ว

- ข้อ 13. ในกรณีบัญชีเงินฝากมีการเปลี่ยนแปลงหมายเลขบัญชี หรือเปลี่ยนแปลงชื่อบัญชี หรือรายละเอียดอื่นใด ผู้จำนำจะแจ้งให้ผู้รับจำนำทราบเป็นลายลักษณ์อักษรและให้ความตามที่ระบุในสัญญาฉบับนี้มีผลใช้บังคับสำหรับบัญชีเงินฝากที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงนั้นๆ ด้วยทุกประการ
- ข้อ 14. ผู้จำนำจะไม่จำหน่ายจ่ายโอนหรือดำเนินการใดๆ อันเป็นผลให้เงินฝากตกเป็นกรรมสิทธิ์ของบุคคลอื่น หรือทำให้บุคคลอื่นมีสิทธิใช้สอยประโยชน์ในเงินฝากแทนผู้จำนำ หรือทำให้บุคคลอื่นมีสิทธิเหนือเงินฝากไม่ว่ากรณีใดๆ
- ข้อ 15. ผู้จำนำจะไม่นำเงินฝากนี้ไปเป็นหลักประกันแก่บุคคลอื่นหรือนิติบุคคลอื่น ไม่ว่าจะทั้งหมดหรือบางส่วน และไม่ว่าจะก่อหลักประกันที่มีเงื่อนไขบังคับก่อนหรือเงื่อนไขอื่นใดหรือไม่ก็ตาม
- ข้อ 16. หากเกิดความเสียหายใดๆ ขึ้นต่อผู้รับจำนำและ/หรือบุคคลใดๆ ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม อันเนื่องมาจากการที่ผู้จำนำไม่ปฏิบัติตามข้อใดข้อหนึ่งแห่งสัญญานี้ ไม่ว่าด้วยเหตุใดๆ ก็ตาม ผู้จำนำขอรับผิดชอบในความเสียหายตามที่ผู้รับจำนำได้รับความเสียหายไปโดยแท้จริงทั้งสิ้นทุกประการจนเต็มจำนวน และให้สิทธิผู้รับจำนำที่จะพิจารณายกเลิก และ/หรือเรียกให้ผู้จำนำชำระหนี้และ/หรือภาระผูกพันทั้งหมดตามสัญญา [●] ที่มีอยู่ต่อผู้รับจำนำ แม้ว่าหนี้จะยังไม่ถึงกำหนดชำระก็ตาม
- ข้อ 17. สัญญานี้สัญญานี้เป็นหลักประกันเพิ่มเติมที่แตกต่างหากและไม่เข้าแทนที่ หรือควบเข้ากันหรือเป็นที่เสื่อมเสียแก่สิทธิ การค้าประกัน สัญญาชดเชยค่าเสียหาย หรือหลักประกันอื่นใดที่ผู้รับจำนำถือครองอยู่ในขณะนี้ หรือที่จะได้ถือครองในอนาคต
- ข้อ 18. สัญญาฉบับนี้จะมีผลบังคับอยู่ แม้ว่าหนี้และ/หรือภาระผูกพันใดๆ ตามสัญญา [●] หรือหนี้ประเภทใดประเภทหนึ่งหรือหนี้ทั้งหมดได้ระงับสิ้นไปทั้งหมดหรือบางส่วน ไม่ว่าด้วยเหตุใดๆ ก็ตาม ผู้จำนำยังคงตกลงให้ถือว่า สัญญานี้ทำขึ้นเพื่อเป็นประกันหนี้ประเภทอื่นใดและ/หรือภาระผูกพันใดๆ ทุกประเภทที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตระหว่างผู้จำนำและผู้รับจำนำ
- ข้อ 19. สัญญานี้ไม่อาจถูกยกเลิกหรือเพิกถอนโดยผู้จำนำแต่เพียงฝ่ายเดียว จนกว่าหนี้และ/หรือภาระผูกพันที่มีต่อผู้รับจำนำจะระงับสิ้นลงแล้ว และถ้าหากผู้จำนำถึงแก่กรรมแล้ว ให้ความตามที่ระบุในสัญญาฉบับนี้มีผล



ผูกพันถึงผู้รับมรดกและผู้สืบสิทธิของผู้จำนำด้วย ทั้งนี้เกินกว่าหนึ่งและ/หรือภาระผูกพันใดๆ ที่ผู้จำนำจะต้องรับผิดชอบนั้นได้ชำระเสร็จสิ้นครบถ้วนแล้ว

- ข้อ 20. ผู้จำนำตกลงว่าหากมีการแปลงหนี้ใหม่ ผู้จำนำตกลงให้นำทรัพย์สินจำนำนี้ไปเป็นหลักประกันแก่เจ้าหนี้รายใหม่ด้วย และผู้จำนำตกลงที่จะดำเนินการใดๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การจำนำตามสัญญานี้เป็นประกันหนี้ใหม่ โดยถูกต้องและสมบูรณ์
- ข้อ 21. ค่าภาษี ค่าธรรมเนียม เงินประกัน และค่าใช้จ่ายทุกประเภท เช่น ค่าบริการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม ค่าบริการสำรวจและประเมินราคาทรัพย์สินหลักประกัน การทบทวนราคาประเมินทรัพย์สินหลักประกัน ค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนจำนอง ค่าใช้จ่ายในการจำนำ ค่าประกัน ใต้ถอนทรัพย์สินหลักประกัน ค่าจัดเตรียมเอกสารสัญญา ค่าทนายความ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเตือน เรียก ร้อง ทวงถาม ฟ้องร้อง ดำเนินคดี บังคับคดี เพื่อบังคับชำระหนี้ตามสัญญานี้ รวมทั้งค่าฤชาธรรมเนียมใด ๆ อันจะพึงมี ผู้จำนำจะเป็นผู้ชำระทั้งสิ้น และหากผู้รับจำนำได้ทรงจ่ายแทนผู้จำนำไปก่อน ผู้จำนำจะชำระคืนให้แก่ผู้รับจำนำจนครบถ้วนตามอัตราและจำนวนที่ผู้รับจำนำกำหนด พร้อมดอกเบี้ยในอัตราคำนวณ นับแต่วันที่ผู้รับจำนำได้ทรงจ่ายแทนไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น
- ข้อ 22. บรรดาหนังสือติดต่อ ทวงถาม คำบอกกล่าว หรือหนังสือใด ๆ ที่ส่งไปยังศาลสถานที่ที่ระบุไว้ว่าเป็นที่อยู่ของผู้จำนำข้างต้น ไม่ว่าจะส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนหรือไม่ลงทะเบียนหรือให้คนนำไปส่งเองก็ดี ให้ถือว่าได้ส่งให้แก่ผู้จำนำแล้วโดยชอบ ทั้งนี้ โดยไม่ต้องคำนึงว่าจะมีผู้รับไว้หรือไม่ และแม้หากส่งให้ไม่ได้ เพราะผู้จำนำย้ายที่อยู่ หรือที่อยู่ดังกล่าวนี้เปลี่ยนแปลงไปหรือถูกรื้อถอนไป โดยผู้จำนำมิได้แจ้งการย้ายหรือการเปลี่ยนแปลงหรือรื้อถอนนั้นเป็นหนังสือให้ผู้รับจำนำทราบก็ดี หรือส่งให้ไม่ได้เพราะหาไม่พบที่อยู่ที่จะระบุไว้วันนั้นก็ ให้ถือว่าผู้จำนำได้รับและได้ทราบหนังสือติดต่อ ทวงถาม คำบอกกล่าว และ/หรือหนังสืออื่นใดของผู้รับจำนำแล้วโดยชอบ
- ข้อ 23. ผู้จำนำตกลงยินยอมให้ผู้รับจำนำกระทำการ โอนสิทธิ ผลประโยชน์ และ/หรือหน้าที่ใด ๆ รวมทั้งหลักประกันอื่นตามสัญญานี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนให้แก่บุคคลหรือนิติบุคคลอื่นใดที่ผู้รับจำนำเห็นสมควรก็ได้ ทั้งนี้ ไม่ว่าในเวลาใด ๆ ก็ตาม โดยไม่จำเป็นต้องได้รับความยินยอมจากผู้จำนำแต่อย่างใดทั้งสิ้น และผู้จำนำตกลงจัดทำเอกสารที่เกี่ยวข้องและที่จำเป็นในการดำเนินการดังกล่าว ตลอดจนให้ความร่วมมือและดำเนินการใด ๆ ทุกอย่างทุกประการ เพื่อให้การโอนดังกล่าวสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี นอกจากนี้ ผู้จำนำตกลงให้สัญญาว่า ผู้จำนำจะไม่โอนสิทธิและหน้าที่ตามสัญญานี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนให้แก่บุคคลหรือนิติบุคคลอื่นใด เว้นแต่จะได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้รับจำนำก่อน
- ข้อ 24. ผู้จำนำตกลงให้ผู้รับจำนำสามารถเปิดเผยสัญญานี้ สัญญาหลักประกันอื่นและเอกสารที่เกี่ยวข้องตามสัญญานี้ รวมถึงข้อมูลเครดิตให้กับผู้ที่ประสงค์จะรับโอนสิทธิใด ๆ ของผู้รับโอนตามสัญญานี้ สัญญาหลักประกันอื่นๆ และเอกสารที่เกี่ยวข้องตามสัญญาดังกล่าว

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ค่าขอจดทะเบียน แก้ไขรายการจดทะเบียน หรือยกเลิก การจดทะเบียนสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ	ฉบับละ	๒๐ บาท
(๒) การจดทะเบียนสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ		
(ก) กรณีทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเป็นที่ดิน ให้เรียกเท่ากับค่าธรรมเนียมในการ จดทะเบียนจำนอง		
(ข) กรณีทรัพย์สินอื่นนอกจาก (ก) และกิจการ ให้เรียกไม่เกินร้อยละสองของจำนวนเงิน ที่ตกลงใช้ทรัพย์สินเป็นประกัน แต่ต้องไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท		
(๓) การแก้ไขจำนวนเงินที่ตกลงใช้ทรัพย์สินเป็นประกัน ให้เรียกไม่เกินร้อยละสองของจำนวนเงิน ที่ตกลงใช้ทรัพย์สินเป็นประกัน แต่ต้องไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท		
(๔) การแก้ไขรายการจดทะเบียนสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ ยกเว้นรายการจำนวนเงินที่ตกลงใช้ทรัพย์สินเป็นประกัน	ครั้งละ	๒๐๐ บาท
(๕) การยกเลิกการจดทะเบียนสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ		๒๐๐ บาท
(๖) การตรวจสอบและการออกหลักฐาน การตรวจสอบการจดทะเบียน	ครั้งละ	๕๐๐ บาท
(๗) การตรวจดูรายการจดทะเบียน	ครั้งละ	๕๐ บาท
(๘) ค่าขอรับใบอนุญาต	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๙) ใบอนุญาต	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท
(๑๐) ค่าต่ออายุใบอนุญาต	ครั้งละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(๑๑) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท

ภาคผนวก ง

ตัวอย่างสัญญาโอนสิทธิเรียกร้องในเงินฝาก

สัญญาโอนสิทธิเรียกร้องเงินฝาก (โอนทั้งบัญชี)

ทำที่ ธนาคาร _____

สำนักงาน/สาขา _____

วันที่ _____

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้นระหว่าง

เลขประจำตัวประชาชนเลขที่/ทะเบียนนิติบุคคลเลขที่ _____

อายุ _____ ปี สัญชาติ _____ สถานภาพ โสด สมรส หม้าย อยู่บ้านเลขที่/สำนักงานตั้งอยู่

เลขที่ _____ หมู่ที่ _____ ตรอก/ซอย _____

ถนน _____ แขวง/ตำบล _____ เขต/อำเภอ _____

จังหวัด _____ ซึ่งต่อไปในสัญญาฉบับนี้จะเรียกว่า “ผู้โอน” ฝ่ายหนึ่ง กับ

ธนาคาร _____ โดย _____ ผู้รับมอบอำนาจ

สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่เลขที่ _____ ซึ่งต่อไปในสัญญาฉบับนี้จะเรียกว่า “ผู้รับโอน” อีกฝ่าย
หนึ่ง

ทั้งสองฝ่ายตกลงทำสัญญากันมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ 1. “ผู้โอน” รับรองว่า “ผู้โอน” เป็นผู้ฝากเงินและเป็นผู้ซื้อระบุเป็นผู้มีสิทธิรับเงินตามบัญชีเงินฝากที่มีการเปิดบัญชีไว้กับ ธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) ตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

ข้อ	บัญชีเงินฝากประเภท	บัญชีเลขที่	ชื่อบัญชี	สาขา
1.1				
1.2				

ซึ่งต่อไปในสัญญาฉบับนี้เรียกว่า “บัญชีเงินฝาก”

ข้อ 2. “ผู้โอน” คลงโอน และ “ผู้รับโอน” คลงรับโอนสิทธิเรียกร้องที่มีอยู่เหนือ “บัญชีเงินฝาก” ทั้งจำนวน กล่าวคือ ทั้งต้นเงินและดอกเบี้ยที่มีอยู่ในขณะทำสัญญาและ/หรือที่จะมีขึ้นในภายหน้าทั้งหมดนับแต่วันทำสัญญาฉบับนี้เป็นต้นไป โดย “ผู้โอน” ได้มอบสมุดคู่ฝากบัญชีเงินฝาก และหรือใบฝากเงินให้แก่ “ผู้รับโอน” ยึดถือไว้ในวันทำสัญญาฉบับนี้แล้วและเป็นที่ยอมรับกันระหว่างคู่สัญญาว่าการโอนสิทธิเรียกร้องในเงินฝากตามสัญญาฉบับนี้เป็นการโอนสิทธิเรียกร้องที่ไม่มีเงื่อนไขบังคับก่อนและไม่มีเงื่อนไขเวลาเป็นการโอนแบบเพิกถอนไม่ได้ สิทธิเรียกร้องเงินฝาก จึงตกเป็นของ “ผู้รับโอน” โดยสมบูรณ์ ทั้งนี้ ณ วันทำสัญญาฉบับนี้ โดยถือเอาสัญญาฉบับนี้

เป็นการบอกกล่าวการโอนให้กับ “ผู้รับโอน” ในฐานะลูกหนี้แห่งสิทธิ และเป็นหลักฐานแสดงความยินยอมของ “ผู้โอน” ด้วย

ข้อ 3. การโอนสิทธิเรียกร้องดังกล่าวในข้อ 2. เป็นการโอนเพื่อประโยชน์ในการชำระหนี้สินและหรือ
ค่าใช้จ่ายทุกประเภทของ “ผู้โอน” และ/หรือ _____ ตามสัญญาสินเชื่อ
ทุกประเภทที่ “ผู้โอน” และ/หรือ _____ ทำไว้กับ “ผู้รับโอน”

ข้อ 4. “ผู้โอน” รับรองว่า “ผู้โอน” เป็นผู้ที่มีสิทธิเหนือเงินฝากที่ระบุในข้อ 1 โดยชอบและโดยสุจริตสิทธิที่
“ผู้โอน” มีอยู่เหนือ “บัญชีเงินฝาก” เป็นสิทธิอย่างสมบูรณ์ปราศจากการรอนสิทธิหรือข้อโต้แย้งใด ๆ ทั้งสิ้น “ผู้
โอน” จะไม่ยกเลิกการโอน ทั้งจะไม่ทำให้สิทธิเรียกร้องนี้ระงับไปไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ นอกจากจะได้รับความยินยอม
เป็นลายลักษณ์อักษรจาก “ผู้รับโอน” หากต่อไปเป็นที่ปรากฏแก่ “ผู้รับโอน” ว่า “ผู้โอน” ไม่ใช่เจ้าของผู้ฝากเงินโดย
ชอบ หรือโดยสุจริตของ “บัญชีเงินฝาก” ก็ดี “บัญชีเงินฝาก” ถูกรอนสิทธิหรือถูกโต้แย้งสิทธิโดยบุคคลใด ๆ ก็ดี
หรือเกิดความเสียหายใด ๆ แก่ “ผู้รับโอน” อันเนื่องมาจากการโอน “ผู้โอน” จะต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน
ให้แก่ “ผู้รับโอน” ทั้งสิ้น

ข้อ 5. “ผู้โอน” ตกลงให้ “ผู้รับโอน” มีสิทธิเบิกถอนหรือลงจ่ายเพื่อหักเงินฝากตามความดังกล่าวโดยไม่
จำเป็นต้องทำเอกสารในการเบิกถอนเงินฝากแต่อย่างใดอีก

ข้อ 6. หากสิทธิที่โอนกันนี้เสื่อมลงหรือสูญสิ้นไปทั้งหมดหรือแต่บางส่วนหรือไม่ว่ากรณีใด ๆ ไม่ว่าจะ
เป็นความผิดของ “ผู้โอน” หรือมิใช่ก็ตาม และเป็นเหตุให้ “ผู้รับโอน” ได้รับความเสียหาย “ผู้โอน” ยินยอมรับผิดชอบ
ใช้ค่าสินไหมทดแทนในความเสียหายนั้นแก่ “ผู้รับโอน” ทั้งสิ้น

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้นเป็นสองฉบับมีข้อความถูกต้องตรงกันคู่สัญญาได้อ่านและเข้าใจข้อความในสัญญา
โดยตลอดแล้วเห็นว่าถูกต้องตรงตามความประสงค์จึงได้ลงลายมือชื่อและประทับตราสำคัญ(หากมี)ไว้เป็นหลักฐาน
ต่อหน้าพยาน.

ลงชื่อ _____ ผู้โอน ลงชื่อ _____ ผู้รับโอน
(_____) (โดย _____ ผู้รับมอบอำนาจ)

ลงชื่อ _____ พยาน ลงชื่อ _____ พยาน
(_____) (_____)

สัญญาโอนสิทธิเรียกร้องเงินฝาก

(โอนเฉพาะส่วน)

ทำที่ ธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน)
สำนักงาน/สาขา _____

วันที่ _____

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้นระหว่าง

_____ เลข
ประจำตัวประชาชนเลขที่/ทะเบียนนิติบุคคลเลขที่ _____

อายุ _____ ปี สัญชาติ _____ สถานภาพ _____ โสด สมรส หม้าย อยู่บ้านเลขที่/สำนักงานตั้งอยู่
เลขที่ _____ หมู่ที่ _____ ตรอก/ซอย _____

ถนน _____ แขวง/ตำบล _____ เขต/อำเภอ _____

จังหวัด _____ ซึ่งต่อไปในสัญญาฉบับนี้จะเรียกว่า “ผู้โอน” ฝ่ายหนึ่ง กับ

ธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) โดย _____ ผู้รับ

มอบอำนาจ สำนักงานใหญ่ ตั้งอยู่เลขที่ 1101 ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ซึ่ง
ต่อไปในสัญญาฉบับนี้จะเรียกว่า “ผู้รับโอน” อีกฝ่ายหนึ่ง

ทั้งสองฝ่ายตกลงทำสัญญากันมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ 1. “ผู้โอน” รับรองว่า “ผู้โอน” เป็นผู้ฝากเงินและเป็นผู้มีชื่อระบุเป็นผู้มีสิทธิรับเงินตามบัญชีเงินฝากที่มี
การเปิดบัญชีไว้กับ ธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) ตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

ข้อ	บัญชีเงินฝากประเภท	บัญชีเลขที่	ชื่อบัญชี	สาขา
1.1				
1.2				

ซึ่งต่อไปในสัญญาฉบับนี้เรียกว่า “บัญชีเงินฝาก”

ข้อ 2. “ผู้โอน” ตกลงโอน และ “ผู้รับโอน” ตกลงรับ โอนสิทธิเรียกร้องที่มีอยู่เหนือ “บัญชีเงินฝาก” ตาม

ข้อ 1.1 เป็นเงินจำนวน _____ (_____) และข้อ

1.2 เป็นเงินจำนวน _____ (_____) รวมทั้ง

ดอกเบี้ยที่คิดจากค่านี้นับตั้งแต่วันที่ _____ ทั้งที่มีอยู่ในขณะทำสัญญาและ/หรือที่จะมีขึ้นในภายหน้าทั้งหมดนับแต่วันทำ

สัญญาฉบับนี้เป็นต้นไป และเป็นที่เข้าใจตรงกันระหว่างคู่สัญญาว่าการ โอนสิทธิเรียกร้องในเงินฝากตามสัญญา

ฉบับนี้เป็นการ โอนสิทธิเรียกร้องที่ไม่มีเงื่อนไขบังคับก่อนและ ไม่มีเงื่อนไขเวลาเป็นการ โอนแบบเพิกถอนไม่ได้ สิทธิ

เรียกร้องเงินฝาก จึงตกเป็นของ “ผู้รับโอน” โดยสมบูรณ์ ทันทีก่อน วันที่ _____ วันทำสัญญาฉบับนี้ โดยถือเอาสัญญาฉบับนี้

เป็นการบอกกล่าวการโอนให้กับ “ผู้รับโอน” ในฐานะลูกหนี้แห่งสิทธิ และเป็นหลักฐานแสดงความยินยอมของ “ผู้โอน” ด้วย ทั้งนี้ “ผู้โอน” มีสิทธิเบิกถอนเงินจาก “บัญชีเงินฝาก” ได้ แต่ต้องมีเงินในบัญชีเหลืออยู่ไม่น้อยกว่าที่นำมาโอนสิทธิให้แก่ “ผู้รับโอน”

ข้อ 3. การโอนสิทธิเรียกร้องดังกล่าวในข้อ 2. เป็นการโอนเพื่อประโยชน์ในการชำระหนี้สิน และหรือค่าใช้จ่ายทุกประเภทของ “ผู้โอน” และ/หรือ _____ ตามสัญญาสินเชื่อทุกประเภทที่ “ผู้โอน” และ/หรือ _____ ทำไว้กับ “ผู้รับโอน”

ข้อ 4. “ผู้โอน” รับรองว่า “ผู้โอน” เป็นผู้มีสิทธิเหนือเงินฝากที่ระบุในข้อ 1 โดยชอบและโดยสุจริตสิทธิที่ “ผู้โอน” มีอยู่เหนือ “บัญชีเงินฝาก” เป็นสิทธิอย่างสมบูรณ์ปราศจากการรอนสิทธิหรือข้อโต้แย้งใด ๆ ทั้งสิ้น “ผู้โอน” จะไม่ยกเลิกการโอน ทั้งจะไม่ทำให้สิทธิเรียกร้องนี้ระงับไปไม่ว่าด้วยเหตุใดๆ นอกจากจะได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจาก “ผู้รับโอน” หากต่อไปเป็นที่ปรากฏแก่ “ผู้รับโอน” ว่า “ผู้โอน” ไม่ใช่เจ้าของผู้ฝากเงินโดยชอบ หรือโดยสุจริตของ “บัญชีเงินฝาก” ก็ดี “บัญชีเงินฝาก” ถูกรอนสิทธิหรือถูกโต้แย้งสิทธิโดยบุคคลใด ๆ ก็ดี หรือเกิดความเสียหายใด ๆ แก่ “ผู้รับโอน” อันเนื่องมาจากการโอน “ผู้โอน” จะต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ “ผู้รับโอน” ทั้งสิ้น

ข้อ 5. “ผู้โอน” ตกลงให้ “ผู้รับโอน” มีสิทธิเบิกถอนหรือลงจ่ายเพื่อหักเงินฝากตามความดังกล่าวโดยไม่จำเป็นต้องทำเอกสาร ในการเบิกถอนเงินฝากแต่อย่างใดอีก

ข้อ 6. หากสิทธิที่โอนกันนี้เสื่อมลงหรือสูญสิ้นไปทั้งหมดหรือแต่บางส่วนหรือไม่ว่ากรณีใด ๆ ไม่ว่าจะด้วยความผิดของ “ผู้โอน” หรือมิใช่ก็ตาม และเป็นเหตุให้ “ผู้รับโอน” ได้รับความเสียหาย “ผู้โอน” ยินยอมรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนในความเสียหายนั้นแก่ “ผู้รับโอน” ทั้งสิ้น

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้นเป็นสองฉบับมีข้อความถูกต้องตรงกันคู่สัญญาได้อ่านและเข้าใจข้อความในสัญญาโดยตลอดแล้วเห็นว่าถูกต้องตรงตามความประสงค์จึงได้ลงลายมือชื่อและประทับตราสำคัญ(หากมี)ไว้เป็นหลักฐาน
 ค่อนหน้าพยาน

ลงชื่อ _____ ผู้โอน ลงชื่อ _____ ผู้รับโอน
 (_____) (โดย _____ ผู้รับมอบอำนาจ)

ลงชื่อ _____ พยาน ลงชื่อ _____ พยาน
 (_____) (_____)

สัญญาโอนสิทธิเรียกร้องเงินฝาก

(โอนแบบมีเงื่อนไข)

ทำที่ ธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน)

สำนักงาน/สาขา _____

วันที่ _____

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้นระหว่าง

_____ เลขประจำตัวประชาชนเลขที่/ทะเบียน
นิติบุคคลเลขที่ _____ อายุ _____ ปี
สัญชาติ _____ สถานภาพ โสด สมรส หม้าย อยู่บ้านเลขที่/สำนักงานตั้งอยู่
เลขที่ _____ หมู่ที่ _____ ตรอก/ซอย _____
ถนน _____ แขวง/ตำบล _____ เขต/อำเภอ _____
จังหวัด _____ ซึ่งต่อไปในสัญญาฉบับนี้จะเรียกว่า “ผู้โอน” ฝ่ายหนึ่ง กับ

ธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) โดย _____ ผู้รับ
มอบอำนาจ สำนักงานใหญ่ ตั้งอยู่เลขที่ 1101 ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร
ซึ่งต่อไปในสัญญาฉบับนี้จะเรียกว่า “ผู้รับโอน” อีกฝ่ายหนึ่ง

ทั้งสองฝ่ายตกลงทำสัญญากันมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ 1. “ผู้โอน” รับรองว่า “ผู้โอน” เป็นผู้ฝากเงินและเป็นผู้มีชื่อระบุเป็นผู้มีสิทธิรับเงินตามบัญชีเงินฝากที่มี
การเปิดบัญชีไว้กับ ธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) ตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

ข้อ	บัญชีเงินฝากประเภท	บัญชีเลขที่	ชื่อบัญชี	สาขา
1.1				
1.2				

ซึ่งต่อไปในสัญญาฉบับนี้เรียกว่า “บัญชีเงินฝาก”

ข้อ 2. “ผู้โอน” ตกลงโอน และ “ผู้รับโอน” ตกลงรับโอนสิทธิเรียกร้องที่มีอยู่เหนือ “บัญชีเงินฝาก” ตามข้อ
1. ที่ “ผู้โอน” มีต่อ “ผู้รับโอน” ในวันทำสัญญาฉบับนี้ และ/หรือ ที่จะเกิดขึ้นต่อไปในภายหน้าด้วยโดย “ผู้โอน”
ตกลงโอนสิทธิในเงินฝากทั้งหมดของ “ผู้โอน” ให้แก่ “ผู้รับโอน” ซึ่งสิทธิในเงินฝากดังกล่าวนั้นรวมคืนเงินและ
ดอกเบี้ยที่มีอยู่ในขณะทำสัญญาและ/หรือที่จะมีขึ้นในภายหน้าทั้งหมดจะโอนไปยัง “ผู้รับโอน” ทันที เมื่อ “ผู้โอน”
ผิดนัดชำระหนี้ หรือ ไม่ปฏิบัติตามสัญญาหรือเงื่อนไขในสัญญาสินเชื่อประเภทใดประเภทหนึ่งที่ทำไว้กับ “ผู้รับ
โอน” และเป็นที่เข้าใจตรงกันระหว่างคู่สัญญาว่าการ โอนสิทธิเรียกร้องในเงินฝากตามสัญญาฉบับนี้เป็นการ โอน
แบบเพิกถอนไม่ได้ โดย “ผู้โอน” และ “ผู้รับโอน” ตกลงให้ถือเอาสัญญาฉบับนี้ เป็นการบอกกล่าวการ โอนให้กับ

“ผู้รับโอน” ในฐานะลูกหนี้แห่งสิทธิ และให้ถือว่า “ผู้รับโอน” ในฐานะลูกหนี้แห่งสิทธิได้รับทราบและยินยอมด้วย ในการบอกกล่าวการโอนและรับโอนสิทธิเรียกร้องดังกล่าว ทั้งนี้ “ผู้โอน” มีสิทธิเบิกถอนเงิน หรือ โอนเงินจาก “บัญชีเงินฝาก” ได้ คราบเท่าที่ “ผู้โอน” ไม่ตกเป็นผู้ผิดนัดชำระหนี้หรือเหตุผิดสัญญา หาก “ผู้โอน” ผิดนัดชำระหนี้ หรือมีเหตุผิดสัญญาดังกล่าว สิทธิในการถอนหรือ โอนเงิน ออกจากบัญชีเงินฝากเป็นอันสิ้นสุดลง และ “ผู้รับโอน” มีสิทธิอาชั้หรือระงับการเบิกถอน หรือ โอนเงินตาม “บัญชีเงินฝาก” ได้ทันที

ข้อ 3. การ โอนสิทธิเรียกร้องดังกล่าวในข้อ 2. เป็นการ โอนเพื่อประโยชน์ในการชำระหนี้สินและหรือ ค่าใช้จ่ายทุกประเภทของ “ผู้โอน” และ/หรือ _____ ตามสัญญา สิ้นเชื้อทุกประเภทที่ “ผู้โอน” และ/หรือ _____ ทำไว้กับ “ผู้รับโอน”

ข้อ 4. “ผู้โอน” รับรองว่า “ผู้โอน” เป็นผู้มิสิทธิเหนือเงินฝากที่ระบุในข้อ 1 โดยชอบและโดยสุจริตสิทธิที่ “ผู้โอน” มีอยู่เหนือ “บัญชีเงินฝาก” เป็นสิทธิอย่างสมบูรณ์ปราศจากการรอนสิทธิหรือข้อโต้แย้งใด ๆ ทั้งสิ้น “ผู้โอน” จะไม่ยกเลิกการ โอน ทั้งจะไม่ทำให้สิทธิเรียกร้องนี้ระงับไปไม่ว่าด้วยเหตุใดๆ นอกจากจะได้รับความยินยอม เป็นลายลักษณ์อักษรจาก “ผู้รับโอน” หากต่อไปเป็นที่ปรากฏแก่ “ผู้รับโอน” ว่า “ผู้โอน” ไม่ใช่เจ้าของผู้ฝากเงินโดย ชอบ หรือโดยสุจริตของ “บัญชีเงินฝาก” ก็คือ “บัญชีเงินฝาก” ถูกรอนสิทธิหรือถูกโต้แย้งสิทธิโดยบุคคลใด ๆ ก็คือ หรือเกิดความเสียหายใด ๆ แก่ “ผู้รับโอน” อันเนื่องมาจากการโอน “ผู้โอน” จะต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน ให้แก่ “ผู้รับโอน” ทั้งสิ้น

ข้อ 5. “ผู้โอน” ตกลงให้ “ผู้รับโอน” มีสิทธิเบิกถอนหรือลงจ่ายเพื่อหักเงินฝากตามความดังกล่าวโดยไม่ จำเป็นต้องทำเอกสารในการเบิกถอนเงินฝากแต่อย่างใดอีก

ข้อ 6. หากสิทธิที่โอนกันนี้เสื่อมลงหรือสูญสิ้นไปทั้งหมดหรือแต่บางส่วนหรือไม่ว่ากรณีใด ๆ ไม่ว่าจะ เป็นความผิดของ “ผู้โอน” หรือมิใช่ก็ตาม และเป็นเหตุให้ “ผู้รับโอน” ได้รับความเสียหาย “ผู้โอน” ยินยอมรับผิด ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในความเสียหายนั้นแก่ “ผู้รับโอน” ทั้งสิ้น

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้นเป็นสองฉบับมีข้อความถูกต้องตรงกันคู่สัญญาได้อ่านและเข้าใจข้อความในสัญญา โดยตลอดแล้วเห็นว่าถูกต้องตรงตามความประสงค์จึงได้ลงลายมือชื่อและประทับตราสำคัญ(หากมี) ไว้เป็นหลักฐาน ต่อหน้าพยาน

ลงชื่อ _____ ผู้โอน ลงชื่อ _____ ผู้รับโอน
(_____) (โดย _____ ผู้รับมอบอำนาจ)

ลงชื่อ _____ พยาน ลงชื่อ _____ พยาน
(_____) (_____)

ภาคผนวก จ

ตัวอย่างหนังสือยินยอมให้หักเงินฝาก

หนังสือยินยอม
(หักบัญชีเงินฝาก)

ธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน)
สำนักงาน/สาขา.....
วันที่เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....เจ้าของบัญชีเงิน
ฝากประเภทชื่อบัญชี.....
บัญชีเลขที่..... ขอให้คำยินยอมไว้คือ ธนาคารนคร
หลวงไทย จำกัด (มหาชน) สำนักงาน/สาขา.....เพื่อเป็นหลักฐาน
ว่า

โดยที่ข้าพเจ้าหรือ.....ซึ่ง
ต่อไปนี้จะเรียกว่า “ลูกหนี้” ได้รับอนุมัติสินเชื่อจาก ธนาคาร..... ประเภทกู้ยืมเงิน หรือเบิกเงินเกิน
บัญชี หรือสินเชื่อประเภทต่างๆ ทุกประเภท หรือมีความรับผิดชอบต้องชดใช้เงินหรือทรัพย์สินใดต่อ ธนาคาร
เพื่อความสะดวกในการชำระหนี้ของ ข้าพเจ้า หรือ “ลูกหนี้” ข้าพเจ้าตกลงและยินยอมดังต่อไปนี้
ข้อ 1. ตกลงให้ ธนาคาร หักเงินในบัญชีดังกล่าวข้างต้นเพื่อชำระหนี้ตามสัญญาเลขที่
..... ฉบับลงวันที่.....

ข้อ 2. ตกลงให้ ธนาคาร หักเงินในบัญชีดังกล่าวข้างต้นเพื่อนำไปชำระหนี้ทุกประเภทที่ข้าพเจ้าหรือ
“ลูกหนี้” มีอยู่กับธนาคาร ในเวลานี้และ/หรือ ที่จะมีต่อไปภายหน้า รวมตลอดทั้งดอกเบี้ย ค่าอากร ค่าธรรมเนียม
ค่าใช้จ่าย ค่าอุปกรณ์ แห่งหนี้เช่น ค่าสินไหมทดแทน และค่าภาระผูกพันอื่นๆ ที่ค้างชำระ จนครบถ้วน โดยไม่ต้อง
บอกกล่าว

ข้าพเจ้า ตกลงว่า ข้าพเจ้า จะ ไม่ยกเลิกหรือเพิกถอนการให้ความยินยอมตามหนังสือยินยอมฉบับนี้
จนกว่าธนาคารจะได้รับชำระหนี้ และ/หรือค่าเสียหายต่าง ๆ ตามสัญญาสินเชื่อหรือความรับผิดชอบต้องชดใช้หนี้
ดังกล่าวข้างต้น หรือความรับผิดชอบที่จะต้องชดใช้หนี้เสร็จสิ้นแล้ว

เพื่อเป็นหลักฐานในการนี้ ข้าพเจ้าจึงได้ลงลายมือชื่อ และประทับตราสำคัญ (หากมี) ให้ไว้เป็นสำคัญต่อ
พยาน ณ วัน เดือน ปี ที่ระบุข้างต้น

ลงชื่อ.....ผู้ให้ความยินยอม/เจ้าของบัญชี
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

ภาคผนวก ข

ตัวอย่าง Control Agreement

DEPOSIT ACCOUNT CONTROL AGREEMENT
(For Securitization Transactions)

version 1 dated June 19, 2008

available from the American Bar Association's Business Law Section at
<http://www.abanet.org/dch/committee.cfm?com=CL710060>¹

Executed and Delivered as of _____, 20__

PARTIES

This Agreement is among the persons signing this Agreement as the "*Secured Party*", the "*Debtor*", the "*Servicer*" and the "*Bank*".

BACKGROUND

The Debtor is the Bank's customer with respect to one or more demand deposit accounts identified by the account numbers specified below [Alternative to the foregoing if accounts are being concurrently transferred to Debtor: One or more affiliates of the Debtor have transferred one or more demand deposit accounts to the Debtor pursuant to separate documentation with the Bank, and the Debtor is now the Bank's customer with respect to such accounts, which are identified by the account numbers specified below] (individually and collectively, as re-numbered and including any funds in the account or accounts, the "*Deposit Account*"). The Debtor has granted the Secured Party a security interest in the Deposit Account, and the Servicer has been appointed to perform certain administrative duties with respect to the Deposit Account. The Debtor is requesting that the Bank enter into this Agreement. The Bank is willing to do so upon the terms contained in this Agreement.

This Agreement includes the General Terms, the Specific Terms and the Exhibit, each as defined or referred to below.

AGREEMENTS

A. GENERAL TERMS. This Agreement is subject to the General Terms for Deposit Account Control Agreement (For Securitization Transactions) version 1 dated _____, 2007, developed by a special task force of the American Bar Association's Business Law Section and available from the Business Law Section at <http://www.abanet.org/dch/committee.cfm?com=CL710060> (the "*General Terms*"). The General Terms are incorporated in this Agreement by reference and without modification except as may be provided in Section 10 of the Specific Terms.

¹ This document is a model form produced by the Joint Task Force on Deposit Account Control Agreements of the Business Law Section of the American Bar Association. The provisions of the form have not been approved by the House of Delegates or Board of Governors of the American Bar Association and, accordingly, should not be construed as representing the policy of the American Bar Association.

B. SPECIFIC TERMS. The following terms (the “*Specific Terms*”) complete, supplement or modify the General Terms:

1. Deposit Account (see “*Background*” above). The following account or accounts comprise the Deposit Account [list by account number]:

2. Business Day (see definition of “*Business Day*” in Section 1 of the *General Terms*):

A day will not be considered as a “*Business Day*” if commercial banks in the following city or cities are closed on that day:

_____ . If the preceding sentence is not completed, no additional days are excluded from the definition of “*Business Day*”.

3. Outside Time (see definition of “*Outside Time*” in Section 1 of the *General Terms*):

If the Outside Time is to be based on a period of less than two Business Days, the following is the earlier period: _____. If an earlier period is not inserted in the preceding sentence, then the Outside Time will be based on two Business Days.

4. Disposition of less than all or multi-disposition of funds (see Section 4(a)(ii)(E) of the *General Terms*):

The following is any computation or formula by which a Disposition Instruction may provide for a disposition of less than all of the funds in the Deposit Account and whether there may be multiple recipients of the funds:

If the preceding paragraph is not completed to permit a disposition of less than all of the funds in the Deposit Account, then a Disposition Instruction must be for a disposition of all of the funds. If the preceding paragraph is not completed to permit a disposition of the funds in the Deposit Account to multiple recipients, then a Disposition Instruction must require that the funds be sent to a single recipient.

5. Reimbursement Claim Period (see Section 6(b) of the *General Terms*):

The number of days following the termination of the Agreement in which a reimbursement claim must be made against the Secured Party under Section 6(b) of the General Terms is _____. If a number is not inserted in the preceding sentence, the number is 90.

6. Electronic Records (see definition of “writing” in Section 1 of the General Terms):

Checking this line ____ means that the parties permit a writing to include an electronic record and permit communications by email. Otherwise, the parties do not permit a writing to include an electronic record and do not permit communications by email.

7. Governing Law (see Section 13(a) of the General Terms):

The jurisdiction whose law governs this Agreement is _____. If a jurisdiction is not inserted in the preceding sentence, the jurisdiction will be determined by applicable law.

8. ⁶ Bank’s Jurisdiction for UCC Purposes (see Section 13(b) of the General Terms):

The Bank’s jurisdiction for purposes of part 3 of UCC Article 9 is _____. If the Bank’s jurisdiction for such purposes is not inserted in the preceding sentence, the Bank’s jurisdiction for such purposes will be determined by applicable law.

9. Delivery of Executed Copy (see Part D):

Checking this line ____ means that the delivery of an executed copy of this Agreement may be made by electronic transmission in addition to a transmission by facsimile. Otherwise, delivery of an executed copy of this Agreement may not be made by a form of electronic transmission other than facsimile.

10. Additional Provisions (see Section 12(b) of the General Terms):

The following provisions modify or supplement the General Terms:

Securitization Transaction Provisions.

- (a) The first sentence of Section 8 is amended to read as follows: If the Secured Party or the Servicer so requests, the Bank will provide to the Secured Party or the Servicer (as applicable), whether by Internet access or otherwise, a copy of each periodic account statement relating to the Deposit Account ordinarily furnished by the Bank to the Debtor.

[Add any other appropriate provisions, e.g. Lock Box Insert.]

If no provisions are inserted above in this Section 10, then there are no modifications to or supplements of the General Terms.

C. EXHIBIT. The parties have completed and attach hereto the Exhibit to be used as the form of the Initial Instruction. [*Note to person completing this Agreement: the Exhibit requires the designation of the person or persons or department at the Bank to receive the Initial Instruction. See Note 1 to the Exhibit.*]

D. SINGLE AGREEMENT; COUNTERPARTS. The General Terms, the Specific Terms and the Exhibit shall be read and construed together with the other provisions of this Agreement as a single agreement. Delivery of executed copies of this Agreement may be made by facsimile or, if so permitted in Section 9 of Part B, by another form of electronic transmission. This Agreement may be executed in counterparts, each of which shall constitute an original and all of which collectively shall constitute a single agreement.

[remainder of page intentionally left blank]



SIGNATURES

Debtor:

By:_____

Name:

Title:

Address:

Attention:

Telephone Number (for information only):

Facsimile Number:

Electronic mail address (if Section 6 of Part B permits):

Servicer:

By:_____

Name:

Title:

Address:

Attention:

Telephone Number (for information only):

Facsimile Number:

Electronic mail address (if Section 6 of Part B permits):

Secured Party:

By:_____

Name:

Title:

Address:

Attention:

Telephone Number (for information only):

Facsimile Number:

Electronic mail address (if Section 6 of Part B permits):

Bank:

By:_____

Name:

Title:

Address:

Attention:

Telephone Number (for information only):

Facsimile Number:

Electronic mail address (if Section 6 of Part B permits):

Exhibit

[LETTERHEAD OF THE SECURED PARTY]
DEPOSIT ACCOUNT CONTROL AGREEMENT
INITIAL INSTRUCTION

[Date]

 [Name of Bank]

 [Address of Bank]

Attention:

 [Person or Persons or Department] *[See Note 1 below]*

Ladies and Gentlemen:

This is the Initial Instruction as defined in the Deposit Account Control Agreement dated _____, 20__, among you, us, [Debtor] and [Servicer] (the "Servicer") (as currently in effect, the "Control Agreement"). A copy of the Control Agreement as fully executed is attached. Capitalized terms used in this Initial Instruction have the meanings given them in the Control Agreement.

This Initial Instruction directs the Bank no longer to comply with the Servicer's Disposition Instructions.

[As an included Disposition Instruction, we direct you to send to us on each Business Day the funds in the Deposit Account by the method and at the address indicated below. We recognize that, as a condition to your complying with this Disposition Instruction and to the extent that we have not already done so, we must provide to you evidence reasonably required by you as to the authority of the person giving this Disposition Instruction to act for us. We also recognize that your obligation to comply with this Disposition Instruction is subject to the other provisions of Section 4(a)(ii) of the General Terms. *[See Note 2 below]*

Funds transfer instructions:

Receiving bank: _____.

ABA routing number for domestic wire:_____.

ABA routing number for ACH transaction:_____.

International: Swift Code No. _____.

Account Number:_____.

Account Name:_____.

Reference details:_____.]

Very truly yours,

[SECURED PARTY]

By:_____

Title:_____

Notes to the person completing this form of Initial Instruction:

1. The "attention" line should be completed with particular care. Until the Initial Instruction is actually received by the person or persons or department at the Bank designated in the "attention" line, the time period by which the Bank must comply with the Initial Instruction will not commence. Accordingly, it is advisable to provide in the "attention" line a specific department or specific officer or officers at the Bank by title rather than by name. If an individual at the Bank is to be designated by title or even by name, it is advisable that one or more additional individuals at the Bank be designated as alternatives to receive the Initial Instruction if the first individual is not available.

2. The bracketed language relating to a Disposition Instruction (including funds transfer instructions) is optional. Not including this language does not preclude the Secured Party from subsequently giving a Disposition Instruction.

ANNEX A
to Deposit Account Control Agreement

The Task Force does not believe that a standard market practice exists for the issues covered in this Annex A, and Banks may or may not be willing to agree to these provisions.

Additional optional provisions for Section 10 of the Specific Terms:

(_) Clause (F) of Section 4(a)(ii) is deleted, and Section 9(b) is amended by changing the reference to clause (F) in the last sentence to clause (E). The Bank will not be liable to any other party by acting on any Disposition Instruction believed by it in good faith to be genuine and signed or sent by the Servicer (prior to the Outside Time) or the Secured Party (thereafter).

(_) 'The Bank will not charge the Deposit Account for service charges or fees described in clause (ii) of Section 5(b) unless the Bank shall have first sent an invoice for such amounts to both the Debtor and Servicer and such invoice shall not have been paid within 30 days after it was sent. No such demand is required on the Debtor if the Bank is enjoined, stayed or prohibited by operation of law from making such a demand on the Debtor, and no such demand is required on the Servicer if the Bank is enjoined, stayed or prohibited by operation of law from making such a demand on the Servicer.

(_) Sections 6(b) through 6(e) are deleted.

บรรณานุกรม

เอกสารภาษาไทย

หนังสือ

จรัญ ภักดีธนากุล. สรุปคำบรรยายกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งภาค 4 วิธีการชั่วคราว และการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์-จิรรัชการพิมพ์, 2552.

จี๊ด เศรษฐบุตร. หลักกฎหมายแพ่งลักษณะหนี้. พิมพ์ครั้งที่ 18. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2552.

บัญญัติ สุชีวะ. คำอธิบายกฎหมายลักษณะทรัพย์. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร: สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, 2548.

ประมุข สุวรรณสร. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยทรัพย์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติบรรณการ, 2545.

ปิติกุล จีระมงคลพาณิชย์. กฎหมายประกันด้วยบุคคลและทรัพย์ คำประกัน จำนอง จำนำ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2552.

_____. กฎหมายประกันด้วยบุคคลและทรัพย์ การนำสิทธิเรียกร้องมา-เป็นหลักประกันการชำระหนี้. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์กิลเลนการพิมพ์, 2547.

ปัญญา ถนอมรอด. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วย ยืม คำประกัน จำนอง จำนำ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: สำนักอบรมศึกษากฎหมาย-แห่งเนติบัณฑิตยสภา, 2550.

ไพฑูริศ เอกจริยกร. คำอธิบายกฎหมาย ยืม ฝากทรัพย์. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2552.

พจน์ ปุษปาคม. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วย คำประกัน จำนอง
จำนำ สิทธิยึดหน่วง และบุริมสิทธิ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์-
นิติบรรณการ, 2546.

พรชัย วิวัฒน์ภัทรกุล. หลักกฎหมายแพ่งว่าด้วยการให้บริการธนาคาร.

พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2550.

ไพโรจน์ วายุภาพ. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและด้วยหนี้. พิมพ์ครั้งที่ 5.

กรุงเทพมหานคร: สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, ม.ป.ป.

รุ่งโรจน์ รื่นเรืองวงศ์. อากรแสดมภ์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์พิมพ์อักษร, 2545.

วิชา มหาคุณ. คำอธิบายกฎหมายล้มละลาย (ฉบับสมบูรณ์). พิมพ์ครั้งที่ 9.

กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติบรรณการ, 2547.

ศุดา (วัชรวัฒนากุล) วิสฤตพิชัย. หลักกฎหมาย คำประกัน จำนอง จำนำ.

พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2552.

โสภณ รัตนกร. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและด้วยหนี้ บทเบ็ดเสร็จทั่วไป.

พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติบรรณการ, 2551.

เสนีย์ ปราโมช. อธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กฎหมายลักษณะทรัพย์.

กรุงเทพมหานคร: สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, 2551.

เอื้อน ขุนแก้ว. คู่มือการศึกษา กฎหมายฟื้นฟูกิจการ แก้ไขเพิ่มเติม. พิมพ์ครั้งที่ 3.

กรุงเทพมหานคร: สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, 2548.

บทความ

จิตติ ดิงศรัทีย. “สัมมนากฎหมายเกี่ยวกับสถาบันการเงินและดอกเบี้ย สรุปล วิเคราะห์
วิจารณ์และตอบข้อซักถาม.” วารสารกฎหมายจุฬาลงกรณ์ 5, 3 (กรกฎาคม-
กันยายน 2523): 1-99.

ปิติกุล จีระมงคลพาณิชย์. “สิทธิของผู้รับจำนองและผู้รับจำนำเหนือสิ่งหาหมทรัพย์
เดียวกัน.” วารสารนิติศาสตร์ 31, 1 (มีนาคม 2544): 66-69.

ผาสุก เจริญเกียรติ. “การนำวัตถุไม่มีรูปร่างมาเป็นหลักประกันการชำระหนี้.”

บทบัญญัติ 61, 1 (มีนาคม-เมษายน 2548): 172-176.

ไพจิตร ปุณณพันธ์. “การจํานำสิทธิที่จะได้รับเงินฝากคืน.” *จุลพาฬ* 6, 39

(พฤษภาคม-มิถุนายน 2535): 9-10.

สถิต เล็งไธสง. “ปัญหาการจํานำสมุดเงินฝากประจำ.” *บทบัณฑิตย* 36, 1

(พฤษภาคม 2522): 31-33.

วิทยานิพนธ์

นวรรตน์ กลิ่นรัตน์. “จํานำตราสาร.” วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2534.

เอกสารอื่น ๆ

พจนานุกรมศัพท์ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2544 [Online]. available URL:

<http://rirs3.royin.go.th>, 2553 (ธันวาคม, 7).

บันทึกของกรมสรรพากรที่ กค 0724/ว. 6326. เรื่องขอความร่วมมือเกี่ยวกับแนวทาง
ปฏิบัติการนำส่งเงินตามคำสั่งอาัยด, 7 สิงหาคม 2552.

ปกรณ์ นิลประพันธ์. แนวความคิดใหม่เกี่ยวกับการใช้ทรัพย์สินเป็นหลักประกัน

การชำระหนี้ [Online]. available URL: <http://www.lawreform.go.th>

[/lawreform/index.php?option=com_content&task=downloadmedia&file=38.htm&filetemp=38.htm&lang=th&id=4](http://lawreform/index.php?option=com_content&task=downloadmedia&file=38.htm&filetemp=38.htm&lang=th&id=4), 2553 (พฤศจิกายน, 11).

สมาคมธนาคารไทย. “บันทึกการประชุมประเด็นกฎหมายตามร่างพระราชบัญญัติ
หลักประกันทางธุรกิจ, พ.ศ.” 29 เมษายน 2553.

หมายเหตุท้ายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2611/2522.

หมายเหตุท้ายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 311/2527.

อริก อัสวานันท์. “ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับหลักประกันทางการเงินและแนว
ทางแก้ไข.” เอกสารการอบรมหลักสูตรการเงินธุรกิจสำหรับนักกฎหมาย.

สำนักงานอนุญาโตตุลาการ กระทรวงยุติธรรม, 1 เมษายน-22 พฤษภาคม 2541.

กฎหมาย

พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483.

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540.

พระราชบัญญัติการประกอบข้อมูลเครดิต พ.ศ. 2545.

พระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551.

ร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. ที่เสนอโดยกระทรวงการคลัง.

ร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. ที่เสนอโดยกระทรวงยุติธรรม.

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์.

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง.

ประมวลรัษฎากร.

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 652/2508.

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1974/2525.

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1474/2528.

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5478/2534.

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 450/2536.

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2051/2537.

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 9722/2539.

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1063/2540.

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4603/2542.

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 694/2544.

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3293/2545.

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 99/2551.

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 8816/2551.

คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 2 ที่ 1886/2552.

คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 2 ที่ 457/2553.

เอกสารภาษาต่างประเทศ

Garner, Bryan A. **Black's Law Dictionary**. 8th ed. Thomson, MN: West, 2004.

Gilmore, Grant. **Security Interest in Personal Property**. London: Little Brown, 1965.

Miller, Roger LeRoy. et al. **West's Business Law**. 7th ed. Ohio, USA: West, 1999.

UNCITRAL. **The UNCITRAL Legislative Guide on Secured Transactions** [Online]. available URL: <http://www.UNCITRAL.org/pdfenglishtextssecurity-lgefina-final.clean>, 2009 (July, 1).

Uniform Commercial Code.

Uniform Law Commissioners, **Uniform Commercial Code Revised Article 9-Secured Transactions** [Online]. available URL: <http://www.stewart.com/page/revised-article-9>, 2010 (August, 15).

Woelfel, Charles J. **Encyclopedia of Banking & Finance**. 10th ed. Chicago: Probus, 1994.

Wood, Philip R. **Comparative Law of Security and Guarantees**. London: Sweet & Maxwell, 1995.

ประวัติผู้เขียน



ชื่อ-สกุล

: นายหริพันธุ์ ศุภสุทธีเวช

วันเดือนปีเกิด

: 11 มิถุนายน 2525

สถานที่เกิด

: กรุงเทพมหานคร

วุฒิการศึกษา

: สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากโรงเรียนนวมินทราชินูทิศเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า
ปีการศึกษา 2542

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีนิติศาสตรบัณฑิต

จากมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ปีการศึกษา 2547

สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตนิติศาสตร์ไทย

จากสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา

สมัยที่ 60 ปีการศึกษา 2550

ตำแหน่งหน้าที่

การทำงานปัจจุบัน

: พ.ศ. 2547 - พ.ศ. 2553 นิติกร 6 ฝ่ายนิติการ ส่วนที่ปรึกษา

นิติกรรมสัญญาธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน)

พ.ศ. 2553 - ปัจจุบัน อนุกรรมการสภาพนายความ

ฝ่ายประชาสัมพันธ์

พ.ศ. 2554 - ปัจจุบัน ผู้จัดการที่ปรึกษากฎหมาย

ฝ่ายที่ปรึกษากฎหมายสินเชื่อ

ธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน)

